

CONCETTA LA MAZZA

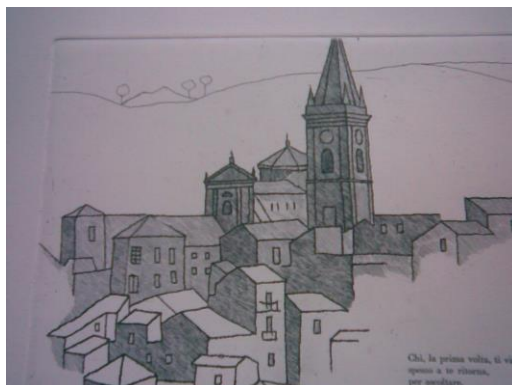
ከሰማያዊው ሰማይ ባሻገር

የህይወት ታሪክ

ከንሴታ ላ ማዛ በ 1936 በኖቫራ ዲ ሲሲሊ ተወለደች ፣ የዶሜኒኮ ላ ማዛ እና ቴሬሳ ኮርሬንቲ የመጀመሪያ ሴት ልጅ። እ.ኤ.አ. በ 1950 ፣ ለእናት አክሲዮን “አደራ” ከሰጠችበት አሳዛኝ ጊዜ በኋላ ፣ ከወላጆቿ ጋር በዶሞዶሶላ ተቀላቀለች ፣ እዚያም ከባለቤቷ ጁሴፔ ጋር ትኖራለች። ሶስት ልጆች አሉት፡ አርማንዶ፣ ሉቺያኖ እና ዳንኤላ። በቅርብ ጊዜ በኖቫራ የልጅነት ጊዜውን ለማስታወስ ያለው ከፍተኛ ፍላጎት ወደ አእምሮው ዘልቆ ገብቷል እናም የዚህ የቅርብ ፣ የግል ማስታወሻ ደብተር መወለድ እዚህ አለ ፣ ግን በዚያ ዘመን አካባቢ በተተረጎሙ ታሪኮች እና ማጣቀሻዎች የተሞላው ከተማ ፣ ገጠር ፣ ህዝብ ፣ ልማዶች። በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ጨለማ ዓመታት ውስጥ የዚያ ግዛት ወጎች።

የአጻጻፍ ቀዳሚ ጉልበት

ትንሿ ከንጌታ ለአጎቶቿ በአደራ ተሰጥቷት ከከተማዋ እና ከክፍል ዳደኞቿ ርቃ በምትገኝ ከተማ በካስትራኒያ እንድትኖር ያለፍላጎቷ ተገድዳለች። ስለዚህም በረሃብ፣ በጊዜው ባለማወቅ፣ በአጉል እምነቶች እና በደል መካከል በተካሄደው ከባድ ጦርነት ውስጥ የግል ህይወቱን በሺያ ክፍሲስ በብቸኝነት ይጓዛል። ከጦርነቱ በኋላ የማይቀር ስደት እና በተፈጥሮ አስቸጋሪው ወደ ሰሜን ጅምር።

ይህ ሁሉ የሚነገረው በአንዲት ትንሽ ልጅ እይታ የራሷን የእድገት ደረጃዎች በትዝታ ስታስብ እና በሚያስደንቅ ትኩስነት እና ረቂቅ አስቂኝ ክር የንባብ ደስታን በምትሰጠን - በመጨረሻም - የቤተሰቦችን ማህበረሰቦች ምሳሌያዊ ታሪክ ፣ በጥልቀት ሊንቀሳቀስ የሚችል እና የእያንዳንዳችን የሆነው።

በዚህች በከንጌታ ላይ ማዛ አጭር ልቦለድ ውስጥ መፃፍ ህግን ሁሉ ገልብጦ ወደ አመጣጡ ይመለሳል፣ ከምንም አይነት መደበኛ ተንኮል የፀዳ፣ በአርካን ውስጣዊ ህይወትነት የሚመራ፣ ሁሉንም ነገር የሚያጨናንቀው የነፍስ ወከፍ ዝናብ ነው።

የአጎቶች, አንቶኒያ እና ሚሼል ምስሎች የማይረሱ ናቸው, ልክ የኖሻራ ምስል የማይረሳ, ለጋስ, ለጋስ, ለስላሳ እና ጣፋጭ እንደ ጨካኝ እና ጠንካራ ነው.

በመጨረሻም ፣ የማይጠገን ነገር ሲከሰት ወደ ጉርምስና አስቸጋሪው ሽግግር ፣ ግን ትንሽ ከንጌታ ለአሳዛኙ ዕጣ ፈንታ አልሰጠችም ፣ ለድፍረቱ እና ለወደፊቱ የማይናወጥ ተስፋ ምስጋና ይግባውና ፣ ማየት ለቻሉ ዓይኖቿ ምስጋና ይግባውና... ነጣ ያለ ሰማያዊ!

NINO BELVEDERE

“ለኔ ፈተናው ተጀመረ። ሞቃታማ ቀን ሳይሆን አይቀርም፣ የ1938 ክረምት ተጀመረ፣ የሁለት አመት ልጅ ነበርኩ እና አክሲዮን ልትወስድኝ መጣች። የጨርቅ ክረጢት ውስጥ ሸሚዝ እና ሁለት ጥንድ ፓንቶችን ጨመረች፣ከቤቴ የወጣሁትን ሁሉ ሳታውቅ። በጣም ትንሽ ስለነበርኩ የእኔ Via Crucis በዚያ ቀን እንደሚጀመር ማስተዋል አልቻልኩም።”

ከሰማያዊው ሰማይ ባሻገር

ምዕራፍ አንድ - የአባት ቤት

አሁን ሰው የማይኖርበት አሮጌ ፍርስራሹ በሽረረት ድር የታፈነ እና በእሳት እራቶች የታጨቀ ነው ነገር ግን ከረጅም ጊዜ በፊት በኖሻራ ከተማ በመሲና ተራሮች ላይ ግርማ ሞገስ ባለው ምሽግ ስር በተኛችበት በኢንጂያ አውራጃ ውስጥ ባለው ጎዳና ላይ አንድ ቤት አጠገብ ነበር ምንጭ. የፊት ለፊት በር በእንጨት መሰንጠቂያ ያለው ትንሽ ክፍል ወደሚገኝበት ወደ መጀመሪያው ፎቅ በሚያመራው ውስጠኛ ደረጃ ላይ ተከፈተ ። መኝታ ቤቱ ነበር። ወደ ላይ ወጣህ እና ወጥ ቤት አለ, ያንን ብትጠራው. በአንደኛው ጥግ እሳቱ የተለኮሰበት የድንጋይ ንጣፍ እና የፓስታ ማሰራውን ለማስቀመጥ የሚያገለግል የብረት ትራፖድ ነበር። ፊት ለፊት፣ ግድግዳው ላይ ተንጠልጥሎ፣ ጥቂሩ እንደ ዝፍት፣ የእንጨት አካፋ፣ ሁለት ወንፊት፣ አንድ ትንሽ እና አንድ ትልቅ፣ ዳቦ ለመጋገር የሚሆን ምድጃ፣ በጎን በኩል ግማሽ የበሰበሰ ደረት፣ ጠረጴዛ፣ ሁለት “ፍሪዚ” እና አንዳንድ ተንኮላኛ። ወንበር. በመጨረሻም አንድ ክፍል ነበር ፣ ትንሽ በረንዳ

ያለው አውራ ጎዳናውን ትይዩ ፣ ለአንድ አልጋ ብዙም ቦታ አልነበረም። ያ ጉድጓድ በ 1934 ባሎቻቸው የሞተባቸው አያት የሚኖሩበት መንግሥት ነበር ። ከእንጨት የተሠራ ክዳን ያለው የድንጋይ መጻዳጃ ቤት በደረጃው ስር ተፈጠረ ። የፍሳሽ ማስወገጃዎች ስላልነበሩ, የኋለኛው ደግሞ የተለቀቀውን ሽታ ለመቀነስ አገልግሏል. በተፈጥሮ ቤቱ ምንም ውሃ እና መብራት አልነበረውም, በዚያን ጊዜ ባሮኖች እንኳን ያልነበራቸው ምችት. ከእሱ ቀጥሎ ዶሮዎቹ በእንጨት ላይ ወደተቀመጡበት እርሻ የሚያመራ የእንጨት በር ነበር.

በዚህ ጥግ ላይ, ከዓለም ውጪ, እናቴ, የልብስ ስፊት የነበረች, ከአያቴ, ከሁለት ወንድሞች እና እህቶች ጋር አብረው ይኖሩ ነበር, ሁሉም ከእሷ የሚበልጡ, ያገቡ እና እንዲሁም በኖሻራ ይኖሩ ነበር. እናቴ ፀጉርሽ፣ቀጭን፣ግንባታ በጣም ደካማ ነበረች፣በጣም ስስ ባህሪያት ነበራት እና በፊቷ ላይ በጣም የሚታየው፣እንደ ወተት ነጭ፣ሁለት ትልልቅ ሰማያዊ አይኖች፣ሁልጊዜ የምትፈራ እና የምታዝን ነበሩ። ምናልባትም የእናቷ ድንገተኛ ሞት በሃያ አራት ዓመቷ ምክንያት የአካል እና የሞራል ደካማነት ምክንያት ሊሆን ይችላል.

አያቴ ከሞተች ከጥቂት አመታት በኋላ፣ እናቴ፣ ለአንዱ ከሚስቷ ጣልቃ ገብነት ምስጋና ይግባውና ልዑል ውበቷን አገኘች። አባቴ ከባዲያሽቺያ የመጣ አንድ መኳንንት ቤተሰብ ነበር፤ እሱም ትንባሆ እና ግሮሰሪ የሚሸጥ። ታታሪ ሠራተኞች ቤተሰብ ነበሩ፣ እና አባቴ በሁሉም መለያዎች በጣም ቆንጆ፣ ረጅም፣ ጨለማ፣ በራስ የሚተማመን እና አስተዋይ ሰው ነበር። ከከተማው ርቆ በሚገኝ መንደር ውስጥ ይኖር ነበር፣ እዚያ በእግር፣ በጥሩ ፍጥነት፣ በግማሽ ሰዓት ውስጥ መድረስ ይችላል። አባቴ ከሰል ይጎትታል። እናትየው ተለዋዋጭ ሴት ነበረች, ጠዋት ላይ በሱቁ ውስጥ የሚቀርቡትን እቃዎች ለመግዛት ከበቅሎ ጋር ወደ ኖሻራ ሄደች፣ ትንባሆ, ጨው እና የሚበሉ. እሷ ሁል ጊዜ በሚያምር ሁኔታ ትለብሳለች ትልቅ ጥቁር ሻርል አንገቷ ላይ ታጥቃ እና ደንበኞቿን እንድታሳውቅ ጋዜጣውን እንኳን ትገዛለች። በመንደሩ ውስጥ ያለው ብቸኛው ሱቅ ነበር እና ምንም እንኳን ለመመገብ ስምንት አፍ ቢኖርም በዚያ ቤት ውስጥ ምንም ዓይነት ደህንነት አላሳየም።

ምሽቱ ላይ ወይኑን በባለቀለም ሰዓ በማዋሃድ አሁን ጠቃሚ ደንበኞችን እና የኪስ በርሳውን - በሚያስመስል መልኩ ረድቷል። ልጆች ሁልጊዜ የወላጆቻቸውን ሥራ ስለማይወርሱ አባቴ

የከብል ሰረውን ሙያ ተምሯል። ከጥቂት ወራት የዘለቀው ትዳር፣ አባቴ እና እናቴ አንድ ጊዜ ትዳር መስርተው በኤንጂዮ አውራጃ ውስጥ ፏፏቴ አጠገብ ባለው ቤት ውስጥ የፍቅር ጎጆአቸውን ለመስራት ሄዱ። ልክ ከዘጠኝ ወራት በኋላ ወደዚህ ዓለም ደረስኩ እና እንደ ቅዱስ ደቡባዊ ልማድ፣ የአባቴን ሴት አያቴን ኮንሴታ ስም ወሰድኩ። ምንም እንኳን እድሜዬ ትንሽ ቢሆንም ጥቁር እና የተሸበሸበ ቆዳ ነበረኝ፣ ሁሌም አለቅሳለሁ። አልጋ ስላልነበረን አያቴ ቀኑን ሙሉ በእቅፉ እንዲያስቀምጠኝ ተገድዶ ነበር፣ እና ማታ ከአባቴ እና እናቴ ጋር ትልቅ አልጋ ላይ ተኛሁ። በሁሉም መለያዎች በጣም አስቀያሚ ነበርኩ እና መቋቋም አልቸልም. ከጥቂት ወራት በኋላ፣ አባቴ በአገሪቱ ውስጥ ሥራ በጣም አነስተኛ መሆኑን ሲመለከት ወደ ሰርዲኒያ ለመሥራት ወሰነ። ወደ ሌላኛው ደሴት ሲሄድ እናቴን የሚያለቅሰውን ሕፃን እና ሌላ ፍጥረት በማህፀኗ ውስጥ እየረገጠ ተወ።

የሃያ ወር ልጅ ሳለሁ እህቴ ሮዛ ተወለደች። ስሙም የእናቴ አያቴ ነበር። ከኮንሴታ በተቃራኒ ሮዛ - እንደ እናቴ እንደገና - ቆንጆ ነበረች ፣ በቆዳው ነጭ እና ሮዝ ፣ ቡናማ ፀጉር በሁለት የሚያማምሩ ሰማያዊ ዓይኖች ያጌጠ ፊት ለፊት የተዋሃደ ፊት ፈጠረች፡ አበባ ፣ ልክ እንደ ስሟ! እናቴ ሮዛ በእቅፏ ውሃ ልትቀዳ ወደ ፏፏቴው ስትሄድ ጓደኞቿ እንዴት ሁለት የተለያዩ ሴቶች ልጆችን መውለድ እንደሚቻል ጠየቁት። - ይህኛው ሩሲያ፣ አዎ፣ አንቺ ቢሊያክ ነበርሽ፣ ሌላኛው ግን... - ይህቺ ሮዚና ቆንጆ ነች፣ ሌላኛው ግን... ጓደኞቹ በከንፈሮቻቸው ቂም ያዙ። በዚህ መሀል በዚህ ሁኔታ ውስጥ ራሴን እረፍት አልባ ሆኜ ቀጠልኩ፣ የመከራዬን ቅድመ ሁኔታ የተረዳሁት፣ እግዚአብሔር ይመስገን፣ በመልቀቅ ባይሆንም እንኳ የታገሠው።

የቀረውን ታሪክ ለመናገር በመጀመሪያ፣ ከአክሱቴ አንቶኒያ ጋር ላስተዋውቅዎ፣ በአጭሩ፣ zì 'Ntuoia። እሷ የእናቴ ታላቅ እህት ነበረች፣ በሁለቱ መካከል የአስራ ሰባት አመት ልዩነት ነበር። እሷ አጭር ፣ ወፍራም ሴት ነበረች ፣ የቆሽሽ ፀጉር በአይኖቿ ውስጥ የወደቀ። ችላ የተባለለት ፊቱ ከእድሜው በላይ የሚመስለው እና በባዶ እይታው ውስጥ ብዙ ውርደት ብቻ ነበር። በሃያ አመቱ ፣ በወቅቱ ጋብቻ በሚፈፀምበት ጊዜ ፣ በሴምፒዮን ዋሻ ውስጥ ከስራ የተመለሰችውን የመጀመሪያ የአጎቷን ልጅ አገባች ፣ ባል የሞተባት እና የሶስት አመት ወንድ ልጅ ነበራት። ይህ ሰው፣ አጎቴ ሚሼል፣ አጎት ሚሼሪ፣ አጭር ሰው ነበር እና የንጉስ ቪቶሪዮ ኢማኑኤል ሳልሳዊ የፕሌቢያን ቅጂ ይመስላሉ፣ እሱ የሚኖረው በከተማው ውስጥ በጣም

ባህሪው በሆነው መንገድ ውስጥ በነበረበት ቤት ውስጥ ይኖር ነበር ማለት ይቻላል ሁለት ሜትር ስፋት። የሚያምር ቤት ነበር። በመሬት ወለል ላይ ትልቅ ማዕከላዊ ቆጣሪ ያለው ረዳት ያለው የአናጸው ሱቅ፣ ሁለት ግድግዳ ካቢኔቶች የሚይዝበት ራፕስ፣ ቺዝል፣ ጂምሌትስ፣ ጎጅ እና አውራጃ፣ የሠራቸው ጠረጴዛዎች እግር ላይ የሚታጠፍ የላቦ፣ የመፍጨት ጎማ አውሮፕላኖችን እና ምላጮችን ለመሳል የሚያገለግል፣ ሙጫውን ለማሟሟት በድስት የሚቃጠል ምድጃ፣ በየቦታው የተደረደሩ ሰሌዳዎች፣ ከግድግዳው ጋር የተያያዙ ጥቂት መጋዘቶች፣ አንዳንድ እድለኞች እንደ ፈረስ ጫማ፣ የፍየል ቀንድ እና የኤሊ ቆዳ፣ በአጭሩ አንዱ። አሁን የትዝታ ዓለም ብቻ የሆኑባቸው ቦታዎች።

ከእንጨት የተሠራ መወጣጫ ወደ መጀመሪያው ፎቅ ያመራ ሲሆን ሁለት ሰፊ ክፍሎች ያሉት የሴራሚክ ንጣፎች ፣ በዚያን ጊዜ የቅንጦት ፣ በአጎቴ የተሰራ የጎን ሰሌዳ ፣ ሰፋ ፣ ጠረጴዛ እና በራፊያ የተጠለፉ ወንበሮች ፣ የአትክልት ገመድ ዓይነት ነበሩ ። በአገስት አጋማሽ ላይ መንገዱን ከምትመለከተው ትንሽ በረንዳ፣ የአስሱም ሰልፉ ወደ አቢይ ሲወጣ፣ አንድ ሰው በእጁ የተሸለመውን የማዶናን ጭንቅላት መንካት ይችላል። ከሁለተኛው ፎቅ ግን ሮካ ሳልቫቴስታን ማየት ትችላላችሁ እና ከፊት ለፊት ፣ በቤቶቹ መካከል ባለው ስንጥቅ ፣ ቀስ በቀስ ከሰማያዊው ሰማይ ባሻገር የተዘረጋውን የተራራውን አስደናቂ ገጽታ ማድነቅ ትችላላችሁ ፣ በተለይም ወደ ባህር እስክትደርሱ ድረስ ። በቀዝቃዛው የፀደይ ቀናት ጭጋማ በሌለበት ሹልካኖ ከአድማስ ጠርዝ ላይ ከዚያም ሊፓሪ፣ስትሮምቦሊ እና ሌሎች ደሴቶችን ማየት ትችላላችሁ፣ የተፈጥሮ ትዕይንት፣ የሚያብላጭልጭ ባለ ብዙ ቀለም ፖስትካርድ።

ሌላ ደረጃ መውጣት ወደ መጀመሪያው ፎቅ ወጥቶ ኩሽና እና መኝታ ቤት ባለበት ፣ የመጀመሪያው በጣም ሰፊ የሆነው ለዳቦ የሚሠራ ምድጃ እና ለማብሰያ የሚሆን በከሰል ብረት የሚሠራ ምድጃ ተጨቋል። በጣም አስፈላጊ የሆኑትን የቤት ውስጥ ሠራዎችን ለማከናወን የፍሳሽ ማስወገጃ ገንዳ ከሌለው ወጥ ቤት ውስጥ ካለው ምቹት ችግር ውጭ ቆንጆ ቤት እንደነበረ ጥርጥር የለውም። በዚያን ጊዜ አንዳንድ ምቹቶች አሁንም ሊታሰቡ የማይችሉ ነበሩ. እንደ እውነቱ ከሆነ, ውሃው ከህዝብ ምንጭ ውስጥ በዚንክ ሆፐር ውስጥ ተወስዶ ወደ ሁለተኛው ፎቅ ተወስዶ እቃዎቹን ለማጠብ ወደ አንድ ትልቅ terracotta ገንዳ ውስጥ ፈሰሰ. በእቃ ማጠቢያው ውስጥ ምንም አይነት ፍሳሽ ስለሌለ, ከመታጠቢያው

ውስጥ ያለው ውሃ ወደ መሬቱ ወለል ተመልሶ ወደ መጸዳጃ ቤት ተጣለ. ለአንዲት ሴት በጣም አድካሚ ሥራ ነበር. የአገልጋይ እና አዋራጅ ሁኔታ ፣ ከሰው ልጅ ፅናት አንፃር ፣ አክስት አንቶኒያ ፣ ለባሏ አክብሮት በማሳየት ፣ ከዚህ በፊት ከበለበት ተመሳሳይ ሳህን መብላት በነበረበት ጊዜ በእራት ሰዓት ላይ ከፍተኛ ደረጃ ላይ ደርሷል ፣ እና ምናልባትም ፣ Godson ተመሳሳይ ነገር ደጋግሜ ነበር, ነገር ግን ለዚህ ምንም ግልጽ ትውስታ የለኝም.

አጎቴ ሚሼል ጠቆር ያለ እና ጩካኝ ሰው ነበር፣ እንደ ሞኝ ሁሉ ታታሪ፣ በልብ ምትክ የአሸዋ ድንጋይ ነበረው። በዓይኖቹ ውስጥ ለሌሎች የርጎራኔ ወይም የርጎራኔ ጭላንጭል አይቼ አላውቅም። አክስቲን ልጇን ለመንከባከብ እቤት ውስጥ አስቀመጠች, ለእሱ ምግብ ማዘጋጀት አለባት, እንደ አገልጋይ ሆና ሁልጊዜም አዎ, አዎ, አዎ ማለት አለባት. እሱ በረንዳ ላይ እንኳን ማየት አልቻለም አለበለዚያ ችግር አለ ፣ ግን ሁልጊዜ ማታ ከስራ በኋላ ከጓደኞቹ ጋር ለመጠጣት ወደ መጠጥ ቤት ይሄድ ነበር።

እየተንገዳገደ፣ በላብ ተውጦ፣ በጣም በሚገማ ትንፋሽ ወደ ቤቱ ተመለሰ። ይልቁንስ አክስቲ በዘይት መብራቱ ሳትበላ እስከ ማታ ድረስ ጠበቀችው። ትንሿ ንጉስ ሲመለስ - ብዙ ጊዜ ደረጃውን ለመውጣት እንኳን ጥንካሬ አልነበረውም - ደክሞ ራሱን አቧራማ በሆነው የስራ ቤቶች ላይ ትቶ እዚያው ለመተኛት ያደረገ ነበር። አክስቲ አንቶኒያ ፣ ምንም እንኳን ሁሉም ነገር ቢኖርም ፣ ካፖርት ሸፈነው እና እስከ ጠዋት ድረስ እሱን ለመጠበቅ በፍቅር ከጎኑ ተቀመጠች። እናም ዓመታት አለፉ እና ለብዙ አምልኮዎች ምትክ ፣ ትዕይንቶችን ለማስወገድ ዘመዶቿን እንኳን መሄድ አልቻለችም። እሱ፣ ቅናት፣ ትንሽ እና የበላይ ተመልካች፣ ከቤት እንዳትወጣ ሲል የክርን ክር፣ ማበጠሪያ፣ የፀጉር ክሊፕ እና ሌሎች ነገሮችን ሊገዛ ሄደ። ለሠርግ ሥነ ሥርዓት ሲጋበዙ አጎቴ ሚሼል እስከ መጨረሻው ሰዓት ድረስ ወደ ቤት አልተመለሰም እና አክስቲ አንቶኒያ ዘመዶቹ ባሏን እስኪያገኙ ድረስ ብቻዋን መሄድ አልቻለችም. በየጊዜው ሊያሳምኑት ቻሉ፣ ሌላ ጊዜ በሰዓቱ ደረሰ፣ ነገር ግን በፖርቲው መሀል ጠፋ እና አክስቲ አንቶኒያ ተስፋ ቆርጣ እና ይቅርታ ወደ ቤቷ ተመለሰች። ጊዜ እያለፈ ሲሄድ ምሬትና ሀዘን ተከማችቶ ከማንም ጋር መገለል ስለማትችል እና ለሳምንታት የሚያሰቃያት አሰቃቂ ራስ ምታት እና የጥርስ ህመም ስለባ ነበረች።

አንድ ቀን አንድ ጎረቤት፣ በጣም ጥሩ እና ፈሪሃ፣ አጎት ሚሼል ጠርቶ ሚስቱን ለሚደርስባት በደል ሁሉ ተሳይበው፡ - ልታፍር ይገባል - ጮኸችበት - ሴትን እንዲህ እንድትሰቃይ ለማድረግ ... አንቶኒያ ያስፈልገዋል. ትንሽ አዩር ውሳኔ ፣ እሷን በቤት ውስጥ መለዩት አያስፈልግም ፣ እሷ መውጣት አለባት ፣ ወደ ጅምላ ፣ ወደ ዘመድ ሂድ ፣ ልክ እንደ ሁሉም ክርስቲያኖች። ከሁሉም በላይ ለእግር ጉዞ መሄድ አለባት፣ እራስ ምታትዋ የሚጠፋው በዚህ መንገድ ብቻ ነው... - ጎረቤቷ ትንሽ ቆም አለች እና በመቀጠል እንዲህ አለ፡- ከዚህ ከአንድ ሰዓት በነሰ ጊዜ ውስጥ በበቅሎ መንገድ እየሄድን እኛ አንዳንድ መሬት እና ትንሽ ቤት በጣም መጠነኛ የሆነ ወጥ ቤት ከጣሪያው ስር ያለው ወጥ ቤት እና ሌላ ትንሽ እርጥብ ክፍል በበጋ እንደ መኝታ ቤት ሊያገለግል ይችላል። በዚህች ምድር የሃዘል እፅዋት፣ በለስ፣ ማንዳሪን፣ ሜዳሊያ፣ ወይን፣ ዚዛል፣ ፖም፣ ፒር፣ ወይራ፣ በአጭሩ ከእግዚአብሔር የሆነ መልካም ነገር ሁሉ አለ።

እንደሚታወቀው ወንድሜ ከሞተ በኋላ አክስቴን መንከባከብ ስላለብኝ ገጠርን መንከባከብ ስለማልችል ለመሸጥ ያሰብኩት። ለምን አትገዛውም? በዚህ መንገድ ሚስትህ ጥሩ አዩር የመተንፈስ እድል ታገኛለች... መጀመሪያ ላይ አጎቴ ሚሼል እያመነታ ነበር ግን ከዚያ ሊጎበኘው ሄዶ ሊገዛውም እርግጠኛ ነበር። በአጭር ጊዜ ውስጥ ውሉ ተፈረመ እና ንብረቱ የእርሱ ሆነ. ስለዚህ የቪቶሪዮ ኢማኑኤል III መምሰል ፣ ብልህ እና ተንኮለኛ ፣ ለአክስቴን አንቶኒያ ሀሳብ አቀረበ - የበለስ ፍሬዎችን ወስደህ እንዲደርቅ ትማራለህ። ልብስ ስትታጠብ ወደ ወንዝ ወርደህ ለመጠጥና ለማብሰያው የሚያስፈልገውን ውሃ ታገኛለህ አሸዋውን ለማጣራት ጉድጓድ በመቆፈር - በገጠር ለመኖር ጡረታ ልንወጣ እንችላለን፡ አናጺ ሆኜ እሰራለሁ. በሰን ባሲሊዮ፣ ቫላንካዛ፣ ባዲያቮቺያ እና ፒያኖ ቪግና አቅራቢያ ባሉ መንደሮች ውስጥ የሚኖሩ ቤተሰቦች። ወንዙ በውሃ ሲያብጥ በክረምት ወቅት ምቹት አይኖረውም፣ ነገር ግን ይህንን እንቅፋት አልፋለሁ. አንተ ደግሞ በገጠር መደሰት ትችላለህ። እይታዎን ዝቅ በማድረግ፣ አክስቴን አንቶኒያ በድጋሚ እንደታዘዘች አደረገች፡- Cuomu tu voi, eu fazzu - እንደፈለክ አደርገዋለሁ፣ ምስኪኗ ልጅ በታዘዘነት መለሰች።

ምዕራፍ ሁለት - ከዚህ ዓለም

በ1936 የጸደይ ወራት መጀመሪያ ላይ ምስኪኗ ልጅ እና አጎቷ ሚሼሪ በወንዙ አልጋ አጠገብ ወደምትገኘው ገጠራማ አካባቢ ወደምትገኘው ካስትራንጂያ ተዛወሩ። በባዲያሽቺያ፣ ሳን ባሲሊዮ እና ቫላንካዛ ባሉ የተለያዩ መንደሮች ውስጥ እሱ አሁንም እንደሚገኝ ቃሉ ተሰራጭቷል እናም ሰዎች ለስራ ጠሩት። በዚያ ዘመን ልማዱ ነበር፣ ዛሬ እንግዳ ቢመስልም ጠረጴዛ፣ መስኮች፣ በር ወይም ልብስ ሲፈልጉ አናዲውን ጠርተው በቤታቸው ያስተናግዱ ነበር፣ የመሥሪያ ወንበር አዘጋጃለት አስፈላጊውን እንጨት እንዲገኝ አድርገዋል። አጎቱ ሚሼል መሳሪያዎቹን አምጥቶ ስራው እስኪጠናቀቅ ድረስ በቦታው ቆየ።

አንድ ዛፍ እንዲቆርጥ ጠርተው ለሁለት ዓመታት እንዲደርቅ ተዉት። ከዚያም የዛፉ ግንድ ግድግዳ ላይ ተጫኗል. አናዲው መጋዘን ከላይ እና ከታች ያለውን ረዳት ይይዝ ነበር፣ "ሴራ ሴራ ማስትሮ ዳስሲዮ che dumè fagimmo a cascia" (ሳው መጋዘ ወይም ታላቅ ጌታ ነገ ደረትን እንስራ)።

የዛፉ ግንድ ግድግዳ ላይ ተጫኗል. በትልቅ መጋዘ ሰሌዳዎቹን አገኙ እና በእነዚህ መስኮቶች ፣ አልጋዎች እና አልባሳት ሠሩ። ይህንን ስራ ለመስራት በ 4 ተነሥቶ ሄርሳውን እና መርፌውን ይዞ ተነሳ. ቤቱ ሲደርስ ደንበኞቹ ትኩስ ወተት በሽንኩርት እና አንድ ቁራሽ ዳቦ አቀረቡለት። እኩለ ቀን ላይ አንድ ፓስታ እና አንድ ቁራጭ አይብ. ሲመሽ እሱ ሥራ አቆመ እና እሁድ ኖቫራ ውስጥ ሂሳቡን ከመክፈሉ በፊት አንዳንድ የቤት ውስጥ እንጀራን እንደ መጀመሪያ ተቀማጭ ሰጡት።

ጥቂት አመታት አለፉ እና ልጁ ቱሪሉ አደገ እና በአለም ላይ ላለ ማንኛውም ነገር ቀሪ ህይወቱን በገጠር ብቻውን ለማሳለፍ እንዳልፈለገ በራሱ ተረድቷል። የአባቱን ሙያ ተምሯል ነገርግን ልዩ ሙያ ማድረግ እና የካቢኔ ሰሪ መሆን ፈለገ። ያንን ጥበብ የመማር እድል ወዳለበት ከተማ እንዲልክ አባቱን ማሳመን ቻለ። ወደ ካታሊያ ተዛወረ እና ከሁለት አመት ልምምድ በኋላ በጣም ጥሩ ሆነ, ያንን ስራ ለመስራት ዝግጁ ሆኖ ተሰማው, እና አሁን አስራ ዘጠኝ ዓመቱ ስለሆነ የራሱን ቤተሰብ የሚፈጥርበት ጊዜ እንደደረሰ አሰበ. ለዓመታት የአረኛውን ሴት ልጅ አውቆ ለማግባት ወስኖ ነበር ነገር ግን አጎቱ ሚሼሪ ልጁን የወገኑን ሴት እንዲያገባ ከሚፈልገው ፍላጎት ውጪ ነበር። በዚያን ጊዜ የማይታመን ነገር ነበር ነገር ግን እንዲህ ነበር: አንድ የእጅ ጥበብ ባለሙያ የአረኛን ሴት ልጅ ማግባት ታላቅ የውርደት ምንጭ ነበር. ቱሪሉ ከአባቱ እና ከእንጀራ እናቱ እንዲለይ የገፋፋት ታላቅ ግጭት በድንገት በአባትና በልጅ መካከል ተፈጠረ። ከአዲሱ ቤተሰብ ጋር ሀገሩን ለቆ ወደ ኮሞ ሄደ በዚያም በስራው ሃብት አፍርቷል።

አጎቶቹ ምንም ልጅ አልነበራቸውም, ስለዚህ, ከቱሪሉ መነሳት ጋር, በእርግጠኝነት ብቻቸውን ቀሩ. በዚህ መገለል በጣም የተጎዳቸው አክስት አንቶኒያ ነበረች ቀኑን ሙሉ በዙሪያዋ ከሚጮሁ ወፎች፣ ዝንቦች እና ትንቾች ጋር ስትወያይ ያሳለፈችው። በዚያ ገጠራማ ዋሽ ውስጥ ከማንም ጋር የመነጋገር እድል አልነበረውም። በነሀሴ አጋማሽ ላይ እንደ ገና፣ ፋሲካ ወይም የማዶና አሱንታ በዓል ባሉ አስፈላጊ በዓላት ላይ እናቴን ለመጠየቅ ወደ ከተማ መሄድ የቻለው። ከእነዚህ ጉብኝቶች በአንዱ ወቅት ስለ ሁኔታዋ ለረጅም ጊዜ ካጉረመረመች በኋላ ለእህቷ ሐሳብ አቀረበች: - ውድ ቴሬሳ, ከሁለት ትናንሽ ልጃገረዶች ጋር ብዙ እንደምትገናኝ አስተውያለሁ, ኮንሴታ እንድትሆን አደራ ስጠኝ. ለትንሽ እራስህን ለመስጠት የበለጠ ነፃ. አየሯ ወደሚሻልበት ገጠር እወስዳታለሁ እና መልካም አደርጋታለሁ - እናቴ መጀመሪያ ላይ እርግጠኛ አልነበረችም ነገር ግን እንደ ሁልጊዜው በቀላሉ የተስተካከለ ባህሪዋ ተሰጥቶት ከእህቷ ግፊት በኋላ ተስማማች።

ለእኔ ፈተናው ተጀመረ። ሞቃታማ ቀን ሳይሆን አይቀርም፣ የ1938 ክረምት ተጀመረ፣ የሁለት አመት ልጅ ነበርኩ እና አክስቴ ልትወስደኝ መጣች። በጨርቅ ከረጢት ውስጥ ሸሚዝ ፣ ሁለት ጥንድ ፓንቶች እና ከቤቴ የወጣሁትን ሁሉ ሳላውቅ ገባሁ። በጣም ትንሽ ስለነበርኩ የእኔ Via Crucis በዚያ ቀን እንደሚጀመር ማስተዋል አልቻልኩም። የበቅሎ ዱካውን

ተከትለን ከግማሽ ሰዓት በኋላ ወይም ከዚያ በላይ ወደዚህ ብቸኛ ቦታ ደረስን በጣም አረጋጋጭ ያልሆነው ካስትራንጂያ (ካሳንድራ!) መጥፎ ዕድል ለመተንበይ ያህል ነበር ፣ በአጭፍ ስሙ ቀድሞውኑ ሙሉ ዕቅድ ነበር ፣ ምንም እንኳን ። በወቅቱ ሊገባኝ አልቻለም። ባልየው መጀመሪያ ላይ በደንብ ተቀበለኝ ፣ አክስቴም ውዴታዬን ለማሸነፍ ጣፋጭ ገዛቸኝ እና እናቴን ልትገባኝ ወደ ኖቫራ ስትሸኘኝ ሁል ጊዜ ወደ ቤት እንዳልመለስ አጥብቆ ትነግረኝ ነበር ፣ ግን የተሻለ ነበር ። ብቻዋን ከነበረች እና እናቴ እንደምትሆን አብራችሁ አደግ። ከመታዘዝ ውጪ ምንም ማድረግ አልቻልኩም።

በዚህ መሀል፣ አባቴ ከሰርዲኒያ ተመለሰ፣ እናቴን ለማርገዝ አንድ ሳምንት ብቻ ቆየ እና እንደገና ሄደ። 1939 ነበር እና በሚቀጥለው ዓመት አንቶኒታ ተወለደ። አክስቴ አንቶኒያ እናቴን ለማየት ወደ ኖቫራ እንደወሰደችኝ እና እህቴን ለመጀመሪያ ጊዜ እንዳየኋት እስካሁን ድረስ በግልፅ አስታውሳለሁ። ትንሿን አንቶኒታ ለማቀፍ እቤት ውስጥ መቆየት ፈልጌ ነበር ነገር ግን አክስቴ ህይወቴን የበለጠ እየተቆጣጠረች፣ እንደ ግትር ወታደር ነገረችኝ፡- ተርኔሙ በቤት ውስጥ፣ ቆንጆ ምክንያት አደርግልሃለሁ - (ወደ ቤት እንሂድ, ቆንጆ አሻንጉሊት አደርግልሃለሁ).

ጎጆው ውስጥ ስንደርስ ቀይ ቀለም የተቀቡ አስፈሪ አይኖች የታሸጉ "ካውሲታ" በእጆቼ ውስጥ ጨመረ። ፈራሁ። ወደ ኖቫራ ወደ አያቴ እና እናቴ መመለስ ስለምፈልግ ሁል ጊዜ የማለቅስበት ወቅት ነበር ነገር ግን አጎት አንቶኒያን የማሳምንበት መንገድ አልነበረም። ልቧ በጣም አዘነ እና ቅሬታዬን ሰምቶ ነበር። በመጀመሪያዎቹ ሦስት ዓመታት ውስጥ በካስትራንጂያ ውስጥ አንድ ነፍስ በሌለበት የገጠር ቤት ውስጥ ብዙ ጊዜ አሳልፈናል ፣ አልፎ አልፎ በተበተኑ ቤቶች ውስጥ የበዓል ሰሪዎች አይታዩም ።

እሁድ እሁድ ወደ መንደሩ ሄድን እና እናቴን፣ ታናሽ እህቶቼን እና የእናቴን አያቴን ጎበኘሁ። አያት ዲም ያለው ጥሩ ሰው ነበር። አልፎ አልፎ የሚሸታውን የትንፋሽ ሳጥን ይዞ ሄደ። በክረምቱ ካባው ስር ወሰደኝ እና ጣፋጭን ልገዛ ወደ አደባባይ ወሰደኝ እና ከሆስፒታሉ በላይ ባለው "ሳይያንካዲታ" መጠጥ ቤት ወይን ይቀምስ ነበር። ምሽት ላይ ወደ ካስትራንጂያ ተመለስን።

አንዳንድ ምሽቶች አጎቱ ከባንዱ ጋር ለመለማመድ ሄዶ ትሮምቦን ይጨውት ነበር፣ ከዚያም መጠጥ ቤቱን ለመጠጣት ቆሞ ወደ ገጠር ገባ። ከካስትራንጊያ 500 ሜትሮች ርቀት ላይ "ኮንሴቲና" ንቶያ " ብሎ መጥራት ጀመረ. ይህ በእንዲህ እንዳለ, እቤት ውስጥ, አክስቱ በጉዘው ላይ ያለውን ውሃ ለማሞቅ የሸክላውን ድስት አዘጋጅታ ነበር. ምግብ በማብሰሉ አጋማሽ ላይ ወይኑን ለማስወገድ ምናልባት የፈለ ውሃ ፈሰሰ። በብረት ምጣድ ውስጥ አክስቱ ፓስታውን ለማጣፈጥ ከቲማቲም ጋር ሽንኩርት አዘጋጀች. ቀይ ሽንኩርቱ ሳይበስል ቀረና አስታፋኝ። "ብላ፣ ካለበለዚያ ማሰሪያውን ወስጄ ገላውን እሰጥሃለሁ..."

በዚያ ዘመን የቪኒስ ተወላጅ የሆነች ሴት የሳን ባሲሊዮ አዋላጅ ነበረች። ወንዙ በክረምቱ ጎርፍ ውስጥ በነበረበት ጊዜ አጎቱ ሚሼል በኖቫራ ፋርማሲ ውስጥ ለመግዛት በትከሻው (ሲያንካሊያ) ተሸክሟት ነበር። እቤት ውስጥ ቆመ እና "አንቶኒያ, ሻወር ስጧት, ቀዝቃዛ ነው" አለ. ምስኪን አክስቱ፣ የሚሼል ፍቅረኛ እንደነበረች ተረድታ እንደሆነ አላውቅም።

አሁን የአምስት ዓመት ልጅ ነበርኩ፣ በገጠር ብቻዬን ነበር፣ ለማንም ሳልናገር እንደ አውሬ ሆንኩ። በሁሉም ሰው አፍሬ ነበር። ወደ ኖቫራ ስንሄድ ሰውን ስለምፈራ ተደበቅኩ። ጎረቤቶቼ ይህንን ለውጥ ስለተገነዘቡ አጎቶቼን ወደ ኪንደርጋርተን እንዲልኩኝ መከፋኝ። እንደ እድል ሆኖ አጎቶቼ እርግጠኛ ነበሩ። እናም አንድ ቀን ጠዋት አክስቱ አጎቱን ሚሼልን ብስኩት እንዲገዛልኝ ላከኝ እና አያቴ በሰጠኝኝ ነጭ ገለባ ቅርጫት ውስጥ አስቀመጠው። ከብስኩት ጋር አንድ ትኩስ እንቁላል አስቀመጠ. በመንደሩ አቢይ አቅራቢያ ወደሚገኘው የህፃናት ማቆያ ክፍል አብሮኝ ሄደ። መነኩሲቷ እኔን ለመቀበል በሩን ስትከፍት መጫህ ጀመርኩ። ከፍርሀት የተነሳ ቅርጫቱን መሬት ላይ ወረወርኩት፣ እንቁላሉ ተሰበረ እና ሁሉንም መሬት ላይ ቆሻሻ ተወው። አክስቱ በደንብ በመምታቷ ቀጣችኝ እና ወደ ቤት ወሰደችኝ። ስለዚህ የመዋዕለ ሕፃናት የመጀመሪያ ቀኔም የመጨረሻዬ ሆነ።

ተከሰተ, ከአራት አመት ልጅነቴ ጀምሮ, አጎቱ እንዲህ ይላል: - ኮንሴቲና, ወደ ኖቫራ ሂድ እና ለራስ ምታት አንዳንድ carmieri (ማረጋጊያዎች) አግኝኝ. በበቅሎው መንገድ ላይ እንደ ፈረንጅ ሮጥኩ፣ በግሪኮ አውራጃ አለፍኩ፣ አንዳንድ ጊዜ ጥሜን ለማርካት ፏፏቴው ላይ

ቆምኩ እና "ዱ ሱርሲቱ" ፋርማሲ ደረስኩ። እሱ፣ ፋርማሲስቱ፣ ተገርሞ ለጓደኞቹ፣ በአጭር ጊዜ ውስጥ እንደ መብረቅ ወደ ኖቫራ እንደምሄድና እንደምሄድ ነገራቸው። በአምስት ዓመቱ የሩቅ ዘመዶቹ ወደ ባርሴሎና ወሰዱኝ። እዚያም ለመጀመሪያ ጊዜ በታላቅ ግርምት አየሁ እና አዳመጥኩት... ሬዲዮ! አተር ቀለም ያለው ጨርቅ ለመግዛት ወደ አንድ ሱቅ ሄድን። የሽያጭ ረዳቱ ሐሳብ አቅርቧል፡ - እንዲሁም ባርኔጣውን እና ነጭ ሸርፉን ይግዙ. በመጨረሻ እነሱ እርግጠኛ ነበሩ እና የሱቅ ረዳቱ ሁለት ነፃ የሚያብረቀርቅ ሰማያዊ እና ሰማያዊ ሰማያዊ ሳቲን ሰጡ። በሚቀጥለው ቀን ጨርቆቹን በጥቂት ቀናት ውስጥ ወደ ሰራቸው እናቱ ወሰድን። እሁድ እሁድ እንደ የኖቫራ ማርኪሴስ እና ባሮኖች ሴት ልጆች ተሰማኝ።

እ.ኤ.አ. በ1941 ክረምት በጦርነቱ መካከል አባቴ በሰርዲኒያ ሥራውን እንደጨረሰ ከጓደኛው ጋር በሰሜናዊ ከተማ ውስጥ ሀብቱን ለመፈለግ እና የድሮውን የኮብል ሰሪ ሥራውን በመጀመር ለመኖር ወሰነ። እናቱ ከአባቴ ጋር ልትቀላቀል እንደምትፈልግ በአየር ውስጥ ተሰማኝ እናም ይህ በጣም ስለተረበሸ አንድ ቀን ከአልጋዋ ስር ስዞር ልብሴን ወልቄ እና ሁለቱን የሩዝ እህሎች ፣የወደፊቱን የጡት ጨፎች በቅርጫት ተመለከትኩኝ ምክንያቱም አክስቴ ፈጽሞ አላጠበኝም። በኃይል ከእኔ ወሰዱ። ራሴን ስለጎዳሁ ደም አይቼ እንደነበር አስታውሳለሁ። ቀንና ሌሊት የሚፈለገውን የሸራ ሸሚዝ፣ ከዚያም ቀሚሱን ለብሼ፣ ማንም አላስተዋለም።

ከመሄዷ በፊት እናትየው ድሃው ብቻውን ስለቀረ ከአያቱ ቤት በቅደም ተከተል ለመውጣት ሞከረች። የኤሌክትሪክ መብራቶችን ስለመጫን አሰበ, በዚያን ጊዜ የጌቶች መብት. ቀደም ሲል "ኡ ሉሱ" በዘይት ይጠቀም ነበር. አጎቴ ሚሼል በዚህ ተረብሸው ነበር፡ ከጥቂት ቀናት በኋላ ኤሌክትሪክን በየተራ ጠርቶ በቤቱ ውስጥ መብራቱን እንዲጫንለት አደረገ፣ ስለዚህ ወደ መንደሩ ስሄድ ቁልቁል ባለው የእንጨት ደረጃዎች ላይ ትንሽ ብርሃን አየሁ። ወደ መጸዳጃ ቤት መሄድ ሲገባኝ, በመሠረቱ ከእሱ ላብራቶሪ በስተጀርባ ያለው መሬት ወለል ላይ ያለው ቀላል ጉድጓድ, ሁልጊዜ ከጎኑ የተደረደሩ የሬሳ ሰጥኖች ነበሩ, አጎቴ በጠየቀ ጊዜ ዝግጁ እንዲሆኑ ገነባ.

እ.ኤ.አ. መጋቢት 1 ቀን 1942 ማለዳ ላይ ሰማያዊ ቀለም ያለው ሰማያዊ ቀለም ያለው ሰማያዊ ቀለም ያለው ሰማያዊ ቀለም ለብሶ ፣ ከአጎቴ እና ከአያቱ ቶሬ ጋር ፣ እናቱን እና ታናሽ

እህቶቿን ወደ ፒያሳ ዲ ሳን ሴባስቲያኖ ፖስታ ቤት ሄድኩኝ ፣ ማለትም አዎ ፣ ወደ ወደ Vigliatore ባቡር ጣቢያ የሚወስዳቸው አውቶቡስ። የ 4 ዓመቷ እህቷ ሮዛ ወደ ላይ መሄድ አልፈለገችም እና አጎቷ ለማሳመን እንዲህ አለቻት፡ - ካልሄድክ ትታመማለህ - (ሁለት ጊዜ አደርግልሃለሁ)።

እኔ, ታላቅ, በአክስቴ ተጽእኖ, አልሄድኩም እና በኖቫራ ቀረሁ። ማልቀሴን ማቆም አልቻልኩም። በአያቴ እቅፍ ውስጥ መጽናኛን ፈለግሁ። እሱ ብቻውን ቀረ እና ለዚያ ቀን ከእሱ ጋር አብሮ ለመኖር አብሬው ነበርኩ። ከሃያ ቀናት ገደማ በኋላ የእናትየው የመጀመሪያ ደብዳቤ ስለገዘው ስኬት የሚናገር ደረሰ። አባባ በቤቱ ውስጥ ውሃ ያለበት ምቹ አፓርታማ እና የጋዝ ምድጃ አግኝቷታል፤ ይህም ለእሷ አዲስ ነገር ነበር። ታሪኩን በመቀጠል፣ በመጣች ማግስት የፀጉር አስተካካይን ወደ ቤት ጠርታ ፋሽን የሆነ የፀጉር አሠራር እንድትሰጣት። በመንደሩ ውስጥ ሁሉም ሴቶች ማለት ይቻላል ረዥም ፀጉራቸውን በቱፕ ይለብሱ ነበር። በአጭሩ, እናቴ በህይወቷ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ደስተኛ እና እርካታ ነበረች። በታሪኩ መጨረሻ ላይ ለአክስቴ ምክር ሰጠኝ። እሱ በእርግጥ በካስትራንጊያ ስቃይን አላሰበም።

በሄድን ማግስት አክስቴ አንቶኒያ ወደ ገጠር ወሰደችኝና ለባለቤቷ የአንደኛ ክፍል መፅሃፍ እንዲገዛልኝ እና እንዴት መጻፍ እንዳለብኝ እንዲያስተምረኝ ከአንደኛ ክፍል ይልቅ በጥቅምት ወር ሁለተኛ ክፍል እንድማር ነገረችኝ። ድሀኝ፡ ከእንግዲህ መጨመት አልቻልኩም ነገር ግን ጨረታዎችን እና ቁጥሮችን በመጻፍ ጊዜዬን ማሳለፍ ነበረብኝ። በየጊዜው አስተማሪዎ ካስተማረችበት ሳን ባሲሊዮ ስትመለስ በካስትራንጊያ በኩል አለፈች። ስሟ ማሪያ ትባላለች፣ አክስቷ የምታውቀው የመቶ አለቃ ልጅ ነበረች። አንድ ብርጫቆ ውሃ አቀረበለት። በዚህ መሀል ደብተሩን አሳየኝ እና ተንከባከበችኝ። ቀይ እርሳስ ከበርሳዎ አውጥታ "በደንብ ተሰራ" ጻፈች። ራሴን ሲወደስ ማየት ምን አይነት ደስታ፣ ምን አይነት ደስታ ነው፣ ይህም ለእኔ ያልተለመደ ነው። በየእለቱ በጭንቀት ተውጭ ነበር፣ ወደ አባቶቼ አጎቶቼ እና አያቶቼ እንዲወስዱኝ እለምናቸው ነበር፣ አክስቴ ግን አስፈላጊ አይደለም አለችኝ።

እንዴት እንደተስተናገድኩኝ እና እንደተመገብኩ እንዳልነግራቸው ፈራ። እንደ እውነቱ ከሆነ, ምግብ ማደግ እና ማዳበር ነበረበት አንዲት ትንሽ ልጃገረድ በቂ አልነበረም፡ ጠዋት ላይ አይብ

ጋር ጠንካራ ዳቦ, እኩለ ቀን ላይ ቲማቲም ሰላጣ እና ሁለት የወይራ ሰጠኝ. ምሽት ላይ ባለቤቷ እዚያ በነበረበት ወቅት አክስቴ አንቶኒያ በጥሬው ሽንኩርት ላይ የተመሰረተ ፓስታ ከተሻሻለ ኩስ ጋር አብስላለች። እና ካልበላሁት ብዙ ድብደባ ይደርስብኝ ነበር። ለልዩነት አንዳንድ ምሽቶች ፓስታ እና ባቄላ ወይም ለስላሳ እና ለስላሳ የአበባ ዘር ያበስላል። በገና, አዲስ ዓመት, ካርኒቫል እና ፋሲካ ላይ ዶሮን ወይም ጥንቸል ገድለዋል. በጃንዋሪ ወር ላይ ቅመም የበዛበት ሳላሚ እና የአሳማ ስብ ያገኙበትን አሳማ ገደሉ, ነገር ግን በጠብታ ጠብታ መብላት ነበረባቸው, አለበለዚያ ግን ዓመቱን ሙሉ አይበቁም. ዘወትር እሁድ አጎቴ አንዳንድ ቆሻሻ ጉዞዎችን ይገዛ ነበር፣ አሁን እንኳን፣ ሳስበው ብቻ ያስጠላኛል፣ ወይም አንዳንድ አንጀት በፖሲቲቭ ቅርንጫፍ ላይ ተንከባሎ፣ ስካሎፕ፣ ከዚያም የተጠበሰ። ሁሉም ርካሽ ምግቦች ነበሩ ምክንያቱም እነሱ እንደሚሉት እኛ እንደ አያቶቻችን አባካኝ መሆን የለብንም እና እነሱ ደጋግመውኛል: - አየህ ሁል ጊዜ በሰባ እና ስቶልፊሽ የተሞላ መጥበሻ አላቸው, ይበላሉ እና ይጠጣሉ. ከእነዚያ ሰዎች መራቅ አለብን - አሉ -. አጎቶ ሌሎች ዘመዶች በአህጉሪቱ ካሉት እናቴ እና አባቴ ጋር እንድቀላቀል አጥብቄ እንዳሳምኑኝ ፈሩ። እንደጠላቸው ብዙ ጥረት አድርገዋልና አንዳንዴ ሳገኛቸው እንዳላያቸው እጆቼን ዓይኖቼ ላይ አደርጋቸው ነበር።

ሴፕቴምበር ደረሰ እና የሁለተኛ ክፍል መግቢያ ፈተና መውሰድ ነበረብኝ። አጎቶ ወደ መንደሩ ወሰዱኝ፣ እኔን ይከታተሉኝ ዘንድ የፅዳት ሰራተኛውን አማከሩኝ፣ የሁለተኛ ክፍል የምመራውን መምህር እና የፈተና ቦርድ መምህር። ማስተዋወቂያዬን ለማስጠበቅ ሁሉም በስጦታ መልክ እንቁላል አመጡ። ከእነዚያ ሰዎች ጋር ፈጽሞ አልተገናኘሁም ነበር፣ የመማሪያ ክፍሉ ብዙ ባለ ሁለት መቀመጫ የእንጨት ጠረጴዞች ውስጠ-ቁራጮች ነበሩት። ከእኔ ጋር የመፍትሄ ፈተና የሚወስዱ ሌሎች ልጃገረዶች ነበሩ። የመደመር እና የመቀነስ ችግሮችን በጥቁር ሰሌዳ ላይ እንድፈታ አድርገውኛል። ሁለቱም ኢንክዌሎች እና ጥቁር ሰሌዳው ለእኔ አዲስ ነበሩ። በፍርሀት እና በሃፍረት እንደ ቅጠል እየተንቀጠቀጡ ነበር ፣ ቀዶ ጥገናዎቼን እንዴት መፍታት እንዳለብኝ አላውቅም ፣ ምክንያቱም አክስቴ አንቶኒያ ከአንድ እስከ አስር ያሉትን ቁጥሮች እንድጽፍ ብቻ አስተምራኛለች። ከዚያም አንድ ዓረፍተ ነገር እንድጽፍ ጠየቁኝ, በማስታወሻ ደብተር ውስጥ ትንሽ ሀሳብ, ግን ከየት እንደምጀምር አላውቅም. አንዴ እነዚያ ምስቅልቅሎች ካለፉ በኋላ የፅዳት ሰራተኛው ወደ ቤት ወሰደኝ። አክስቲ ፈተናው

እንዴት እንደወጣ ጠየቀቻት እና የፅዳት ሰራተኛው በጣም ጥሩ አልሆነም ነገር ግን የመጨረሻው ፍርድ የመምህራን ነው በማለት መለሰላት።

በሚያስደንቅ ሁኔታ ውጤቱ አዎንታዊ ነበር እና ወደ ሁለተኛ ክፍል ገባሁ፡ ወደ ትምህርት ቤት ለመሄድ ዝግጁ ነበርኩ፣ ነገር ግን የአፓርታይድ ችግር ተነሳ። አጎቴ ሚሼል ባለፈው ቀን ወደ ሱቁ ሄዶ የተረፈ ጥቁር ጨርቅ ገዛ። አክስቴ አንቶኒያ በአንድ ቀን ውስጥ ዩኒፎርሜን ሠራችልኝ። ማህደሩን ለመግዛት ተጨማሪ ገንዘብ ያስፈልግ ነበር። አጎቶች ገንዘብ ነበራቸው ነገር ግን የመቆጠብ አባዜ ስለነበር እሱ፣ ምስኪኑ የተቻለውን ሁሉ አድርጓል እና የመስኮት ክሊፕ ያለው የፕሊዊድ ፎልደር አደረገኝ። እስክራብቶ እንኳን አልገዙልኝም። አጎቴ ከጨፍ ጨፍ ጋር በማያያዝ በቀጭን እንጨት ገነባ። ሁለቱን ደብተሮች እና እርሳሱን መተካት አልቻሉም እና መግዛት ነበረባቸው። በጥቅምት 1 ቀን 1942 አክስቴ ወደ ትምህርት ቤት አብራኝ ነበር። መጀመሪያ ከክፍል ውጪ ስለሆንኩ ትምህርት ቤቱ የሚፈልገውን የልደት የምስክር ወረቀት ለመጠየቅ ወደ ፖዴስታ ሄደች። መምህሩ በደግነት ተሞልታ ሞቅ ያለ አቀባበል አድርጋኝ ነበር ነገር ግን ፈራጃት ምክንያቱም ምናልባት በቀኝ እጄ ፋንታ በልጅነቷ በአባቷ ፓስታ ፋብሪካ ውስጥ በደረሰ አደጋ የላስቲክ ፕሮቲሲስ ነበረባት። በፊት ረድፎች ላይ መቀመጫ ተመደብኩ። ከዓመት በፊት ያላዩኝ አዲስ አጋሮቼ፣ በመገኘቴ ተማርከው፣ እርስ በርሳቸው አጉተመተሙ፡ - ይህ ለምን ሲከሩሲከን ያስከትላል? - (ይህች ቀጭን ትንሽ ልጅ ማን ናት?) በጣም ፈራሁ እና አፍሬ ነበር ፣ አፊን መክፈት አልቻልኩም እና መምህሩ በፍቅር የጠየቁኝን ጥያቄዎች እንኳን አልመለስኩም።

የዱር ልጅ ነበርኩ እና ለማሻፍ እንድሄድ ለመጠየቅ ድፍረቱ አልነበረኝም እና አንድ ጊዜ ራሴን ኪኪት። እናም እቤት ስደርስ አክስቴ ደበደበኝ ምክንያቱም ቀሚሴን ማጠብ ስላለባት ለቀጣዩ ቀን በጊዜ የማይደርቅ። ቀናት አለፉ እና ተመሳሳይ ነገር በየጊዜው ይከሰታል። በእኩለ ቀን ጉዳዩን ያወቀቸው አስተማሪ ወደ መጻዳጃ ቤት ላከችኝ፣ ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ረስታለች እና ወደ ራሴ እመለስ ነበር። የክፍል ጓደኞቼ ችላ ብለውኝ በመቅሰፍት እንደተቸገርኩ እና ከእኔ ጋር ጓደኝነት ለመመሥረት እንኳን እንዳልሞከርኩ አስመስለው ይርቁኝ ነበር።

በመንደሩ ውስጥ ስለሚገኙ እርስ በርስ ይተዋወቁ ነበር፣ እኔ ግን ገጠር ወዳለው ቤት ለመድረስ ለአንድ ሰዓት ያህል በእግር መጓዝ ነበረብኝ እና ከእነሱ ጋር ጓደኝነት ለመመሥረት ምንም ዕድል አልነበረኝም። አጎቶቹ ከጓደኞቻቸው ጋር ለመገናኘት እና ጥቂት አስደሳች ሰዓታትን ከወይን አቁማዳ ፊት ለፊት ለማሰለፍ ወደ ከተማ የሚመጡት እሁድ እሁድ ብቻ ነበር። ነገር ግን ብዙ ጊዜ አክስት ለባሏ የሥራ ትዕዛዝ ለመቀበል እቤት ትቆይ ነበር። በስድስት ዓመቱ በረጅሙ ዳገታማ በቅሎ መንገድ ላይ ሄድኩ። በግማሽ መንገድ ለመምህሩ ለማቅረብ በቅጠሎች የተከበቡ የሻዮሌት ስብስቦችን ለመምረጥ ቆምኩ።

ደክሞኝ ትምህርት ቤት ደረስኩ። ከቀትር በኋላ ህያው ነፍስን ሳላገኝ በሚያስደንቅ የሲካዳ ጩኸት እና በጠራራ ፀሐይ ታጅቤ ወደ ገጠር ተመለስኩ።

እራሴን በዚያ ሆቭ ውስጥ ቆልፌ ብቻዬን ቀረሁ እና ከአክስቱ ጋር ይበልጥ ጥብቅ እየሆነችብኝ በዛ ከመረጋጋት በነሰ ሁኔታ ከራሴ ጋር ለመቃኘት ብቻዬን ቀረሁ። አጎቱ ሥራውን እንደጨረሰ ሁልጊዜ ማለት ይቻላል በመጠለያው አጠገብ ቆመ እና ሁልጊዜም ሰክሮ ወደ ቤት ተመለሰ። አንዳንድ ጊዜ፣ ከወትሮው የበለጠ ጠቃሚ ምክር፣ ጠፍቶ ወደ ቤት አይመለስም። አክስቱ እና አንዳንድ ጎረቤቶች በእኩል ሌሊት በፋኖሱ ብርሃን በጅረቱ አጠገብ ይፈልጉት ሄዱ። መሬት ላይ ወድቆ ሲያገኙት ወደ ቤቱ እንዲሄድ አሳመኑት።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በትምህርት ቤት ምንም ጥሩ ነገር ማድረግ አልቻልኩም። በመጀመሪያው ፍብ ዓመት መጨረሻ ላይ መምህሩ የሪፖርት ካርዶቹን አሰራጭቷል፣ ከዚያም በፋሺስት ምልክቶች እና በሚያሳዝን ሁኔታ በቂ ባልሆኑ ጉዳዮች ሁሉ፡ የሪፖርት ካርዶ በክፍል ውስጥ በጣም ድሃ ነበር። አክስቱን ለማበረታታት ሌሎች የሪፖርት ካርዶችም እንደኔ እንደሆኑ ነገርኳት እና አክስቱ ማጥመጃውን ልትወስድ ትንሽ ቀረች። ስለዚህ ከቀን ወደ ቀን በራሴ ድፍረት አገኘሁ እና ክፍል ውስጥ ከአንዳንድ የክፍል ጓደኞቼ ጋር ጓደኝነት ለመመሥረት ሞከርኩ። ልጠጋቸው ፈልጌ ነበር ግን ከንግግራቸው አገለሉኝ ምናልባት በነሱ አይን ደሀ የገጠር ልጅ ስለሆንኩ ነው።

ምዕራፍ ሶስት - በአሸዋ ላይ ጨዋታዎች

በካስትራንጂያ በብቸኝነት ባሳለፍኩባቸው ዓመታት ጊዜ አላለፈም ምክንያቱም ማድረግ የምትችለው ብቸኛው ነገር ቀኑን ሙሉ የወፎችን ጩኸት ማዳመጥ እና በበጋ ወቅት ሲሮኮ ከባህር ውስጥ ሾልኮ ሲገባ የሲካዳስ ጩኸት መስማት ብቻ ነው። በወንዙ ዚግዛግ መንገድ ላይ እና ሸለቆውን በእሳት ያቃጥሉ የገጠር እንስሳት ጓደኞቹ ነበሩ። ስለዚህ ጊዜዬን በቅዠት አሳለፍኩ። ከሰማይ ጀርባ ወይም ከዛፎች ቅርንጫፎች መካከል ከሚታዩኝ ምስሎች ጀምሮ የራሴን አለም ገነባሁ፡ የሚናገሩ የዱር አራዊት፣ በጩንቅላት አዳኝ ሮክ ጩፍ ላይ የተሰለፍኩባቸው ባላባት አስማታዊ ኃይሎች እንዲወድቁ አደረጋቸው፣ በፍርሃት ሲወድሙ ተመለከትኩባቸው። ከዚያም ድንጋዩን በድንገት ከተራራው ራሱን ገለል አድርጎ ወደ ዘንዶ ቀየርኩት እና ከፍ ብሎ እየበረረ በገጠሩ አካባቢ ሽብርን ያስፋፋል። ደመናውን ቀይሬ የበረራ ጀልባዎች ሆኑ እና እናቴ እና እህቶቹ የሚጠብቁኝን ከሩቅ ባህር አልፎ ለመሄድ በማሰብ ወደ ሰማይ ተጓዝኩ። ከወንዙ ውሃ የወጡ ሸርጣኖች ወደ ግዙፍ እንስሳት እስኪቀየሩ ድረስ እፅዋቱን በጅረቱ ውስጥ እየገሰገሱ እስከ ነቅለው ድረስ ያበጡ ነበር።

አንዳንድ ጊዜ የአክስቴ አንቶኒያ ደስ የማይል ፊት ትዝ አለኝ። አልወደደችኝም፣ አልወደደችኝም እና ጠላኝት፣ እናቴ ለእህቴ አደራ ብላኝ ነበር ነገር ግን አንድ ቀን መጥታ እንደምታመጣልኝ ቃል ገብታልኝ ነበር። ለዚህም ነው ብዙ ጊዜ ዛፍ ላይ የምወጣው። ከአባቴ ጋር በነጭ ፈረስ ጀርባ ላይ ስትደርስ ለማየት ተስፋ በማድረግ አድማሱን ቃኝ። በአቅራቢያው

ባሉ የሰን ባሲሊዮ እና የሻላንካዛ መንደሮች ውስጥ ሰዎች ሁሉም ወጥተዋል። የቀሩት ሴቶች፣ ህጻናት እና ጥቂት አረጋውያን ነበሩ። ህይወት ብዙም ያልነካቸው ጸጥ ያሉ መንደሮች ነበሩ። ጊዜው ቆሟል እናም ሁሉም ነገር እንደሚለወጥ ሰዎች ያምኑ ነበር ፣ አንድ ቀን ፣ ጦርነቱ ካለቀ በኋላ ፣ ስልጣኔ ወደዚያ በተበታተኑ ፣ በሞቱ እና በተንቀጠቀጡ ቤቶች ውስጥ በድል እንደሚገባ ያምኑ ነበር። ጓደኞቹ ቢኖሩኝ፣ ብቻዬን እንዳልሆንኩና እንደተተውኩ ማወቅ፣ ጥበቃ ሊደረግልኝ፣ በዚህ ወይም በዚያ ሰው ቤት መሸሸግ እንደምችል ለማወቅ እፈልግ ነበር። እኔ እንኳን ቤተሰብ የለኝ ነኝ፣ ወላጆቼ ከባህር ዳርቻ በተቃራኒው ሩቅ እንደሆኑ፣ ከዚያ ማለቂያ ከሌለው ሰማያዊ ባሻገር፣ በእኔና በነሱ መካከል እንደ ረጅም እና የማይታለፍ ተራራ እንዳለ የማለት መብት አልነበረኝም። ይልቁንም ከአክስቴ ጋር እንድኖር ተገደድኩኝ። ነገሩን ሳስበው እና ብቅ ስትል ሳያት በዛ ጩህት እና ጭካኔ የተሞላበት ድምጽ አበሳጩችኝ። ለመጮህ፣ ለመጮህ፣ ለመሳደብ እና ለመሳደብ የተደረገ ድምጽ።

እንስሳቱ እንኳን ድምፁን ፈሩት። ከባለቤቷ ጋር ብቻ አንገቷን ዝቅ አደረገች እና የድምጹ መጠን ሙሉ በሙሉ ተለወጠ, ወደ በግ ጩኸት ተለወጠ. አክስቴ አንዲት ትንሽ ልጅ በዙሪያዋ ያለውን ነገር መረዳት እንደማትችል አሰበች። ሁሉንም ነገር የተረዳሁት ብቻ ሳይሆን፣ በተጨማሪም፣ ዝም አልኩ ወይም ዝም አልኩኝ። የማያቋርጥ ጦርነት ነበር። የማያልቅ እና አድካሚ ትግል። በየጊዜው ስለወደፊቱ አስብ ነበር፣ እሷ አርጅታ እና አቅመ ቢስ ነበረች፣ እኔ ወጣት እና ጠንካራ ነበርኩ፣ ነገር ግን ሁሉም ነገር ቢኖርም እሷን በመጥፎ አላያትም ነበር፣ ይህ የኔ ተፈጥሮ አልነበረም።

አንዳንድ ጊዜ ወደ ወንዙ እጠጋ ነበር ፣ ልብስ የሚያጥቡ ፣ የሚታጠቡ ፣ ማለትም አንሰላውን እና ብርድ ልብሱን ያጠቡ ፣ መጀመሪያ ሁሉንም ነገር በአመድ ውስጥ ያጠቡ ። ወይም ከተሸለቱ ጊዜ በኋላ የበግ ጠጉርን ለማጠብ መጥተው በፀሐይ ላይ በማድረቅ ነጭ ለማድረግ ከዚያም የአልጋውን ፍራሾች ለመሙላት ይጠቀሙበታል. በባሕር ዳርቻ ላይ ባሉት ድንጋዮች መካከል የቀረውን ፍሌክስ ለመሰብሰብ ሄድኩና የጨርቅ አሻንጉሊቴን አብሬያቸው አለበስኩ። ምን ማድረግ እንዳለብኝ ሳላውቅ ክሬይፊሽ ፍለጋ በወንዙ ዳርቻ ላይ ያሉትን ድንጋዮች ማንሳት ጀመርኩ፣ ጥፍርዎቻቸው ጣቶቼን እንዳይቆንቁኝ በጣቶቼ ከጩንቅላቴ በላይ በጥበብ አስኳቸው። ወደ ቤት ወስጄ አመሻሹ ላይ አክስቴ እሳቱን ስታቃጥላቸው

ጠብቄ በላኝቸው፡ ለእኔ ልዩ እራት ነበር። አንዳንድ ጊዜ ከሸርጣን ይልቅ ድንጋዩ እንደተነሳ ትንንሽ የተሸበሩ እንቁራራዎች በአቀባዊ ዝላይ ወደ ላይ በመተኮስ በፍርሃት እንደዘል ያደርጉኛል። እኔ የጨዋታ አጋሮቼ ናቸው ብዬ አስቤ ነበር እና አንዳንድም ሌሊቱን ሙሉ በጨለማ ውስጥ ብቻቸውን ትቼ ስለሄድኩ ይቆጫኝ ነበር። አመሻሹ ላይ ወደ ቤት መመለስ ሲገባኝ በሸለቆው ውስጥ የተፈጠረውን ማሚቶ ተጠቅሜ ወደ አጎቴ ሚሼል ጮህኩኝ። አንዳንድ ጊዜ በበጋው በሸለቆው ላይ ተጨማሪ ቤት ውስጥ የሚኖሩ የ Scardino ቤተሰብ ሲኖር እነሱን ልጠይቃቸው እሄድ ነበር። ከወንድሞች መካከል ታናሽ ከሆነችው ሚማ ጋር ተጨዋትኩ።

ጎሬ ለአሻንጉሊቶቹ ወንበሮችን እና ጠረጴዛዎችን ለመሥራት ያገለግላል። በኩባንያ ውስጥ ለጥቂት ሰዓታት ማሳለፍ እንዴት ጥሩ ነበር። ጠዋት ወተት ሊጠጡ ወደ ማዶ ሲሄዱ ጠሩኝ። የሚሞላው ባልዲ ነበራቸው፣ “ኮንሴቲና” ወተቱን በማየቷ ረክታለች። የላሞቹ ባለቤት ሚካ ካፕቴሌያ ማረኝና ግማሽ ብርጫቆ አቀረበልኝ። በአክስቴ ቤት በዓመት ሁለት ጊዜ ወተት እናያለን፡- ብስኩት ስትሰራ እና በፋሲካ በቀለማት የቀለበት እንቁላል እርግብ ስታዘጋጅ። ወተቱ ሲፈለ ሁሉንም የኋለኛውን ክፍል ቀባሁት። በአገሬው ቤት ክፍል ውስጥ የአጎት አልጋ ነበር, አልጋ ተብሎ ሊጠራ የሚችል ከሆነ, በኖቫራ ውስጥ ያለውን የፈረስ ፀጉር ትተው ስለሄዱ በርዶች ከገለባ ፍራሽ ጋር በሁለት የብረት ዘንጎች ላይ ተቀምጠዋል። በላዩ ላይ ያረጀ የወታደር ብርድ ልብስ ብቻ፣ ቅባትና ስብራት ባለው የገለባ ፍራሽ ላይ መተኛት ነበረብኝ። ቀን ቀንም ያለ ፓንት የለበስኩትን የሸራ ሸሚዝ ይጤ ተኛሁ። በየምሽቱ ያጋጠመኝን ብርድ መግለጽ አይቻልም። ዝናብ በሚዘንብበት ጊዜ ከጣሪያው ውስጥ የገባውን ውሃ ለመሰብሰብ ከንቴይነሮች መቀመጥ አለባቸው። ማታ ላይ ማሸፍ ካስፈለገኝ ቤቱን ለቅቄ መውጣት ነበረብኝ። ካልገባኝ ፣ ለምን እንደምል፣ እና በገለባው ፍራሽ ላይ እያደረግኩ ከሆነ ፣ ጠዋት ላይ እንዲሁ ብዙ ድብደባ እወስድ ነበር። አክስቴ አንቶኒያም በቀን የምትጠቀሙትን ሸሚዝ ለብሳ ተኛች፣ አጎቴ ሚሼል ግን እናቱ እንዳደረገችው ተጠመጠመ።

የመኝታ ሥነ ሥርዓቱ የተካሄደው በተለመደው ሥርዓት ነው፡ መጀመሪያ ወደ መኝታ ሄድኩኝ፣ ከዚያም ተራው የአክስቴ ተራ ደርሶ ነበር፣ ከዚያም አጎቱ ሱሪውን እና ባለ ሸራ ሸራ የውስጥ ሱሪውን አውልቆ ነበር። ቀን ላይ በለበሰው የለበሰውን ሸሚዝ ወደ አልጋው ሄዶ

በግድግዳው ላይ ባለው ጠረጴዛ ላይ የተቀመጠውን የዘይት መብራት አጠፋው። እኔ፣ ተንኮለኛው፣ እንዳልመለከት አስመስሎ አፍጥጫ ተመለከትኩኝ። እሳቱን ለማጥፋት ጎንበስ ሲል የሱን ምስል ግድግዳው ላይ እንደ ቻይና ጥላ፣ ዲንግ-ዶን ተንጠልጥሎ አየሁት። - አህ ፣ እንዴት ጥሩ ነው! - የጠጣው ወይን ሁሉ በጣም ያሞቀው ስለነበር አለ. ከአልጋቸው ቀጥሎ የደረቁ በለስ የሚቀመጡባቸው ሁለት ትላልቅ የሸንኮራ አገዳ ቅርጫቶች ሁለት ቆብ አሉ። በቆሽሽ እና በቆሽሽ ጨርቅ ሸፍኗቸዋል እና በኋለኛው ላይ የአጎቱ ንጹህ የውስጥ ሱሪዎች ነበሩ። በአልጋዬ አጠገብ ባለው ሳጥን ውስጥ በክረምት ትምህርት ቤት ስሄድ በራሴ ላይ የተጠመጠሙትን ዳቦ እና ስካርፍ፣ የውስጥ ሱሪዬን እና የአክስቴን ልብስ አስቀመጡ። እኔ የተጠቀምኳቸው በእሁድ ቀናት በኖቫራ ውስጥ ለጅምላ ስንሄድ ብቻ ነው። አጎቶቼ በገጠር ልንለብሳቸው የለብንም ምክንያቱም ከጥቅም ውጭ ስለምናደርጋቸው ነው አሉ።

በጥር ወር አሳማውን ገደሉት. አንዳንድ ቋሊማዎችን አዘጋጁ እና የአሳማ ስብን ጨው ያዙ. የተቀቀለው እግሮች በአሳማ ስብ ውስጥ በተጠመቀ የሸክላ አፈር ውስጥ ተጠብቀው ነበር. ብዙውን ጊዜ በግንቦት ውስጥ የሚበሉት ከትኩስ ባቆላ ጋር ነው ምክንያቱም በተለምዶ ከዚህ በፊት መብላት አይችሉም። አንድ ጊዜ ኤፕሪል ነበር፣ በጣም ስለራብኝ እና በዳቦ ምን እንደምበላ ስለማላውቅ ስለ ጉዳዩ አክስቴ ጠየቅኳት። አክስቴ አብዷል ብላ መጫህ ጀመረች። አንድ ቀን ከትምህርት ቤት ስመለስ አፌሊያን ከእህቴ ጋር በበቅሎ መንገድ አገኘኋት። እናታቸውን አጥተው ከአባታቸው ጋር ከፈረንሳይ ተመልሰዋል።

ከእኔ ይልቅ በጣም የገረጡ ነበሩ፣ አዘንኩላቸውና እንዲህ አልኳቸው፡ እኔ ወደምኖርበት ግቡ፣ በዚህ ጊዜ አክስቴ ውሃ ልትቀዳ ነው፣ በምድጃ ውስጥ ምግብ ያለበት ማሰሮ አለ፣ ውሳዳ፣ ራሳችሁን ብሉ ግን አታድርጉ። ለማንም ምንም ነገር አልናገርም - አመሰግኑኝ እና በረሃብ ተገፋፍተው ያለማመንታት ምክሬን ተከተሉ። በግንቦት ወር አጎቶች ሰፊውን ባቆላ ሲያበስሉ የአሳማውን እግር ለማግኘት ሄዱ እና በምትኩ ከአሳማ ስብ ጋር ያለውን ማሰሮ ብቻ አገኙ። በተፈጥሮ እኔ እንደሆንኩ በማሰብ ለመክፈል ለብዙ ቀናት በእኔ ላይ ተናደዱ. በዚያን ጊዜ በጣም ኩራት ተሰማኝ ምክንያቱም ለመጀመሪያ ጊዜ ከስግብግብነታቸው ጋር ታላቅ ውጊያ በማሸነፍ ደስ የሚል ስሜት ነበረኝ። በንጽህና እጦት ምክንያት, በቤቱ ውስጥ ሁሉ ቁንጫዎች ሳይረበሹ ነገሡ. በሌሊት አንገቴን ነደፏኝ እና አክስቴ ቁንጫ ደሜን እንዳይጠባ በየምሽቱ

በወይራ ዘይት ትቀጣኝ ነበር። በማለዳ አንገቴ የተቀባ ይመስላል። ልክ እንደ አክስቴ እኔም ጭንቅላቴን መታጠብ ስላልቻልኩ ቅማል ነበረኝ። በአንፃሩ አክስቴ ፀጉራን ገልብጦ በውሃና በስኳር ትቀጣው ነበር።

በሌላ በኩል የክፍል ጓደኞቼ ሁልጊዜ ንጹሕ ነበሩ። ከነሱ መካከል ድሃው እንኳን እንደ እኔ ቆሽሽ አልነበረም። መምህሩ ከሁሉም ሰው ወደ መጨረሻው ዲስክ በመግፋት የማግለል ስራውን አበርክቷል። ሰውነቴ በቃላት ሊገለጽ በማይችል መልኩ ርኩስ ነበር። በከተማው ውስጥ በጣም አስፈላጊ የሆነውን የፌራጎስቶ በዓልን ምክንያት በማድረግ በዓመት አንድ ጊዜ በወንዙ ውስጥ ታጠቡኝ. አንድ ጊዜ ስለ እናቴ እያሰብኩ ሳለ የሰባት ዓመቴ ልጅ ነበር፤ በሚፈለ ብራዚየር አመድ ውስጥ ወድቄያለሁ። ቀኝ እጄን አቃጠልኩ እና አክስቴ ወደ ሐኪም አልወሰደችኝም, ነገር ግን በየቀኑ በእፅዋት ታከመችኝ. ከሁለት የርግብ እንቁላሎች ጋር የሚመሳሰሉ ሁለት አረፋዎች ነበሩኝ, በህመም ጭህኩ ነገር ግን ምንም አልተንቀሳቀሰም. በአይጦች የሚታኘክኝ መሰለኝ።

ከጥቂት ወራት በኋላ በተአምራዊ ሁኔታ አገግሜያለሁ እና አሁንም የበሽታው ምልክቶች አሉኝ። በትምህርት ቤት፣ አንድ እሁድ በረንዳ ላይ እያለሁ፣ እየወረደች ያለች ትንሽ ልጅ ወደ ሚስ ሺንሴንዚና የካቴኪዝም ትምህርት አብሬያት መሄድ እንደምፈልግ ጠየቀችኝ። ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር ምክንያቱም አክስቴ በጣም አስፈላጊ በሆኑት በዓላት ላይ ብቻ ወደ ጅምላ ስለወሰደችኝ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን የመሄድ ትርጉሙ ምን እንደሆነ አልገባኝም። አንድ ቄስ አባ ቡኤሚ ከቤታችን ፊት ለፊት ይኖሩ ነበር፤ ነገር ግን በጣም ጥቂት ጊዜ አግኝቼው ሳላስብ ተመለከትኩት። አክስቴ ad nauseam ደጋግማ ነገረችኝ፡- “ካናግረው ያ ካህን ምላስህን ይቆርጣል። ነገር ግን፣ ጠየኩ እና ሳላስበው የካቴኪዝም ትምህርት ለመውሰድ ፈቃድ አገኘሁ። ወዲያውኑ በዚያ አካባቢ ውስጥ ምችት ተሰማኝ. ወጣቷ ሴት ቡክሌት እና ጋዜጣ ሰጠችኝ። ስለ ኢየሱስ በመስማቴ ታላቅ ደስታ ተሰማኝ አንድ ቀን ለመጀመሪያው ቁርባን እንደሚያዘጋጅልኝ ነገረኝ። ቤት ውስጥ ተናገርኩ እና ገና በጣም ትንሽ እንደሆንኩ ነገሩኝ. በቡድኑ ውስጥ ያሉ ልጃገረዶች ሁሉ ያደርጉት ነበር ብዬ በመዋሸት መለስኩለት። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን እኔና ወጣቷ ሴትዮዋ በስምምነት ቆይተናል እና ከሰን ኒኮላ ካህን ጋር ቀን ወሰንን-የኮርፕስ ክሪስቲ ቀን።

የነጭ ቀሚስ ችግር ተፈጠረ፣ ነገር ግን አንድ ሰው መነኮሳቱ እንደሚከራይ ለአክስቲ ነገራት። በናፍቆት ሲጠበቅ የነበረው ቀን መጣ፡ በማለዳ ወደ ቤተ ክርስቲያን ጾም ሸኘኝ። ካቴኪዝም ሴት ጋር ለመገናኘት ቅድሚያ ወስዳ ስለማታውቅ ሌሎቹ ልጃገረዶች እዚያ እንዳሉ አስባለች። ብቻዬን መሆኔን ስለወቀች “ውሸታም፣ ባለጌ” ብላ ሰደበችኝ። አስተማሪዬም በዚያው ቀን ጠዋት ከሌሎች ሰዎች ጋር በጅምላ ላይ ነበር። በቦታው የተገኙ አንዳንድ ሴቶች አረጋጋት። ካህኑ መጥቶ እጄን ያዘኝ እና ለኑዛዜ ወደ መስዋዕተ ቅዳሴ ወሰደኝ። ከዚህ በፊት ሰምቼው የማለውቀውን ቆንጆ ቃላት ነገረኝ። ወደ መንግሥተ ሰማይ እየበረረኩ እንደሆነ ተሰማኝ እና ለራሴ እንዲህ አልኩ፡- “ካህናቱ ምላሶችን ይቆርጣሉ የሚለው እውነት አይደለም፣ በተቃራኒው የትንሽ ልጅን ስቃይ እንዴት እንደሚረዱ ያውቃሉ።” ብቸል ኖሮ በደስታ አቅፌ ሳምኩት።

አምስት ሰላም ማርያም ንሰሃ እንድል አድርጎኝ ወደ መቀመጫዬ ተመለስኩ። አክስቲ ወዲያውኑ ለካህኑ ለረጅም ጊዜ እንዲቆይ የነገርኩትን ጠየቀችኝ እና እንዲህ አልኩኝ፡ - ወጣቷ ሴት መናዘዝ ሚስጥር እንደሆነ አስተማረችኝ - - አዎ ፣ ግን ለመጀመሪያ ጊዜ መንገር አለብህ - በገናውን አጥብቆ ጠየቀ። በጭራሽ. ጅምላ፣ ቁርባን ነበር እና በመንገድ ላይ የአጎቴን እጅ እንድስም እና “እባክህ ባርከኝ” እንድል አስገደዱኝ። ከአያቴ ጋር ጀመርኩ፣ ሁሌም ተመሳሳይ ሐረግ፣ ከዚያም ሁሉንም ዘመዶች እዘር ነበር. አክስቲ ጌታና ቡክሌት ሰጠችኝ። ተርቤ ነበር፣ ግን ምግብ ያቀረበልኝ የለም። ብዙውን ጊዜ ሥነ ሥርዓቱ ካለቀ በኋላ ግራኒታን በብስኩቶች ለማግኘት ወደ ቡና ቤት መሄድ የተለመደ ነበር ፣ ግን ለመቆጠብ በሜኒያ ተሸነፉ፡ እኩለ ቀን ላይ ፓስታ አንድ ሳህን በልተን ከሰዓት በኋላ ወደ ፎቶግራፍ አንሺው ሄድን ። ዘመዶቹ የእናትን ፎቶ ለመላክ ሐሳብ አቀረቡ.

ሁለተኛውን ክፍል ጨርሾ በጣም ዝቅተኛ በሆነ ውጤት አለፍኩ። በዚያ ዓመት በበጋው ወቅት በገጠር ውስጥ መቆየት ነበረብን. ተቃዋሚዎቻችን፡ - ቢያንስ እሁድ እሁድ ወደ ጅምላ መሄድ እና ብቻውን ያለውን አያቴን መጎብኘት አለብኝ -. በአስም የሚሰቃይ በጣም ጥሩ ሰው ነበር። ልጅቷ እሱን ችላ ብላ በከፊል በቸልተኝነት፣ በከፊል በባልዋ ስለተዋጠች፣ ሁልጊዜም በጎረቤቶች፣ በዘመዶች እና በአማች ላይ ይናደዳል።

የልብስ ማጠባለያውን ለማጠብ ወስኜ ከሚሾሌሎ በሚስጥር ወደ አክስቴ ወሰድኩት ያለበለዚያ ችግር ሊኖር ይችላል። ለአባቴ ፍቅር እንኳ አልተሰማውም ነበር። አንድ ቀን ከፊል እህቶቹ አንዷ መሞቱን ልትነግራቸው ወደ ካስትራንጂያ መጣች። “ካልሄድክ አህያውን እርግጫለሁ” አላት።

በመንደሩ ውስጥ ድግስ ሲደረግ ለሙዚቃው ባንድ አባላት በተለየ ወጥነት ምክንያት የሚጠራውን አይስክሬም “ፔዘ ዱሮ” ተሰጥቶው። አጎቴ ሚሾል፣ እሱ ስላልወደደው ወይም ወደ ያልተለመደ የልግስና ምልክት ስለተነዳ መቼም ግልፅ አልነበረም፣ አሳልፌ አይቶኝ ጠራኝ፡- “ኮንሴቲና፣ ነይና አይስክሬሙን አምጪ። እናም በእነዚያ ብርቅዬ አጋጣሚዎች ጥሩ ነገር ለመደሰት እድሉን ወሰድኩ።

ከተወሰነ ጊዜ በፊት ከባሴኖ የመጣው ዶ/ር ኮሴንቲኖ በማስታወስ ውስጥ የጠፋውን ዝርዝር ነገር አስታወሰኝ። ቡድኑ በከተማው ጎዳናዎች ላይ እየተጨመተ ሳለ ልጆቹ ሰልፍን ለመቀላቀል ሞከሩ። ነገር ግን መገኘታቸውን ለማረጋገጥ አንድን አባል "ማወቅ" አስፈላጊ ነበር. ይህን ለማረጋገጥ እጁን በጃኬቱ ኪሱ ውስጥ አስገብቷል። በዚህ መንገድ አጎቱን ሚሼልን ተከትዬ ነበር፣ የአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት መምህር እና አባት የሌለው ልጅ ጂዮኒ ኮሴንቲኖ እጁን በወንበዴ መሪው ኪስ ውስጥ ያዘ።

በጦርነቱ መካከል በኖቫራ አንዳንድ በምቦች መውደቅ ጀመሩ. ሁሉም ሰው ሸሽቶ ነበር እና አንዳንድ የምናውቃቸው ሰዎች ከእኛ ጋር ወደ ካስትራንጂያ ተጠለሉ። ለኔ ድግስ ነበር ምክንያቱም እኔ ኩባንያ ውስጥ መሆን ስለምችል ነው። በየጊዜው የሹራፕ ፋጭት ትሰማለህ። የኦርላንዶ የፓስቲ ሱቅ ባለቤት ልጅ በበምብ መበጣጠሱ አሳዛኝ ዜና ደረሰ። ለአራተኛ ጊዜ ነፍሰ ጡር የሆነችው በዶሞዶሶላ የምትኖረው እናት ከሮዛ እና አንቶኒታ ጋር ብቻዋን ቀረች። አባቴ ቤርሳግሊየር ለመሆን ወደ ሲሲሊ ተመልሶ ተጠርቷል። ከሄደ ከጥቂት ወራት በኋላ እናቱ ኤማ የምትባል ትንሽ ልጅ እንደወለደች እና ከአራት ልጆች ጋር ነፃ ይሆናል ተብሎ ስለሚጠበቀው ወደ ቤት የመመለስ እድል እንዳለው አወቀ።

እንደ አለመታደል ሆኖ፣ ዶሞዶሶላ ሲደርስ አንድ መራራ መገረም አገኘ፣ ኤማ ከ12 ቀናት በኋላ መኖር አቆመ። ከሁለት ቀናት በኋላ ወደ ግንባር መመለስ ነበረበት. ከጥቂት ወራት በኋላ - ከሴፕቴምበር 8 በኋላ የመረጋጋት እና አለመረጋጋት ጊዜ ነበር - ከወታደራዊ አገልግሎት ለማምለጥ ችሏል እና ጦርነቱ እስኪያበቃ ድረስ እናቱን ለመቀላቀል ለመጠበቅ ወደ ኖቫራ ተመለሰ። ትንሽ ጫማ ሰሪ ሱቅ ከፈተ። በየቀኑ እሱን ለማየት እሄድ ነበር። ዓይናፋር ነገር ግን ለዕድሜዬ አስተዋይ ነኝ፣ አባዬ ካገባች ሴት ጋር ግን ከወታደር ባል ጋር ሊተኛ ነው የሚል አስተሳሰብ ነበረኝ። አንድ ቀን ፒያሳ በርቶላሚ አቀበት መንገድ ላይ ወደ ቦክስ ቢሮ ገባሁ። የሚቀጥለው ሱቅ ያለው ሰው ከአባቴ ጋር ይነጋገር ነበር። እናቴን እያታለለ ያለውን የአባቴን አይን ለማውጣት በመረጃ ጠቋሚ እና በመሃል ጣቶቼ ወረወርኩ። ጎረቤቱ ሊይዘኝ ቻለ፣ አባቴ ግን በፈገግታ “የራስህን ጉዳይ አስተውል” አለኝ። በ44 ዓ.ም ጠቆር ያለ ወንድ ልጅ ተወለደ፣ እንደ እሱ ጠጉር...

በባዲያሽቼያ የአባቱ አያቱ በሆድ ካንሰር ታመመ። ሄጄ ለማየት ከአክስቴ ፈቃድ አገኘሁ። ብዙ ጊዜ ከካስትራንግያ ወርጄ በወንዙ ዳርቻ እሄድ ነበር። በአልጋ ላይ አስታውሳለሁ፣ ሰላማዊ አያት አሁንም በሱቁ ስራ በዝቶባታል እና ለእሱ ትንሽ ጊዜ ማሳለፍ አልቻለችም። ዝንቦቹን ለማባረር የወይራ ቅርንጫፍ በእጁ ሰጠች፣ እርሱ ግን እየባሰ ሄደ እና ጥንካሬው አጥቶ አሳደድኳቸው። ህዳር 2 ቀን 1944 በ66 አመቱ ወደ መንግሥተ ሰማያት በረረ። አባዬ አሁንም በሲሲሊ ነበር። አጎቶቹም በቀብር ሥነ ሥርዓቱ ላይ ተገኝተዋል።

በየጊዜው ከእናቴ ደብዳቤዎች ይደርሱኝ ነበር። በ 45 አባቴ ወደ ዶሞዶሶላ ተመለሰ እና በ 46 ወንድሜ ጁሴፔ ተወለደ።

ምዕራፍ አራት - ዘይት, የሸረረት ድር እና ክፉ ዓይን

በዓለም ዙሪያ ጦርነት እየተካሄደ ነበር፣ የሐሳብ ልውውጥ ለማድረግ አስቸጋሪ ነበር፣ እና ከዚያ በኋላ ከእናቴ አንደበት አንሰማም። እንደ እድል ሆኖ፣ አባቴ በበርሳግሊየሪ ኮርፕሽን ውስጥ ወደ ሲሲሊ ተጠራ እና ጥቂት ቀናት ነፃነት ሲኖረው ሊጎበኘኝ መጣ። በጦርነቱ ምክንያት በገጠር ውስጥ ብዙ ሰዎች ነበሩ. የተፈናቀሉ ሰዎች አብዛኛውን ጊዜ ለአስራ አምስት ቀናት ይቆያሉ, ነገር ግን ከተማዋ የቦምብ ጥቃት አደጋ ላይ ወድቃ ነበር እና ዓመቱን ሙሉ በገጠር መቆየትን ይመርጣሉ.

በየጊዜው ከእነዚያ ሰዎች ጋር ተጠላልኩ። ምግብ ቢያጡም ሁልጊዜ ጥሩ መንፈስ ያላቸው አራት ልጆች ያሉት አንድ ቤተሰብ ነበር። ብዙ የደረቁ በለስ ያሏቸውን የአጎቶቼን ስግብግብነት አይቼ ለማንም አልሰጥም ነበር። ጥሩ እፍኝ ወስጄ በድብቅ አመጣኝቸው። ለቁርስ ከሰጡኝ ባቄላ የተወሰነውን አስቀምጬላቸው። ጠንከር ያለ ዳቦ እንኳን፣ አክስቴ ትምህርት ቤት ከመሄዴ በፊት ኪሴ ውስጥ ያስቀመጠች ቁራጫ ለነዚህ ልጆች አካፍልኳቸው እና በምላሹ እንድጽፍበት ወረቀት ሰጡኝ፣ በተወዛዋዥው ላይ እንድጫወት ያደርጉኝ እና ከመካከላቸው አንዱ መጫወቻዎችን ፣ ወንበሮችን እና ወንበሮችን ሠራ። ለእኔ እና ታናሽ እህቴ የሰጠችኝ የአሻንጉሊት አልጋዎች፣ ታላቅ እህቴ ደግሞ የጨርቅ አሻንጉሊቶችን ትሰራልን ነበር።

አንዳንድ ጊዜ ወደ ወንዙ ወርጄ በአካባቢው ያሉ ሴቶች ልብሳቸውን በአመድ ሊያጥቡ ሄደው ነበር እና እዚያ ቆሜ በሁለት ትላልቅ ድንጋዮች በተያዘ ዕቃ ውስጥ ውሃውን ለማሞቅ የተቀጣጠለውን እሳት እያየሁ ነው.. አክስቴ እነዚህን ክፍኔዎች ስትሰራ አይቼው አላውቅም።

የቆሽሽውን እና የቆሽሽ ልብሱን ላለማጋለጥ ማንም በሌለበት ጊዜ ታጥቦ አያውቅም ወይም ወደ ወንዙ ሄደ።

ሌላ ጊዜ ደግሞ ሴቶች ለሁለት ወይም ለሦስት ቀናት በቤት ውስጥ የተሸመነውን የተልባ እግር በድንጋዩ ላይ ሲያነጥፉ አየሁ። አርቀውም ነጭ እስኪሆን ድረስ በጠራራ ፀሐይ አደረቁት። አክስቴ ሁል ጊዜ ወደ ቤት ትደውይኛለች ግን እንዳልሰማሁ አስመስጦ ነበር። በጦርነቱ ወቅት ምራቷም ከትንሽ ሴት ልጅ ጋር ከቱሪን ተመለሰች። የእንጀራ ልጇ ለሳልሻቶሬ ከተሰጠው ክብር የተነሳ እንደ ንግስት ተደርጋለች። በዚያ ጊዜ ውስጥ በመንደሩ ውስጥ ቆዩ እና ለበዓሉ አክስቴ ጥሩ መዓዛ ያለው ሳሙና ፣ የበፍታ ፎጣ ፣ የእቃ ማጠቢያ ማድረቂያ ፣ የጠረጴዛ እና የናፕሊን ልብስ አውጥተዋል ። ይልቁንም እንግዳ መላክ አሳፋሪ ነበርና እንደ አገልጋይ ተቆጠርኩኝ፣ ተልኬ እንድሄድና ከምንጩ ውኃ እንድቀዳ ተልኬ ነበር።

የገና በዓል መጣ እና እንደ ሰሜናዊው ልማድ ጠዋት ላይ ሙሽራይቱ ከህፃን ኢየሱስ ለሴት ልጇ የሚያምር ስጦታ ሰጠቻት፡ ለአሻንጉሊት የሚሆን ማሰሮ እና ድስቶች። ለእሷ ደስተኛ ነበርኩ፣ ግን በዚያው ጊዜ እነዚያ ነገሮች በእኔ ላይ ስለማያውቁ በንዴት እየተናደድኩ ነበር። እየደከመኝ እየደከመኝ መጣሁ። ወይኖች ነበሩ ግን እነርሱን ለመብላት ወዮላቸው፡ ለወይኑም መጨቆን ነበረባቸው። ከጎረቤት የተሰረቀውን ብቻ ነው መብላት የምትችለው። Hazelnuts ተሰብስቦ ነበር ግን ለመሸጥ። በዱር ውስጥ እንዳሉት ሽኮኮዎች በድብቅ በላሁ። አጎቶቼ ገና እና ፋሲካ ላይ ወተት ገዝተው ብስኩት ለማዘጋጀት ብቻ ነበር እና እየፈላ እያለ በሻይ ማንኪያ ቀባሁት። አክስቴ የተጠበሰ እንቁላሎችን አታዘጋጅልኝም ነበር። ብዙ ጊዜ ትጠብሰኛለች ብዬ ተስፋ አድርጌ ነበር፡ - እናስቀምጠው እንቁላሉ ሲጣል እና እንቁላሉ ሲጥል (እንቁላል እየሰበሰበ ትኩስ አድርጎ አሳልፎ የሚያልፍ የመሲና ወጣት ነበር)። እነሱን መሸጥ እና ገንዘብ ማግኘት ይችላሉ - ለሁለት ወራት ያህል እንቁላል ሰበሰበ እና ከዚያም ሸጠ።

እንቁላሎቼን የገዙ የመሲና ሰዎች በእጃቸው ጫጭት ሳይኖራቸው አይቀርም። የበለስ ፍሬው መጠጣት ነበረበት, ጥቂቶች ብቻ ይበላሉ, ሌሎቹ በፀሐይ ውስጥ እንዲደርቁ እና ለክረምቱ እንዲሸጡ ወይም እንዲጠበቁ ተደረገ. በጥቅምት ወር ምሽት ላይ የሚያማምሩ ደረትን ይሠሩ ነበር. የተላጡ ቢኖሩ አጎቱ በትንሽ ክፍል ውስጥ ጠረጴዛው ላይ ይተዋቸዋል (በሳህኑ ላይ

ሳይሆን ከመብራቱ በሚንጠባጠብ ዘይት በተቀባው ምንጣፍ ላይ) እና በማለዳው ሲነሳ። አራት ወደ ሥራ ሊሄድ፣ ቀስቅሶኝ ደረቱን ሰጠኝ እና “ቁርስ አለህ” ይለኛል። ታዘዘኔ በረሃብ በላኝቸው እነሱ ግን እንደ ዘይት ቀመሱ እና የሆድ ህመም ሰጡኝ ። አጎቱ በጉራ ተናገረ፡ - የእህቴን ልጅ እወዳታለሁ, አሁንም ማታ ሲመሽ ለእሷ ደረትን አዘጋጃለሁ - . በእውነቱ አጎቱ በዓይኖቹ ውስጥ ጥላቻ ነበረው። አንዳንድ ጊዜ ሲናደድ ቢጫ፣ እሳታማ ቀይ ነበሩ። ትንሽም ቢሆን እነዚያ አይኖች ፊቱን ወረሩት። ትንሽ እና ጥልቅ እንደ ጠባብ ጉድጓዶች ከውስጣቸው ጥላቻ እየፈሰሰ ነው። ይህ በእንዲህ እንዳለ ተቅማጥ እና ትሎች ድል አደረጉ። በየጊዜው አክስቱ አንድ የሻይ ማንኪያ ዘይት ትሰጠኝ ነበር። ይህ ትልቅን ያርቃል፣ እራሷን ለማሳመን አጉተመተመች...ከዛም በ"prichentu" ጀመረች፡- Mazzai un vermu gruossu quennu ìa pagana, ùa u mazzu chi sugnu ሁሉም ክርስቲያን። ወይ ሰኞ ትሰሙታላችሁ፣ ወይም ማክሰኞ ትሰሙታላችሁ፣ ወይም እርብ ትሰሙታላችሁ፣ ወይም ሐሙስ ትሰሙታላችሁ፣ ወይም በቪናርዲ ትሰሙታላችሁ፣ ወይም ሳቡቱ ትሰሙታላችሁ፣ matteia du jurnu of Easter u virmu sturdudu a tierra casca.-

(አረማዊ በነበርኩበት ጊዜ ወፍራም ትል ገድዬአለሁ እናም አሁን እንደ ክርስቲያን እገድለውዋለሁ። በቅዱስ ሰኞ ፣ በቅዱስ ማክሰኞ ፣ በቅዱስ ረቡዕ ፣ በቅዱስ ሐሙስ ፣ በመልካም አርብ ፣ በቅዱስ ቅዳሜ ፣ በፋሲካ ቀን ጠዋት የተደናገጠው ትል መሬት ላይ ይወድቃል)።

እንዴት እንደዳንኩ አላውቅም።

እዚህ ቅንፍ እንከፍተዋለን.

ብዙ አመታት አለፉ እና ሆዴ ታምሞኝ ነበር. አንድ ክፍል በሚያክሉ ማሽኖች ኤክስሬይ ለመስራት ሄጄ ነበር። ቁስሎች እንዳሉ ለማየት ጥቂት ነጭ ፓፕ ሰጡኝ። በሚያሳዝን ሁኔታ, ምንም ነገር ሊታይ አልቻለም. የራዲዮሎጂ ባለሙያው የጨጓራ በሽታ ነው ብለው ህመሙን ለማስታገስ አንዳንድ ማስታገሻዎችን ሰጡኝ። አንድ ማንኪያ ውሃ ማጠጣት ወደማልቸልበት ደረጃ ደረስኩ። ዕድሜዬ ሃምሳ ገደማ ነበር። ከፒያሴንዛ የመጣው የአርማንዶ ጓደኛ የሆነው

ፓኦሎ ወደ ልዩ ባለሙያተኛ እንዲወስድኝ ሐሳብ አቀረበ። ወደ ዶክተር ማዜኦም መጣ። የጂስትሮስትሮ መሳሪያው ከጉሮሮ በላይ መግባት አልቻለም. ዶክተሩ “ይህችን ሴት እንዴት ማዳን እንዳለብኝ አላውቅም፣ ፒሎሩስ ተዘግቷል” ሲል ተናግሯል። ጋስትሮስትሮ ያለባቸው ሰዎች በሙሉ ክፍሉን በእግራቸው ለቀው ወጡ። እኔ በተዘረጋው ከ IV ጋር። ሐኪሙ ለሁለት ወራት ያህል ጠንካራ ፈውስ ያዘኝ. ስመለስ መሳሪያው አሁንም አላለፈም። ሌላው ለሶስት ወራት የበለጠ ጠንካራ ፈውስ.

ከመጀመሪያው ጉብኝት ከአምስት ወራት በኋላ መሳሪያው በ pylorus ውስጥ መስበር ጀመረ. "ተአምር!" ብለዋል ዶክተር ማዜኦ። ቱቦው ከተወገደ በኋላ የተወለደ ወይም የተከሰተ እንደሆነ ለመረዳት ብዙ ጥያቄዎችን ጠየቀኝ። ማልቀስ ጀመርኩ: "ምናልባት ዚዚ በየጊዜው ለትልቅ የሰጠኝ ዘይት ሊሆን ይችላል." ዶክተሩ እጆቼን በፀጉሩ ውስጥ አስቀመጠ: "ዘይት? እና አሁንም በህይወት አለህ! ". ህክምናውን በመቀጠል, አልፎ አልፎ የጨጓራውን (gastroscopy) እደግማለሁ.

ህይወቴን ያዳኝኝ ዶክተር ማዜኦ ምስጋና ይግባውና አሁን ከዓመታት በኋላ ምግብን የምዝናናበት የተወሰነ መድሃኒት ብቻ ነው።

ከሰገነት ላይ አንድ ሰው ሲደውልላት አክስቲ ጭንቅላቷን ይሸከረከራል. ከዚያም በባዶ ሆይ ላይ ትንሽ ብርጭቆ ፊሮኩዊን እንድትወስድ መከሩት። ባሏ እንዲገዛት አሳመነች እና በማለዳ እሷም ብርጭቆ ሰጠችኝ።

ከዚህም በላይ በዚያ ቤት ውስጥ አጉል እምነት ነገሠ። አጎቱ ሁል ጊዜ በሚጠጣው ወይን ራስ ምታት ይደርስባቸው ነበር፣ ግን እንደ እሱ አባባል መንስኤው የአንድ ሰው ክፉ ዓይን ነው። ሚስቱም ልታስወግደው ይገባ ነበር፣ አንድ ሰሃን በውሃ ወስዳ ትንሽ ጨው እና ዘይት ጠብታ ፈሰሰች እና ከዚያም በፕሪፍንቱ ለራስ ምታት ጀመረች: - አግሊዩ ቢሪዲቱ, አግሊዩ ሳንቲሲሙ, ወደዚህ ቤት መጥተው ይህን አሳደዱ. morocchiu, ogliu biriditto, ውጥ እና ይህን ማሙካን አባረረው ... (የተባረከ ዘይት, እጅግ ቅዱስ ዘይት, ወደዚህ ቤት ገብተህ ይህን ክፉ ዓይን, የተባረከ ዘይት, በርትተህ ይህን ሰይጣንን ...).

ይህ የተባረከ ዘይት በታ፣ ሲሰፋ፣ እንደ እምነታቸው፣ ክፉውን ዓይን አስወግዱ። ብዙም ሳይቆይ ውሃው በክፍሉ አራት ማዕዘኖች ላይ ተረጭቶ ራስ ምታት ጠፋ።

ቁስሎችን ለመፈወስ የሸረረት ድር ከዘይት ጋር ተቀላቅሏል ፣ እና ትንሽ የስጋ ቁራጭ ሾርባ ለማዘጋጀት። ያ አስፈሪ ድብልቅ፣ የማይሰሳት ነበር አሉ። በማለዳ አንድ ብርጭቆ ውሃ ከማግኒዥያ ጋር ሰጡኝ። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ፣ ሁሉም እየተንቀጠቀጡ፣ ራሴን ነፃ ለማውጣት ወደ ብርድ መውጣት ነበረብኝ። ካገገምኩኝ በኋላ አስማት ወደምትሰራ ሴት ላኩኝ፣ ከራስጌ እስከ እግር ጥፍሬ በገመድ እና አግድም እጆቼን በተመሳሳይ ለካችኝ። አንድ ቁራጭ ከጠፋ ለዚያ አመት ሞትን አስቀርቷል።

ምንም እንኳን በራሳቸው መንገድ አጎቶች በእግዚአብሔር፣ በቅዱሳን፣ በማዶና ውስጥ እምነት ቢኖራቸውም. በየዓመቱ ሴፕቴምበር 8 ከከተማው አርባ ኪሎ ሜትር ርቆ ለጥቁር ማዶና ወደተዘጋጀው መቅደስ ወደ ቲንዳሪ ይጓዙ ነበር። ከአምስት ዓመቱ ጀምሮ ያንን ንስሐ ማድረግ ነበረብኝ።

ወደ ቲንዳሪ ቅዱስ ስፍራ በሚደረጉ ጉዞዎች ላይ አክስቱ ካፒኒ (ስሊፕስ) ከጨርቅ ጨርቅ ሰራች ። አጎቱ በሰዓቱ ወደ አደን ሄዶ አንድ ወይም ሁለት የዱር ጥንቶችን ለማብሰል ወደ ቤት አመጣ። ጥሩ ስሜት ለመፍጠር አክስቷ እንዲሁ የታሸጉ አውሎጊኖችን አዘጋጅታለች። ወደ መስታወት አይቶ ፊቱን በጨርቅ አጸዳ። በጊዜው "ዛዛ የት አለች የኔ ቆንጆ" የሚለው ዘፈን በፋሽኑ ነበር እና "ዚዚ" ብዬ መጥራት ልማዴ ጀመርኩ።

ጎህ ሲቀድ ምሽቱን አስራ አንድ አካባቢ ወደ ቲንዳሪ ሄድን። ደክሞኝ ደክሞኝ ከደካማነቴ የተነሳ ብዙ ጊዜ ንፁህ ውሀ ጠየኩ ነገር ግን እንደሌሎች ደክሟቸው ሰዎች ከጋጣው ላይ አልገዙም። በቤተክርስቲያኑ አቅራቢያ በሚገኘው ብቸኛው ምንጭ ላይ ወረፋ ያዙ ሙቅ ውሃ ሙቀቱን ለማረጋጋት አልረዳም. በባህሉ መሰረት ሽምብራ፣ ባቄላ እና ካኔሊኒ ባቄላ ገዝተው ወደ ቅዳሴ ሄደው መዲኑዛን ጸሎት አድርገው በመውጫ መንገድ ላይ የሰፈራቸውን ሰዎች እና የአባቴ ዘመዶቼን አገኙ። እኩለ ቀን ላይ በዙሪያው ባሉት የወይራ ዛፎች ሥር ለመብላት ሄድን። በጣም ደክሞኝ መሆኔ አሳፋሪ ነገር ነው፣ ያ ቀን በእውነቱ በጓደኞች ፊት ጥሩ ስሜት ለመፍጠር ሁል ጊዜ የምግብ ፍላጎት ነበረው። ምሳ በምድጃ ውስጥ የበሰለ የዱር ጥንቶል

ያካትታል ፣ አጎቱ ሁል ጊዜ ሁለት ምሽቶችን ለማድን የሄደው ፣ አበርጊን እና በርበሬ ፣ ወይን እና የቤት ውስጥ ብስኩት። ወደ ቤት ለመመለስ ጓደኞቹ የመጓጓዣ ዘዴ ወሰዱ-መኪናው ወይም በፈረስ የሚጎተቱ ጋሪዎች። ተመለከትኩኝ፣ በእግሬ ለመመለስ ቀድሞውንም ስራዬን ለቅጭለሁ። ፈረስ መጋለብ የምችለው አጎት ካለ ብቻ ነው ፣ ካልሆነ ግን ህመም ነበር።

ምዕራፍ አምስት - ጉጉቶች

አሁንም በሃይማኖት ጉዳይ፣ አጎቴ የወንድማማች ማኅበር አባል ስለነበር፣ በሰን ጆርጅ ቤተ ክርስቲያን በፓልም እሑድ የመናዘዝና የሐሳብ ልውውጥ የማድረግ ግዴታ ነበረባቸው። ሥነ ሥርዓቱ የተካሄደው ከጠዋቱ አምስት ሰዓት ላይ ነው፣ ካህኑ በመጀመሪያ ሁሉንም ወንዶች በአንድ የጸሎት ቤት ውስጥ መናዘዙን፣ ከዚያም ወደ ሴቶቹ መናዘዝ ሄደ።

አንድ ትልቅ ጥቁር ሻውል ለብሳ የነበረችው የአክስቲ ተራ ሲሆን በተቻለ መጠን እራሷን ለመሸፈን ልብሱን ወደ ግርዶሹ አስጠጋች። የሻሞሜል መተንፈሻ መውሰድ ያለባት ይመስል ነበር። ተናዘዙ እና ከዛ፡ - አሁን የእርስዎ ተራ ነው - ነገረኝ. በዓመቱ ውስጥ መናዘዝን ብፈልግም አልቻልኩም። አክስቲ እንዲህ አለችኝ፡ "በጌታ ላይ መሳቂያ ማድረግ የለብህም, በአመት አንድ ጊዜ ይበቃል, አለበለዚያ አስተናጋጁን ለመውሰድ ብቁ አይደለህም ምክንያቱም በአይንህ እንኳን ኃጢአት መሥራት ትችላለህ."

ዘጠኝ ሰዓት አካባቢ ቅዳሴ፣ ቁርባን እና ወዲያውኑ ወደ ቤት። እንደተለመደው በጥቃቅን ምክንያቶች አጎቷ መሳደብ ጀመረ እና የነርቭ ሳል ያዘባት። ሊገለጹ የማይችሉ ትዕይንቶች ተከሰቱ። በዚያ ቀን በሆነ ምክንያት አንድ ሰው ቢፈልግ መትፋት አልቻለም አለበለዚያ ጌታን ከአፋቸው ጠሉት። በመጥፎ ሁኔታ ከተፈጠረ ፣የጣፋጩን ክዳን ወስዶ ተፋበት እና ፈሳሹን እንደገና በውሃ እና በስኳር ይጠጣ ነበር። በቅዱስ ሳምንት ሰዎች መነኩሴ በሚያደርጓቸው የምሽት ስብከት ላይ ለመገኘት በምሽት እንኳን በከተማው ውስጥ ያድራሉ። ሐሙስ ቀን ከሎምቤው ተዘጋጅቷል, የተለያዩ ቅርጽ ያለው ብስኩት ሊጥ በውሃ የተቀቀለ ጠንካራ የተቀቀለ እንቁላል እና አኔላ, መርዛማ ቀለም ያለው ንጥረ ነገር. መልካም አርብ በጾም ማለዳ ላይ

በስንዴ ቡቃያ ያጌጡ አብያተ ክርስቲያናትን ጎበኘን ከዚያም ለዓመቱ ሙሉ ደህንነትን ያረጋገጠውን ሰስት የልጅ የልጅ ቅጠሎችን ዋጠን።

የተሰቀለውን ኢየሱስን ላለመጉዳት በቀን ውስጥ መሥራት አላስፈለገዎትም፣ መርፌው ከሰፊት ይናደፋሉ፣ ካዩት ሰውነትዎን የመጉዳት አደጋ፣ ወዘተ. ለዚያ ቀን፣ ያደረኩትን ሁሉ፣ ምንም እንኳን አልተመታሁም፣ ያለበለዚያ ኢየሱስ አለቀሰ። ቅዳሜ አስራ አንድ ሰአት ላይ የሰላም እና የትንሳኤ ቅዳሴ ተደረገ። ሁሉም ልጆቹ የካህኑን ቡራኬ ለመቀበል ርግቦችን አምጥተው ይበሉታል። ከትንሳኤ በኋላ ማክሰኞ ለተዘጋጀው የትምህርት ቤት ጉዞ ርግቤን በሁለት እንቁላል ማዳን ስለነበረብኝ ያንን እርካታ ልወስድ አልቻልኩም። ለመምህሩ እንቁላል ማቅረብ ነበረብኝ. በፋሲካ ቀን ብዙ እንዳላጠፋ ትንሹን ትንሽዬ በግ ከንጉሣዊ ፓስታ ገዙልኝ። አጎቱ በጣም ንፋግ ስለነበር እሳቱ ላይ በተፈጠረው ምጣድ ላይ ባለው ጥቀርሻ ጫማውን አበራ። አክስቴ ሥራውን እየጨረሰ እንደሆነ ካወቀች እና ክፍያ እየከፈሉላቸው ከሆነ "አጎትህን ገንዘቡን አምጥቶ እንደሆነ ጠይቅ" ስትል መከረችኝ።

እኔና እሷ እንደ ሁለት ትንንሽ ባሪያዎች ልንሰግድለት ተቃርቦ ነበር እሱ ስሜቱ ተነካና አስር ሊሬ ለእሷ አምስት ለእኔ እስኪሰጥ ድረስ። ገንዘቤን ለአሳማ ባንክ ስለታሰበ ወጪ ማውጣት አልቻልኩም። አንዴ ለአክስቴ ሎተሪ መጫወት እንደምፈልግ ነገርኳት። የማሸነፍ ተስፋ ስለነበራት ተስማማች። የኔ ውሸት ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ እኔ ደግሞ ከክፍል ጓደኞቼ ጋር ሲነጻጸር በአላባበስ ላይ እክል እንዳለብኝ ተሰማኝ። ቀሚስ ነበራቸው ነገርግን አክስቴ አልወደዳቸውም እና ሙሉ ቀሚስ እንድለብስ ተገድጃለሁ። ሁሉም ነጭ፣ቡናማ ወይም ሰማያዊ የጥጥ ጉልበት ካልሲ ለብሰዋል፣ከሌሎቹ ያነሰ ዋጋ ያለው በብርቱካን የሰራቸውን ካልሲ መስራት ነበረብኝ። ከጉልበታቸው በላይ በላስቲክ ባንድ ተደግፌ ለብሽአቸዋለሁ፣ ነገር ግን ትልቁ ችግር፣ ያለ እግር፣ እስከ ቁርጫምጫሚቱ ድረስ መድረሳቸው ነበር። በላዩ ላይ ሁለት አጫጭር ካልሲዎችን በካፍ ለብሽ ነበር። ቀድሞውንም የተገለልኩ ነበር እናም ለልብሴም መቆም ነበረብኝ። በአምስቱ ሊሬ ወደ ክፍል ከመግባቴ በፊት ጠዋት ላይ የምለብሰውን የበለጠ ጫዋ የሆነ ጥንድ ካልሲ ለመግዛት አቅጄ ነበር። በዕለቱ ሱቁ ተዘግቷል። ገንዘቡን ይዜ ወደ ቤት መሄድ አልቻልኩም ምክንያቱም አክስቴ ብታገኘው ነበር። በበቅሎው

መንገድ ላይ ከድንጋይ ስር ልደብቃቸው አሰብኩ። በሌሊት ዘነበ እና ከወረቀት ተሠርተው ሙሉ በሙሉ ተበታተኑ፣ በማግሥቱ ጠዋት እነርሱን ለማምጣት ስሄድ እንደተረዳሁት።

አስራ አምስት ቀናት አለፉ እና አክሱ ሎተሪ እንዳሸነፍኩ ጠየቀችኝ። ያኔ እንኳን ታማኝ ሳልሆን አዎ አልኩት። ያ ገንዘብ አልደረሰም። በዕለተ አርብ ለእመቤታችን ለቅድስት ድንግል ማርያም በተደረገው ሰልፍ ላይ መምህራን አግኝቶ ማብራሪያ እንዲሰጣት ጠየቃችኝ። በገፍረት ልምት ነበር። በተፈጥሮ እሷ ሁሉንም ነገር አታውቅም ነበር፣ ስለዚህ ከአክሱ በከባድ እይታዋ ሁለት ጥፊ መትቶኛል። እኔ ሁል ጊዜ በፈቃዴ ወደ ትምህርት ቤት እሄድ ነበር ነገር ግን ደካማ ውጤት ነበረኝ። ማንም አልተረዳኝም እና ለጥቆማዎች ምስጋና ይግባኝ ሁሌም ከፍ ከፍ አድርጌ ነበር፣ ስለዚህ እናቴ ተረጋግታ ስለነበር ሁልጊዜ እንዳጠና ያደርጉኝ ነበር። ከድመቷ ጋር ብቻ ደህና ነበርኩ፣ አንድ ቀን የሰከረው አጎቱ ትንሽ ጉዞ አድርጎ ከከተማ እስኪመለስ እና እንስሳው እራሱን ለመመገብ አንድ ቁራጭ ወሰደ። በወታደሮቹ የተተወውን ሙስኬት ይዞ በገጠር ገደለው። ለእኔ ትልቅ ተስፋ አስቆራጭ ነበር።

በአውድማ ጊዜ በጎረቤቶች የእርሻ ቦታ ላይ የተረፈውን የስንዴ እና የገብስ እህል ለመልቀም ሄጄ በከረጢት ውስጥ ካስቀመጥኩ በኋላ በወንዙ ላይ ወደሚገኝ የወይዘሮ ቲንዳራ ወፍጭ ወሰድኩ። ከዚያም ዱቄቱን ወደ ኖቫራ ይገዛ ወደ እናቴ የአጎት ልጅ እናቴ ሁለት ትናንሽ ልጆች ያሏት መበለት ሆኖ በማለዳ በዱር ውስጥ እንጨት ሊለቅም ሄዳ ዱቄቱን ለመጡላት ዳቦ ለማዘጋጀት ምድጃውን በማብራት ትንሽ ገንዘብ እያገኘች እና ለልጆች ትንሽ ዳቦ.

በሴፕቴምበር ላይ, የበለስ ፍሬዎች ሲበስሉ, እፅዋትን ወጣሁ እና ጣፋጭ ፍራፍሬዎችን መረጥኩ, ከቅርንጫፎቹ መንጠቆ ጋር በተሰቀሉ የሸንኮራ አገዳዎች ውስጥ አስቀምጥቸው. ሸላዎቹ ተቆርጠው በፀሐይ ላይ እንዲደርቁ ተደርገዋል. ከጥቂት ቀናት በኋላ ደረቁ. በትላልቅ ቅርጫቶች ተክለዋል በክረምት ይበላሉ. በእነዚያ ውብ ጊዜያት የገጠር ጎረቤት የሆነችው ወይዘሮ ማሪያ የደረቀ በለስ ለማዘጋጀት መጣች። ብዙ ጊዜ ልጠይቃት እሄድ ነበር። የብዙ ልጆች እናት ነበረች። ከመካከላቸው አንዱ ካርሜሎ የሚጥል በሽታ ነበረባት። በየጊዜው እሱ ከአሁን በኋላ ሊገኝ አልቻለም. የተጨነቀችው እናት እሱን ለመፈለግ ሄዳ ለመዝናናት አብሬያለው።

አምስተኛ ክፍል እያለሁ መምህራን "ትንሹ አልጋይን" የተሰኘውን ፊልም ለማየት ወደ ሲኒማ ቤት እንደምትወስድ ለወላጆቻችን እንድናሳውቅ ጠየቀችን። አጎቶቹ፡ "ያንን ቆሻሻ ለማየት አትሄድም።" የቄሱ የወንድም ልጅ በተቃራኒው "ልክ ልካችሁ ነው፣ እኔም አላየሁትም" ሲል ሰምቶ ነበር። ከዚያም ስሜታቸው ተነካና መሄድ ቻልኩ።

ፓኬጅ ከእናት ጣፋጮች ደረሰ። ጥቂቶቹን ወደ ትምህርት ቤት አምጥቼ ነበር። ወቅቱ የረሃብ ጊዜ ነበር እና ጣፋጮች እንኳን እጥረት ነበራቸው። አምስተኛ ክፍል እያለሁ የአስተማሪዬ እህት አራተኛ ክፍል አስተምራለች። ከእኔ ለታመመች ትንሽ ደሃ ልጅ ጣፋጭ ጠየቀች እና ሁሉንም ትቼለታለሁ።

በ1945 አባቴ ወደ ዶሞዶሶላ ተመለሰ። በኤፕሪል 1946 እንደገና አየሁት እና ከእሱ ጋር ልጅ የምትወልድ እናቴ ነበረች።

ከወላጆቼ ጋር ወደ አስር አስደሳች ቀናት አሳለፍኩ። ብዙ ጊዜ አያቶቼን እና አጎቶቼን ለመጠየቅ እሄድ ነበር፣ ስለዚህ የፈለኩትን ያህል በልቼ ብዙ ሰዳዎችን ከሴት አያቴ ጠጣሁ። በመጨረሻ እናቴ ከእኔ ጋር ወደ ሰሜናዊ ጣሊያን ልትወስድኝ ፈለገች፣ ነገር ግን አክስቴ ሁልጊዜ ውሸት እና ራስ ወዳድነት ከእኔ ጋር እንድትተወኝ አሳመነች። አምስተኛ ክፍል ነበርኩ፣ ደካማነቴ ሁሌም እየታገልኩ ነበር። በፈተናው ቀናት የታናሽ ወንድሙ መወለድ ዜና ደረሰ። ሙሉ በሙሉ ደስተኛ ነኝ፣ ግን አዝኛለሁ፣ በተመሳሳይ ጊዜ፣ በደስታ እና በህመም አለቀስኩ። ምናልባት በዚህ ምክንያት በፈተና ወቅት አፊን ባልከፍትም መምህሩ ከፍ ከፍ አደረገኝ። በዚያ አመት በመንደሩ ውስጥ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ክፍል አቋቁመው ሁሉም ማለት ይቻላል የመግቢያ ፈተና ለመግባት አብረውኝ የሚማሩ ልጆች ሁሉ ተዘጋጅተው ነበር። ለእኔ ምንም እድል አልነበረኝም። አጎቶቼ በዚያ ዓይነት ትምህርት ቤት ውስጥ ጉጉቶች ብቻ እንደሚማሩ እርግጠኛ ነበሩ. እንደውም የሁለተኛ ደረጃ ትምህርታቸውን እንዳጠናቀቁ ለሁለተኛ ዲግሪያቸው ወደ መሲና መሄድ ነበረባቸው። ወላጆቼ ለመጽሐፎቹ ገንዘብ ለመላክ ማሰብ ነበረባቸው, ምንም ወጪ አላደረጉም ነበር. ትምህርቴን መቀጠል ስለምፈልግ ማልቀሴን ቀጠልኩ። ከዚያም ለሁለት አመት የሚቆይ በጣም ደካማ መካከለኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የሁለት አመት ፕሮፌሽናል ኮርስ እንድማር እድል ሰጡኝ። በጣም ድሃዎቼ

ሰዎች ወደዚያ ሄዱ፣ በማንኛውም ሁኔታ እኔ ተቀበልኩ። ወደ ኋላ እና ወደ ፊት እየተጓዙኩ፣ ጠዋት እና ከሰአት በኋላ ኮርሱን ተካፍያለሁ። ትምህርት ቤቱ ተደባልቆ ነበር። በጣም ቀጫጭን ወንዶች ሒሳብ በሚያስተምረው ዳይሬክተር ላይ እጃቸውን አንስተዋል፣ የጣሊያን እና የፈረንሳይ መምህራኖችንም አጨናገፉ። የቤት ስራ ለሴቶች ልጆች እና የግብርና ዕውቀት ለወንዶች ተምሯል። እንደ እውነቱ ከሆነ ምንም አልተማርንም። የእኔ ትርፋማ ዓይን አፋር እና ታላቅ የመማር ጥማት ጥሩ ነበር።

የትምህርት አመቱ ከማለቁ በፊት መምህራን ለበጎ አድራጎች ቲያትር አዘጋጅተውልናል። የጎዳና ተዳዳሪዎችን ለብሼ መታየት ነበረብኝ። የአጎቱ ኮፍያ ነበረ፣ ቁምጣዎቹ ጠፍተዋል። ለአክስቴ ስነግራት “በንድ ለማሰር ሞኝ ነሽ” ብላ ጮኸች። ተስፋ አልቆረጠም። የልጄን ሱሪ ለመዋስ ወደ ፀጉር አስተካካዩ ሚስት ሊዛ ሄድኩ። እናም በዝግጅቱ ምሽት በብዙ ጭብጨባ እና በበአሉ ታዳሚዎች ላይ በተገኙ የአጎቶቼ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የጎዳና ተዳዳሪ ለብሼ ነበር።

እንደ አለመታደል ሆኖ እነዚያ ሁለት ዓመታት እንኳን አልፈው ትምህርቴን እስከመጨረሻው ጨረስኩኝ እንደቀድሞው እና ከዚያ በላይ አላዋቂ ሆኜ ቀረሁ።

ምዕራፍ ስድስት - እባክህ ይቅርታ አድርግልኝ (የከዋክብት ብርሃን)

ለመጀመሪያ ጊዜ ከየኋቸው ከአባቴ እና ከታናሽ ወንድሜ ጋር እናቴ በነሐሴ ወር ልትጠይቀኝ ስትመጣ የአስራ ሁለት አመት ልጅ ነበርኩ። ትንሿን ፊቱን ማየቴ ደስተኛ አድርገኛል እና ያን ቀን በህይወቴ ውስጥ ካሉት ምርጥ እንደ አንዱ እንደሆነ አስታውሳለሁ። ወላጆቼ ወደ ትምህርት ቤት እንድመለስ ከእነሱ ጋር ሊወስዱኝ ቆርጠዋል፤ ነገር ግን አክስቴ ከሃሳቡ ለአስራ አራተኛው ጊዜ አሳወቻቸው። ሙያውን በደንብ የመማር እድል ይዛ ወደ ስፊትነት ትልክኝ ነበር። እናም እንደዚያ ሆነ, ያለፍቃዴ. ወላጆቼ ሄዱ እና እኔ እንደ ሞኝ በሲሲሊ ቀረሁ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሰላም አጥቼ ሁልጊዜ በድብቅ አለቅሳለሁ. አጎቶቼ ወላጆቼ በእርግጠኝነት እኔን እንደነሱ አይወዱኝም ነበር፤ እንደ ሴት ልጅ አሳድገውኛል (ሴት ልጅ እንደ እኔ ያለ ስቃይ ውስጥ ገብታ ነበር) አሉ። አንድ ቀን አክስቴ እናቴም ሙያውን የተማረችበት በከተማው ውስጥ ወደምትገኝ ምርጥ የልብስ ስፊት ባለሙያ ዘንድ ሄዳ ትቀጥረኝ እንደሆነ ጠይቃት። ቀሚሷ ስምንት ሴት ልጆች እንደነበሯት እና ቁጥሩን መጨመር እንደማትችል መለሰች. በሚቀጥለው ቀን አክስቷ እሷን ለማሳመን አንዳንድ እንቁላሎችን አመጣች እና እንዲህ አለች: - በአንድ ወር ውስጥ ተመልሰው ይምጡ, ምናልባት ከተለማማጆች አንዱ ወደ ቱሪን ሊሄድ ይችላል እና ለእህትዎ የሚሆን ቦታ ነጻ ሆኖ ይቀራል -. በጊዜው፣ ከአንድ ወር በኋላ አክስቴ ወደ ለበራቶሪ ላከችኝ። ከአንድ ሜትር ተኩል የማይበልጥ ቁመት ያለው ወጣቷ ሴት ተቀበለችኝ:- “እሺ ስለማዝንሽ እወስድሻለሁ፣ ገጠር ከመቅረት ወደ እኔ መምጣትን እንደምትመርጥ አስባለሁ። ከአክስቴ ጋር” እሱ እንደዚያ በማሰቡ ሙሉ በሙሉ አልተሳሳተም :: በማግስቱ ስምንት ላይ

ተገኘሁ። "ላብራቶሪውን መጥረግ ጀምር" አለኝ "ከዚያም ወለሉን ታጥባለህ." ታሪኩ በእኔ ላይ መሸተት ጀመረ። በተቻለኝ መጠን ለማፅዳት ጀመርኩ። ቁመቴ ትንሽ ነበርኩ፣ የአስራ ሁለት አመት ልጅ ነበርኩ፣ ግን ስምንት ነበርኩኝ።

ወለሉን እንዴት ማጠብ እንዳለብኝ አላውቅም ነበር። በገጠር ውስጥ ከድንጋይ ተሠርቶ ነበር እና በመንደሩ ውስጥ ሰድሮች ባሉበት አክስቴ እንዳይደክም ታጥቦ አያውቅም. የቻልኩትን ለማድረግ ሞከርኩ ነገር ግን ጥሩ ስላልታጠብኩ ስፊትዎ አህያ ብላ ጠራችኝ። በዘጠኝ ሰዓት ሰራተኞቹ መጡ እና ለአዲሱ ጉዳይ (ትንሽ ሴት) ፍላጎት ማሳየት ጀመሩ. ሁሉም በአዘኔታ አየር ተመለከቱኝ። ንግግራቸውን ሰማሁ እና የህይወትን አስፈላጊ ነገሮች ሳላውቅ ደነገጥኩ። አልፎ አልፎ አንዳንድ የስፊት ሴት ሥራዎችን ሰጡኝ፣ ማድረግ የማልፈልጋቸውን፣ መማር ባለመቻሌ ሁልጊዜም ምሬት ይሰጡኛል። የእለቱ አወንታዊ ጎን ነበር። እኩለ ቀን ላይ ወደ ገጠር መመለስ ሳያስፈልገኝ እቤት ውስጥ በጸጥታ በልቼ ጠረጴዛው ላይ ናፕኪን ዘርግቼ ብርጫቆውን፣ የውሃ ጠርሙሱን እና ሳህኑን አዘጋጀሁ። ባጭሩ ጠንካራ ዳቦ እና አይብ ለመብላት ጠረጴዛውን እንደ ተራ ሰዎች ማዘጋጀት ያስደስተኝ ነበር። ከምሳ በኋላ ዘጠኝ አመት ወደ ሚሆነው እና ስፊት ሴት ወደምትሆን ጎረቤቴ ሄድኩ። ዓይኖቼን ወደ ብልህነቴ እንድትከፍት ረድታኛለች። እናቷ፣ የዝሆን እግር ያላት እህት እና ሌላ ልክ ያልሆነ ከእርሷ ጋር ይኖሩ ነበር።

አንዳንድ ጊዜ አንድ ሳህን ሾርባ እንድጠጥ ይጋብዙኝ ነበር። የልብስ ስፊት ሰራተኛዎ በልጆች ልብሶች ላይ የመስቀል ጥልፍ ስራ እንድትሰሩ እንድረዳት ጠየቀችኝ። አንዴ የሀዘን ቀውስ ገጥሞኝ ስራውን በግማሽ ጨርሼ ተውኩት። ሌላ ጊዜ፣ ከሁኔታው የተነሳ አመዱን ከብራዚያር ወስጄ በደረጃው ላይ ዘራሁት። እነሱም “ማን አለ? በሽታ ይይዘኛል?” በመጨረሻ ተረድተውኝ ይቅር አሉ።

አንዳንድ ጊዜ ከወላጅ አልባ ሕፃናት ጋር ለመጫወት ወደ አንቶኒያኖ የሕፃናት ማሳደጊያ መነኮሳት እሄድ ነበር። ዘመናቸውን በሥርዓት ስለኖሩ ትንሽ ቀናሁባቸው። ጠረጴዛው ሁልጊዜ በደንብ ተቀምጦ ይመገቡ ነበር፣ ከዚያም ይጫወቱ ነበር እና በመጨረሻም በተወሰነ ጊዜ ውስጥ በጸሎት ራሳቸውን ለእግዚአብሔር መሰጠት ወሰኑ። ብዬ አሰብኩ፡ - እድለኞች ከአሁን በኋላ ወላጆቻቸው የላቸውም እና ገና ከመነኮሳት ጋር በደንብ ይኖራሉ እኔ ወላጆች እያለኝ

ግን ከእነዚህ የአጎቶች ድቦች ጋር ለመኖር ተገደድኩ - . ያለ እነሱ እውቀት፣ በቀጣይ አሰልቼ የሆነ ምርመራ እንዳይደረግ፣ በየጊዜው በመንደሩ ውስጥ የምትኖር አንዲትን የአባት አክስት ልጠይቅ ሄድኩ። ወላጆቼ ይዘውኝ እንዲወስዱኝ የሚለምን ደብዳቤ ለመላክ ገንዘብ እንድትሰጡኝ ጠየቅኩት።

በየአመቱ በህዳር ወር በፒያኖ ሺግና ወደ ሚካሄደው የሰንት ኡጎ ትርኢት ወሰዱኝ። በዚህ ቦታ የአያት ቅድመ አያቶች ጥሩ ወይን ጠጅ ይዘው የሚሸጡትን የተጠበሰ ሥጋ እና ቋሊማ የሚያዘጋጁበት ሼድ አዘጋጁ። ለእኔ ከአባቶቼ ዘመዶቼ ጋር ለመሆን ፣ ጥሩ ስጋ ለመቅመስ እና ባለቀለም ሶዳ ለመጠጣት ፣ ብራዚያውኝ ፣ ፋኖሶችን ፣ የሸክላ ዕቃዎችን ፣ ኪርትስ እና ቡምቤሊ የሚሸጡ ድንኳኖችን ለመመልከት እድሉ ነበር ።

በማግስቱ እንደገና ወደ ባዲያ ሼቺያ ለሰንት ኡጎ ድግስ ሄድን ፣ ብዙ ፣ ትንሽ ሰልፍ እና እንደገና ወደ አያቶቼ ሱቅ ቋሊማ ፣ ዳቦ እና ሶዳ አቀረቡልኝ ፣ ይህ በኪስ ከተዘጋ ትንሽ ጠርሙስ ፈሰሰ ። በውስጥዋው.

አንድ ጊዜ ከገና በፊት ለ 3 ቀናት ወደ መሲና ሄድን. ከዘመድ ጋር ተኝተናል። ትንሽ አልወደድኩትም፤ ገበያ ላይ ከአንድ ገበሬ ላይ እንቁላል እንደሰረቀች ለአጎቶቼ ነገረቻት፤ ትኩረቷንም አደረጋት። መስረቅ እንደሌለብህ በካቴኪዝም ተምሬ ነበር። አመሻሽ ላይ ከልጄ ጋር ወደ አንድ ጨዋ ሰው ሄድን። ለጋስ ለመሆን፣ አጎቶቼ እንደገዛላቸው ገንዘብ ሰጡኝ። በዘይት በተቀባው የካስታራንጂያ ጠረጴዛ ላይ የልደት ትዕይንት መገንባት ቻልኩ። ከአስፓራጉስ ቅርንጫፎች እና ከጥጥ ቁርጥራጭ ጋር አንድ ጎጆ ፈጠርኩ። አመሻሹ ላይ በዘይት ውስጥ በተዘፈቁ የዋልኑት ዛጎሎች የተፈጠሩ እና ከህጻኑ ኢየሱስ አጠገብ ባለው ገመድ በተፈጠሩት የሁለት ሻማዎች ድባብ ተደሰትኩ። አጎቴ ሚሼልም ሀሳቡን በማድነቅ ሊሸልመኝ ፈለገ፡- “ንቶያ፣ ሁለት የተቆረጡ ዕንቁዎች ልጣጭ” እና አክስቴ በተቀመጡበት አልጋ ስር ልታመጣቸው ሄደች።

በኖቫራ ብቻ ለመተኛት ቆምኩኝ ፣ በገና ኖቪና ወቅት ከጎረቤቴ አንቶኒታ ጋር በአንኑዚያታ ቤተክርስቲያን ውስጥ ከጠዋቱ 5 ላይ ወደተከናወነው አገልግሎት ሄድኩ ። በቤተክርስቲያኑ ጀርባ ቅዱሱ ወንበሮችን በክፍያ አቀረብ። ከቤት አመጣናቸው። በመመለስ ላይ እያለን

የመሐንዲሱን አጣቢ ሴት ካሮላይና ጎበኘን፤ እሷም በጠዋት ደረጃዎች ስር ትሰራ ነበር። በዛን ጊዜ የእንጨት ገንዳውን ለመሙላት ከሳን ፍራንቸስኮ ምንጭ ውሃ ለመቅዳት ቀድሞ ሄዳ ነበር. እንዲህ አለ፡- “ካሉሲ፣ እዚህ ቆይ፣ መኪንንቶቹ ትናንት ማታ የተረፈው ብስኩት ካለ ለማየት እሄዳለሁ፣ ስለዚህ ቁርስ መብላት ትችላለህ። ባዶ እጁን አልተመለሰም ማለት ይቻላል። አንቶኒታ እንድትመጣ ጋበዝኳት እና ብራዚየር አበራን። ካሮላይና ሌላ የሚበላ ነገር ባጣ ጊዜ ጠንካራ ዳቦ እና አንድ ብርጫቆ “ቡምቤሎ” ውሃ ለማግኘት ወደ ኩሽና ሄድኩ። ዶሊዎችን ለመሥራት እስከ 8 ቆመን ከዚያ በኋላ ተሰናብተናል፡ ወደ አውደ ጥናቱ ሄድኩ አንቶኒታ እናቷን ለመርዳት ወደ ቤቷ ሄደች 8 ወንድሞች ያሏት ብቸኛ ልጅ ነች።

በኖቫራ ብቻ እንደ ዜጋ ተሰማኝ። አያት ቱሪን ለመጎብኘት ስሄድ መስኮቶቹን አጸዳሁ እና “ስሬአ” (ጠቃሚ ምክር) ሰጠኝ። ጥፍር ልገዛ ሄድኩ። ከአጎቶቹ ጋር እንደምገናኝ ሳውቅ ሚሚን ለማስወገድ ገዛሁ። እንደ ዱቄት የታልኩም ዱቄት እጠቀም ነበር. ወዮ፡ አንድ ቀን ፊቴ ላይ ትቼ በችግሬ፣ በጥፊና በስድቤ አልፌ ነበር። “ለዚያ ቆሻሻ የሚሆን ገንዘብ ከየት አመጣኸው?” እኔም “ዱቄት መሆኑን ማየት አትችልም?” አልኩት። ይህ በእንዲህ እንዳለ ጎረቤቶቹ ወደ ሌላ ሰፈር ተንቀሳቅሰዋል። አንድ ቀን ወደ ሰርከስ እንድሄድ ጋበዘኝ። “ገንዘብ የለኝም...” አልኩት። አበደሩኝ። ከሰዓት በኋላ መርከበኞች ወደ ላቦራቶሪ በትዕይንቱ ለመደሰት፡ ዝንጀሮዎች በትራፔዝ ላይ፣ በትንሽ ፈረሶች ላይ ያሉ ልጆች፣ ዝሆኖች፣ ክላኖች፣ ከዚህ በፊት ታይተው የማያውቁ ነገሮች. እንደ አለመታደል ሆኖ 8 ሊሬ ማግኘት ነበረብኝ።

ከጥቂት ቀናት በኋላ፣ ወደ ካስትራንጂያ እየሄድኩ ሳለ፣ በሳን ሳልቫቶሬ፣ አብረውኝ የሚማሩ ልጆችን እናት ከገበሬዎች የተገዛውን አትክልት የተሞላ ቦርሳ ይዞ አገኘኝ። ወደ ከተማ ለመለስ እንደምችል ጠየቀኝ (በወቅቱ አስተሳሰብ የተነሳ ቦርሳውን ይዞ አደባባይ መውጣቱ ያሳፈረው!)። በጫፍ ገንዘብ ለማግኘት እያሰብኩ ተስማማሁ። እንደ አለመታደል ሆኖ ቤቷ በችግር ደርሳ አራት አቶሎኒ ሰጠችኝ። ልቤ አልጠፋም። ከፋንቲና ላላች ሴት ዶይሊ በመሸጥ ሊራ አገኘሁ። ካርቶን ፒኖቹሮስን የሠራሁት እግርና ክንዶች በገመድ የሚንቀሳቀሱ ናቸው። አንዳንድ ልጆች በጥቂት ሳንቲም ገዙዋቸው። ሌላ ሀሳብ፡ ለድሆች ልጆች የፀሐይ መነፅር. በቡናዎቹ ፊት ለፊት ግልጽ ቀለም ያላቸው የከረሜላ መጠቅለያዎችን እፈልግ ነበር። በስኳር

ወረቀት ክፈፉን ቆርጫ እና ሌሎች ሳንቲሞችን ማግኘት ቻልኩ። ከሁለት ወር በኋላ ፀቱን ሊሬ መመለስ ቻልኩ።

አያቱ ምንም እንኳን እድሜው ቢገፋም ከአምስት ዓመቱ ጀምሮ ያጋጠመው አስም እና ሄርኒያ በገጠር ውስጥ እራሱን ለማዘናጋት ሞክሯል፣ ምክንያቱም ሴት ልጃቸው ልትጠይቀው ስለማትችል። ምራቱ ከመሲና በመጣችበት የሁለት ወራት የበጋ ወቅት ጥሩ ነበር፣ ልብሱን አጥባቦ በቱን ገልብጦ በዓመቱ ውስጥ ከተጠራቀመው ነገር ሁሉ አጽዳ።

ስንገናኝ፡- “አክስትሽ ነውር ናት፣ ድሃ ሽማግሌን በቆሻሻ እንዲሰቃይ ማድረግ አትችልም” ይለኝ ነበር። ምሽት ላይ እኔ ሪፖርት ለማድረግ ሄጄ ነበር፣ ነገር ግን አክስቱ እህት-በ-ሕግ ነቀፋ፡ - እሷ ዜጋ ነው፣ እሷ የምትፈልገውን ለራሷ ማሰብ ይችላል - . እኔም መለስኩለት፡- “ልክ ነህ፣ የምታደርገውን ጽዳት አይቻለሁ፡ ሽንትን በአሲድ እንኳን ታጥቦህ እንደገና አንጸባራቂ ሆነ። በዚህ ጊዜ በጥፊ ሰጠኝ ምክንያቱም እነዚህ ነገሮች መነጋገር የለባቸውም እና እኔ አስጸያፊ ነበር።

አንድ ቀን አያቱ የተወሰነ ገንዘብ ሰጠኝ እና በአውደ ጥናቱ ውስጥ ያሉ ልጃገረዶች የሚያወሩትን የመዝሙር መጽሐፍ ገዛሁ። ለተወሰነ ጊዜ መደበኛ ቻልኩ ፣ ግን አንድ ምሽት ጊዜ አልነበረኝም እና አጎቱ ፣ አስተውለው መሳደብ ጀመሩ፡ - ይህ አስቀያሚ ቆሻሻ እንኳን ፣ አሁን ጉልበተኛ እየሆንክ ነው - ። በነዚያ ቃላት ከመፍጠሩ በፊት ፊቱ ላይ ወረወርኩት። የአመፀን እይታ ስቶ የሱሪዬን ቀበቶ አውርዶ በኃይል ይደበድበኝ ጀመር። የአሥራ ሦስት ዓመት ልጅ ነበርኩ እና ለሚስቱ እንዲህ ያለው ብቸኛው ጊዜ ነበር፡ - አንዲት ሴት ወደ ሰሜን ኢጣሊያ እንደምትሄድ ሰማሁ፣ የእህትህን ልጅ ወደ መንደሩ አጅበህ ወደ ወላጆቿ ላክላት - . በዛን ጊዜ ደስታ ተሰማኝ፣ የወሰድኩትን የድብደባ ህመም እንኳን ረስቼው ሄጄ ሳሩ ላይ ተቀመጥኩ። ጨለማው መውደቅ ጀምሯል ብዬ አሰብኩ የሌሊቱ ጥላዎች ወደ ዛሬቹ ቅርንጫፎች ውስጥ ዘልቀው ሲገቡ እና ቀላል ቀዝቃዛ ነፋስ ከወንዙ ወጣ።

የለውዝ ዛፍ ላይ ተደግፌ ደመናውን እየየሁ ተኛሁ። ብዙ ሕልሜ አየሁ፣ ብዙ ያሸበረቁ ሕልሞች። ፈዘዝ ያለ ንፋስ ፊቱን ነካው። ዓይኖቼን ገለጥኩ እና በሚገርም ሁኔታ ያን ሁልጊዜ የምጠላውን ቦታ ወደድኩት እና ለመጀመሪያ ጊዜ በግርምት ተረዳሁ በከዋክብት ብርሃን ብቻ

መብራቱ። ራሴን ወደዚህ የመተው ሁኔታ ውስጥ እንደገባ ፈቀድኩኝ ፣ እንደገና አየሁ። ደስታ እንደ ሚስጥራዊ ፈሳሽ ወደ ትንሹ ማንሴ ጠብታ ገባ። ጣፋጭ ልጅ አልነበርኩም። እግሮቼ የተሸበሸቡ ነበሩ፣ ምክንያቱም በወንዙ ሹል ጠጠሮች ላይ ስለሄዱ፣ ነገር ግን መላ ሰውነቴ፣ እና ነፍሴ፣ አሁን ጣፋጭ እና ገር የሚመስለውን ነገር ሁሉ መጸዋፍ ለምደል። ነገር ግን ያ ምሽት ያቺ አጭር እንቅልፍ ግሩም እንደነበረች እና ዳግመኛ አላገኘሁትም ብዬ አምናለሁ። ምናልባት አሁንም የማስታወሰው ለዚህ ነው። በድንገት አንድ እጅ በትከሻላ ላይ አረፈ, አክስቴ አንቶኒያ ደረሰች እና በራሷ መንገድ በድንገት ቀሰቀሰችኝ: "ወደ ቤት እንሂድ. ስንደርስ የአጎትህን እጅ ስመህ ንገረው - እባክህ ይቅርታ አድርግልኝ -". እና እንደዚያ ነበር.

ያን ቀን አመሻሽ ላይ እየተንቀጠቀጥኩ ወደ መኝታ ሄድኩ፣ ያን ሌሊት መተኛት አልቻልኩም እና ቀኑን በጉጉት ሰአታት አሳለፍኩ። ሳላስበው እንቅልፍ ውስጥ ከገባሁ በድንገት በጥሪ ወይም በንቃት ህሊና ድንጋጤ ደነገጥኩ፣ ይህም እንቅልፍ እንድተኛ እና ህመም የሚሰማኝ እና ምንም እረፍት አልሰጠኝም። የቀረውን ጊዜ ዓይኖቼን ከፍቼ፣ የሌሊቱ ጨለማ በግድግዳው ላይ የሚሳቡትን ጭራቆች እየመረመርኩ፣ ምንም ለማድረግ የሚያስችል ጥንካሬ ሳይኖረኝ፣ አለቀስኩ እና አለቀስኩ። ግን የሚያሳዝን ጭኸት አልነበረም፣ ሌላም ሊገባኝ የማልችለው ነገር ነበር። በማግስቱ ወደ ላቦራቶሪ አልሄድኩም ምክንያቱም ሰውነቴ ካርታ ስለሚመስል በጣም ተሰበረ። የተመለስኩት ከሰምንት በኋላ ምልክቱ እየደበዘዘ ሲመጣ ነው።

ምዕራፍ ሰባት - ኤሚሊያ

እሁድ ከሰአት በኋላ ከጓደኞቼ ጋር ወደ ህፃናት ማሳደጊያው ሄድኩ። አንዲት መነኩሲት ወንጌሉን በሚያምር መንገድ ከአንዳንድ ተዛማጅ ቀልዶች ጋር አስረዳን። ያንን ሰዓት በደስታ ማሳለፍ እንዴት ደስ ይላል አንድ ቀን የመሲና ጳጳስ በጥቅምት ወር ለማረጋገጫዎች እንደሚመጡ ነገረን።

- ይህን ቅዱስ ቁርባን ከፈለጋችሁ እጃችሁን አንሱና ከሊቀ ካህናት ሞንሲኞር ሳልሻቶሬ አባዴሳ ጋር እንዳስተላልፍላችሁ - ምን ማድረግ እንዳለብኝ ሳላውቅ በፍርሃት እጄን አነሳሁ። ከጥቂት ቀናት በኋላ ዚዚን ነገርኩት። አፈረች፡ የእግዜር እናት መፈለግ ነበረብን። የፖስታ ቤቱን ልጅ ሚስ ሪና የምትባል ወጣት አስተማሪን ጠየቅኳት። እንዴት ብለን ልንጠይቀው እንችላለን? በማግስቱ ወደ ቤቷ ሄድን እሷም ተስማማች። ጥቅምት 9, 1948 ከሰአት በኋላ ከጓደኞቼ ጋር ወደ እናት ቤተ ክርስቲያን መናዘዝ ሄድኩ። በማግስቱ በማለዳ ወደ እናቴ ቤት ሄድኩ፤ እሷም በትንሽ ልብ የተጠለፈ የእጅ አምባር ሰጠችኝ። መደሰት ጀመርኩ። በ11ኛው ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድን። ኤጲስ ቆጶሱም መጥቶ ቅዳሴውን ማክበር ጀመረ። በመካከላችን በማዕከላዊ መርከብ ተሰልፈን አንድ በአንድ አረጋግጦልናል። ቅዳሴው ካለቀ በኋላ አጎቶች ለእናታቸው ቡና እንኳን አላቀረቡም። ዝም ብለው "ኮማሬ" ብለው በመጥራት ሰላምታ ሰጡአት።

በልጅነቴ፣ ከካስትራንጊያ ስንመለስ፣ ወደ መንደሩ ከመድረሳችን በፊት ለአዳኝ የተሰጠ የጸሎት ቤት እንደነበረ አስታውሳለሁ። ዚዚው ለአፍታ ቆመ እና በታላቅ ድምፅ "ወይ እናቶች፣ ወይ እናቶች..." አለ። ጸሎት መስሎኝ ነበር። እድሜዬ ሳድግ የመቃብር ቦታው ከፀበል በላይ

ስለሆነ በምትኩ ለሚች እናቱ እየጠራ እንደሆነ ገባኝ። ዚዚ ለቅዱሳን በዓል እንኳን ስለልሄደ መቃብሩን ጎብኝቼ አላውቅም ነበር። በዛን ወቅት ሰዎች ከሚስ ሲኞረኖ አበባ ገዝተው "ፋሳዴሎ" በተባለ ቦታ እና የወዳጅ ዘመዶቻቸውን መቃብር ለማስጌጥ ሲሉ በሰልፍ እንደሚሄዱ አውቃለሁ። አንድ ጊዜ ዚዚን ሀሳብ አቀረብኩ፡ "ለምን ሄደን የእናትህን መቃብር አንጎበኝም?"

አዝናለሁ ብላ መለሰች። - አበባ እንኳን ማምጣት ካልፈለጉ "እናቶችን - እናቶችን" መጥራት ዋጋ የለውም. - በእነዚህ ቃላቶች ሊንቀሳቀስ ተቃርቧል። አንዳንድ chrysanthemums ለመግዛት ወደ ፋሳዴሎ ሄድን። በሁሉም ቅዱሳን ቀን አያት ቱሪን ለመጥራት ሄድኩኝ ወደ "እናቶች" መቃብር ይወስደናል, ለእኔ አያት ሮዛ. አያቴ በቅርብ ጊዜ ያንን መቃብር እንደገና ተገንብቶ ነበር ምክንያቱም በጦርነቱ ወቅት በመቃብር ውስጥ የወደቀው በምብ ወድሟል።

ሌላ ጦርነት በማሸነፍ ኩራት ቢሰማኝም ሀሳቤ ቀን ከሌት ከወላጆቼ ጋር ነበር። በቤተ ሙከራ ውስጥ ሳለሁ ራሴን ለማዘናጋት ሞከርኩ። ስፊት መደሰት ጀመርኩ፡ ለትከሻ መሸፈኛዎች መወጣጫውን አዘጋጀሁ, በከሰል ብረት ላይ እንፋለሁ. ብረቱ ሲሞቅ ትልልቆቹ ልጃገረዶች ልብሶቹን ለመሥራት ቁርጥራጮቹን በብረት አደረጉ። በደንብ እንዲቆይ ለማድረግ በሁለት ሪባን መካከል የተሰፋ ክብደቶች በጫፍ ውስጥ ተቀምጠዋል። የጠመንጃ ዕቃ ከሚሸጥ አምላኬ ልገዛቸው ሄጄ ነበር። በመደሻውም ጠፍጣፋ ማድረግ የነበረብኝ እንክብሎች ነበሩ። አንዳንዴ ጣቶችን ጠፍጣፋ አደርጋለሁ...በዚህ መሃል ወይዘሮ ኦርላንዶ ለትላልቅ ልጃገረዶች የሚከፈልባቸው ኮርሶችን ወሰደች። በርቀት ተቀምጬ ነበር ግን ከትምህርቶቹ አንድ ነገር ለመረዳት እየሰማሁ ነበር። አንድ ጊዜ አጎቶች "ኮማሬ" እና "ማነፃፀር" ለመጎብኘት ወደ ፋንቲና እንሄዳለን ብለዋል, አስፈላጊ ለሆኑ ጉዳዮች ወደ ኖቫራ ሲመጡ ከእኛ ጋር ያድሩ ነበር. አንድ ጊዜ የእመቤቴ እናት ዚዚ "እድሜህ ስንት ነው?" እና ዚዚ፡ - ዓይኖቼ ጨልመዋል, አላስታውስም - (ማየት ከሌለኝ, አላስታውስም).

ከአያቴ ቱሪ ጫፍ ጋር አረንጓዴ ጨርቅ ለመግዛት ሄድኩኝ, ችሎታዬን ለመፈተሽ ቀሚስ ሠራሁ. የፋንቲና የጉዞ ቀን ደረሰ (ሁለት ሰዓት በእግር)። 4 ላይ ተነሳን ቀሚሴን ለብሼ ዚዚን ልገረም ፈለግኩ። በጣም ጠባብ ነበር መራመድ አልቻልኩም ነበር። አፈጣሬን ባዩ ጊዜ እንዲህ

ማለት ጀመሩ፡ - እኛ ከፍ አድርገንዋል እና አሁን ማደግ ሲጀምር እንደ ጉጉት ይሠራል. ያሳፍራል። እኔም ጠቁሜ፡ "ይህን አልወስድም፣ ከፈለግክ እንደዚህ ነው፣ አለበለዚያ ሂድ!" በልቤ ግን "እንዴት በጠባብ ቀሚስ መራመድ እችላለሁ..." ብዬ አሰብኩ። ለማንኛውም መድረሻችን ደረስን። ኮማሬው እንደዚህ አይነት የሚያምር ቀሚስ የት እንደሰራሁ ጠየቀኝ። - ሳ ፊጊ ኢላ - (እራሷ ሰራችው) ዚዚ መለሰች። - ስለዚህ አንድ ነገር መስፋት ሲኖርብን ወደ እሷ እንመጣለን - የጉጉት ኩራት...

አንዳንድ ጊዜ ከተማ ውስጥ የሚያሳዝኑኝ ነገሮች አይቻሉም። ኤሚሊያ መስማት የተሳናት፣ ምናልባትም ቤት የለሽ ነበረች። በየቀኑ ማለት ይቻላል እኔ በምኖርበት ጎዳና ያልፋል። አንድ ሰው ካገኘ እጁን ወደ አፋ ዘረጋ። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች አንድ ቁራሽ እንጀራ ያቀርቡላታል፣ ነገር ግን ያለ ጨዋነት የቺብ ፍርፋሪዎን ሰጥተው ምላሹን ለማየት የተደበቁ ሰዎች ነበሩ። ምስኪኗ ልጅ በሩ ደረጃ ላይ ተቀምጦ ጭንቅላቷን ከግድግዳ ጋር ስታጫቅ ነበር። አንድ ቀን ክር ለማግኘት ወደ ሱቅ ስሄድ የአንቶኒዮ ከፍተኛ ድምፅ አይነስውሩ ሰማሁ። በከተማው አናት ላይ ከሚገኘው አቢይ፣ ሰርዲኖች መድረሳቸውን አስታወቀ. የተረፈኝን ከአያቴ ጫፍ ጥቂት ሊራ ይኼ፣ ሁለት አውንስ ለመግዛት ወደ አሳ ገበያ ሄድኩ። እኩለ ቀን ላይ ምድጃውን በከሰል አብርኼ፣ ሰርዲንን አብስዬ በስኳር ወረቀት ውስጥ አስቀመጥኩት. ኤሚሊያ ማለፍን ሳይ ሰጠኋት። እሷም በመገረም ተመለከተቻቸው እና እኔን ለማመስገን ትንሽ ፈገግ ብላለች። በተለመደው ደጃፍ ላይ ተቀምጦ ጭንቅላቷን ከግድግዳው ጋር ሳትመታ፣ ነገር ግን ቀጭን ጣቶቿን ወደ አፏ ስታስገባ አየሁት። በዚያ ቀን አልበላሁም፡ አጎቶቼ የእኔን ተነሳሽነት እንዳይረዱት ከቀረው ፍም ውስጥ ምድጃውን ማጽዳት ነበረብኝ.

አንጄላ ከልጇ ኒኖ ጋር እኩለ ቀን ላይ በዚያ ጎዳና አለፈ። ከህፃናት ማሳደጊያው ሾርባ ለማውጣት ባልዲ ይዘው ሄዱ። አንድ ቀን ኒኖ ከባልዲው ጋር ብቻውን ነበር፣ ቤቴ አጠገብ ሁለት ወንዶች ልጆች ገፈፉት እና ሸሹ። ሱሪውን ማንሳት አልቻለም። ያለ የውስጥ ሱሪ ነበር። በድፍረት ልላብሰው ወረድኩ። ራቁቱን ሰው ያየሁት ለመጀመሪያ ጊዜ ነበር። ወዮ አጎቶቼ ቢያውቁ ኖሮ ቅሌት ነበር።

ለወላጆቹ ከላኩት ብዙ ደብዳቤዎች በአንዱ የእጅ ሰዓት እንደሚፈልግ ገልጬለሁ። ወይዘሮ አጎስቲና ከዶሞዶሶላ እንደመጣች ስላወቅኩ ላገኛት ሄድኩ። እንዳየኝ አቅፎኝ ወላጆቹ የላኩትን ፓኬጅ ሰጠኝ። ከፈትኩት እና የሚገርመኝ ቡናማ የበግ ፀጉር ኮት ጣት የሚያክል ኩርባ ያለው፣ የሚሰማው ኮፍያ እና የእጅ ሰዓት ያለው ሰጥን አገኘሁ። ሴትየዋ አንገቴ ላይ ስታስቀምጥ በደስታ እየተንቀጠቀጥኩ ነበር። ለማገገም እንዲረዳኝ አንድ ብርጫቆ ውሃ ሰጠኝ እና ወደ ቤት ሮጥኩ። በማግስቱ አጎቶቹ ወደ ኖቫራ ሲመጡ ያንን ፀጉር ከለበስኩ እብድ ነኝ ብለው ያስባሉ አሉ። ማንም በከተማው ውስጥ እንደዚህ ያለ ነገር አልነበረውም። ለማንኛውም በኩራት ለበስኩት። ትንሹን ሰዓቷን ሁሉም ሰው እንዲያስተውል ለማድረግ እጄን ወደ ኋላ እጠቀለል ነበር። ብዙ ጊዜ ገመድ ሰጥቼው ነበር, ስለዚህ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተሰበረ. ወደ ካስትራንጂያ ስሄድ ሰዓቱን የጠየቁኝ አንዳንድ አረጋውያን አገኘኋቸው። መጥፎ ስሜት ላለማድረግ፣ አሁን ሊስተካከል በማይችል ሁኔታ የተሰበረውን የእጅ ሰዓት ተመለከትኩና ነፋሱን ረስቼው ነበር አልኩ። - በጣም አመሰግናለሁ - ሰላምታ ሰጡኝና ጉዟቸውን ቀጠሉ።

ከጓደኞቹ ጋር ሲነጻጸር እኔ ትንሽ እና ቀጭን ነበርኩ, ሁሉም "ያደጉ" ነበሩ. እናቴ በደብዳቤ ዚዚን እንደ እህቴ ሮዛ "አደግሁ" ብላ ጠየቀችት። ለዚህ ግን ስለእነዚህ ነገሮች ማውራት የተከለከለ ነበር። ስለ ሕይወት ሁሉንም ነገር እንደማውቅ አላወቀም ነበር። እንደሁልጊዜው አመጸኛ፣ “የተመጣጠነ ምግብ ስላልተበላሸኝ ‘ናፈቀኝ’ አይደለሁም” አልኳት። እሷም፡ - ምን እያልሽ ነው? እኛ ሁሌም እንደግፋለን። አንድ ቀን ምሽት ካስትራንጂያ ውስጥ ተኝቼ ነበር እናም ታምሜ ነበር. በቀዝቃዛ ላብ ውስጥ ነበርኩኝ። መጨረሻው እንደሆነ እያሰብኩ ጸለይኩ፣ አለቀስኩ እና ጥቂት ጠብታዎችን ለመሳል በጫለማ ውስጥ ወጣሁ። እናም "አንድ ጊዜ ከተነሳህ እመታሃለሁ!" ምናልባት የቲንዳሪ ማዶና ጠበቀኝ. ወደ ጫድ ፍራሽ ተመለስኩና ተኛሁ። በማግስቱ ኖቫራ በሚገኘው ላቦራቶሪ ውስጥ ሚስ አሱንታ ከወትሮው በተለየ ገርጥቶ አየኝ። አስተናጋጂ ቡና እና ወተት እንደየማለዳው በተጠበሰ ቁርጥራጭ ስታመጣ፣ እሷም ሰጠችኝ።

ምዕራፍ ስምንት - የመዋጥ በረራ

በኖቫራ ብዙ ጊዜ በማሳለፍ ህይወት የተለወጠ ይመስላል፡-ምናልባት አያት ቱሪን ለመጎብኘት ሄጄ በደስታ ከሰአት በኋላ ሳናቋርጥ ከእሱ ጋር ስለምነጋገር ነበር። ስለ ህይወቱ እና ህልውናው ምን ያህል አስቸጋሪ እንደነበር ብዙ ታሪኮችን ነገረኝ። በተጨማሪም ፣ በኖቫራ መኖር በከተማው ውስጥ የተከናወኑትን አስፈላጊ ክስተቶች ለማየት እድሉን አገኘሁ። ከሁሉም በላይ ትላልቅ ሃይማኖታዊ ተግባራት, ሰልፎች, ጥምቀቶች, ማረጋገጫዎች, ነገር ግን ከምንም በላይ የሠርግ ሥነ ሥርዓቱ አነሳሳኝ. ያኔ ሰርግ ምሽት ላይ ይከበር ነበር፣ ሁልጊዜ ማለት ይቻላል በሳን ኒኮላ ቤተክርስቲያን ውስጥ ከጓደኞቼ ጋር ሆኜ ለማየት እሄድ ነበር።

አንድ ቀን አመሻሽ ላይ አንዲት ነጭ ቀሚስ ለብሳ ከአባቷ ጋር ስትወጣ አየሁ። ነጭ እንደ በረዶ, አሻንጉሊት ትመስላለች, በጣም ቆንጆ ነበረች! ፊሊፖን ያገባችው ካርሜሊና ነበረች። ሙሉ በሙሉ አዘንኩ እና የቀን ህልም አየሁ: "ማን ያውቃል አንድ ቀን በእኔ ላይም ሊሆን ይችላል..."

በእነዚያ ቀናት ያልተለመዱ ስሜቶች ነበሩኝ, በአየር ውስጥ አዲስ እና እንግዳ ነገር ነበር, ቅድመ-ግምቶች ነበሩኝ. እረፍት አጥቼ አንድ ያልተለመደ ክስተት እስኪፈጠር እየጠበቅኩ ነበር። እና በእውነቱ ዝግጅቱ በመምጣቱ ብዙም አልቆየም። እኩላ ቀን አካባቢ ፖስታ ቤቱ

ብዙውን ጊዜ ይመጣል። በሰኔ ወር አንድ ቀን ድምፁን ሲጮህ ሰማሁት፡- “ካምፖ፣ ደብዳቤ አለ”። ደብዳቤውን ወሰድኩት፣ የመጣው ከ... ዶሞዶሶላ! እናትየው ለእህቴ ጻፈች።

ቀዳድጄ እስካነበው ድረስ በድንገት ከፈትኩት፡ ሕይወቴን ሙሉ ስጦብቀው የነበረው ዜና ነበር፡ በሴፕቴምበር 12 አካባቢ እናቴ እኔን ለመውሰድ ወደ ሰሜን ለመውሰድ ወደ ሲሲሊ ትመጣለች! አሁን ወጣት ሴት ነበርኩ ፣ ወደፊት ይጠብቀኛል እና ሥራ መፈለግ ነበረብኝ። አክስቴ የምትሰጠውን ምላሽ በማወቅ፣ ከማስተዋል የተነሣ ደብዳቤውን የቆሻሻ ባሕር በያዘ ማሰሮ ግርጌ ውስጥ ደበቅኩት፡ ዚዚ ካነበበው፣ ድሃዬ... አንዳንዴ አጎቴ ሚሼሪሎ፣ እሱ በሌለበት ጊዜ በመንደሮች ውስጥ በመስራት፣ በኖሻራ ወደ ሱቅ መጣ. አንዳንድ ጊዜ ከዚዚ ጋር መጣና ደነገጠ፡- "እናትህ ለተወሰነ ጊዜ አልፏችም፣ የሆነ ነገር ደርሶባት መሆን አለበት..." አለ. እኔ በበኩሌ ትንሽ ፍንጭ ይዜ ሌላ ደብዳቤ እንዳይመጣ ፈራሁ። አንድ ቀን፣ በእውነቱ፣ አንድ ሰው መጣ፣ ግን እንደ እድል ሆኖ ወደ ሲሲሊ ጉዞ ምንም ፍንጭ ሳይሰጥ. ክረምቱ ቀስ ብሎ ሄደልኝ፣ ያ ድፍረት የተሞላበት ጥበቃ እስኪያበቃ ድረስ መጠበቅ አልቻልኩም። ስራ እንዳለስብ እና እናቴ እስክትመጣ ድረስ ጊዜዬን እንዳሳልፍ ረድቶኛል። ነሐሴ 15 ላይ ለታሰቢው በዓል ሁሉም ሰዎች ውበታቸውን ለማሳየት ይፈልጋሉ እና በቤተ ሙከራ ውስጥ ሁል ጊዜ ብዙ የሚሠሩት ከወትሮው የበለጠ ነበር-ብዙ ሴቶች አዲሱን ልብሳቸውን ለማሳየት ፈለጉ ። እ.ኤ.አ. ነሐሴ 13 ቀን የራሳቸውን ልብስ መስፋት ለሚችሉ ሰራተኞች የተሰጠ ነበር።

ከጓደኞቼ ጋር እኩል ለመሆን ዚዚን ጨርቁን እንድንገዛ ጠይቄው ነበር። እሷም ተስማማች እና ርካሽ የሆነ የቢጂ ጨርቅ ከሰማያዊ ኖት ንድፎች ጋር መረጥኩኝ። በአውደ ጥናቱ ውስጥ ያለችው ወጣት ሴትዮ ቆርጦልኝ እና አንድ ትልቅ ሰራተኛ እንዲስፊት እንዲረዳኝ ጠየቀችኝ። በፓርቲው ቀን እንደሌላው ሰው አዲስ ልብስ ለብሼ ነበር።

ከፋንቲና የመጡ አንዳንድ የምታውቃቸው ሰዎችም ነበሩ። ከመካከላቸው አንዱ የእኔን ታዋቂ ጠባብ ቀሚስ አይቶ ነበር። አንድ ቁራጭ ጨርቅ አምጥቶ ዚዚን ጠየቀ፡- "የእህትህ ልጅ ለእኔ ቀሚስ መስራት አለባት፣ እሷ በጣም ጎበዝ ነች!" የእሷን መለኪያዎች ወስጃለሁ. ሚስ አሱንታ ለደንበኛ የሰራቸውን ሞዴል በአእምሮዬ ነበረኝ። ቆርጭ ልሞክር የተወሰነ ጊዜ

ጠየኩት። " ምንም አይደለም፣ ጨርቁ ትንሽ ከባድ ነው፣ ለበልግ ተስማሚ ነው። ሴፕቴምበር 20 አካባቢ እመጣለሁ።"

ይህ በእንዲህ እንዳለ ከላቦራቶሪ የመጣችው ካርሜሊና ሁሉንም ዳደሮቿን ወደ ሰርግ ጋበዘች አንድ ሴፕቴምበር ምሽት በማትሪክስ ቤተክርስቲያን አከበረች። በዚህ ፈቃድ ወደ ሥነ ሥርዓቱ ሄድኩ። ከተጋባዦቹ መካከልም ከዶሞዶሶላ የመጣች አንዲት ሴት እንደምትሄድ አስታውቃለች፡ "ኮንሴቲና፣ ቀናትህ በኖቫራ ውስጥ ተቆጥረዋል. እናትህ በቅርቡ ልትወስድህ ትመጣለች."

ከበለጸጉ ምግቦች በኋላ በደስታ ወደ ቤት ተመለስኩ። ቀናት አለፉ እና የቲንዳሪ ፌስቲቫል ሴፕቴምበር 8 ላይ ደረሰ፣ በዚያ አመት በወንዙ ውስጥ የሚያልፈው በጣም ረጅም መንገድ እንደ መጀመሪያው ጊዜ አስቸጋሪ እና ማለቂያ የሌለው አይመስልም ነበር፣ የምበረር መስሎ ተሰማኝ። ወደ ካስትራንጂያ ስንመለስ ላብራቶሪው እስከ 12ኛው ቀን ድረስ ተዘግቶ እንደሚቆይ በፈለሰፈው ሰበብ ለጥቂት ቀናት እንደምቆይ ለዚህ ነገርኩት። ወደ ጎረቤት ለመውሰድ ጥቂት በለስ ወስደን ወደ ኖቫራ አመራን። እዛው መሃል እናቴ በበቅሎ መንገድ ስትወርድ ከሩቅ አየኋት። ወደ እሷ ሮጥኩ እና በትንሽ እጆቼ ባለኝ ጥንካሬ ሁሉ አቅፌአታለሁ። ዚህ መጫህ ጀመረ "ለምን በድንገት መጣህ ኮንሴቲናን መውሰድ የምትችል ይመስልሃል?" "አዎ - እናትየዎ መለሰች - በሦስት ቀናት ውስጥ እንሄዳለን." "አትችልም፣ ከፋንቲና ሴት ለሆነች ሴት ቀሚሱን ማዘጋጀት አለብህ". ሌላ ሰበብ ሆነብኝ ወደ ኋላ ያዘኝ። ያለማቋረጥ ጮኸ። ሳለስበው በጣት ሰማዩን እየነካኩ ነበር። የእኔ ብቸኛ ጸጸት አያት ቱሪን መጎብኘት ባለመቻሌ ነበር።

በ14ኛው ምሽት እራት በላን። ዚህ እናቴን ለመሳደብ አፉን ብቻ ከፈተ፡- "እንዴት ከኔ ወስዳታለሁ፣ ልብ የለሽ፣ በጣም ታሠቃየኛለህ፣ ከእንግዲህ እንደ እህት አልቆጥርሽም።" ለመጀመሪያ ጊዜ ሚሼሪሎን በእንባ አየሁት። እንደ እንጨት በደረቁ እና በጠንካራው ቅርፊት ስር፣ አንዳንድ የሰው ልጅ ጠብታዎች በእስር ላይ እንደቆዩ ግልጽ ነው። እኔ በበኩሌ እንደ እብነ በረድ ቀዝቀዝኩኝ እናም ምንም አልተንቀሳቀስኩም።

በምሽት ጥቅሻ ሳልተኛ፣ በሺዎች የሚቆጠሩ ሃሳቦች በአእምሮዬ እየተመሰቃቃሉ ተሳደዱ እና ጥዋት እስኪደርስ መጠበቅ አቃተኝና ልሄድ። እናትየዋ ታክሲዋን ያዘዙት በቅጽል ስሙ “ካውዚ አይ ሉፒ” (የተኩላ ሱሪ) ነበር። ጎህ ሲቀድ ተነሳን፣ የካርቶን ሻንጣውን ለመጨረሻ ጊዜ ነካን እና አጎቶቻችንን ተሰናብተናል። እንደወጣች አክስቴ በእንባ ከክፍልዋ ወጣች ፀጉሯ ወድቆ እራሷን ወደ እናቴ እግር ጣለች ለአሁን እኔ ራሴን አጠፋለሁ እና ለቀረው ህሊናህ ሞት ትቀበላለህ። life! እባክህ አንቺን ተንበርክኬ እጠይቃለሁ - አለች - እኔ ብቻዬን ምስኪን ሴት ነኝ በውሸት ባል እንደ አውሬ ተቆጥሬያለሁ ማንም አይወደኝም እህቴ ሆይ እንዳትወስዳት እጠይቃለሁ እኔ ፣ ማረኝ ፣ ብቻዬን ልትተወኝ ምንም መብት የለህም ፣ በእኛ መካከል እንደ አበባ አደገች እና አሁን ምስጋና የላትም! ”

የተበጠጠሰ ፀጉር እና ፊት በጭቃ እየተንጠባጠበ መሬቱን በቡጢ እየመታ መላውን አጽናፈ ሰማይ ረገመው። እናቴ እህቷ አደገኛ እንደሆነች እና አእምሮዋን እየሳተች እንደሆነ ተረድታለች, ትዕግስት አጥታ ነበር. ሆኖም ግን አልተንቀሳቀሰችም ፣ እራሷን እራሷን እንድትራራ አልፈቀደላትም ፣ ተንኮሉ ሰምታለች ፣ በርቀት ተመለከተች እና የድራማዋን መጨረሻ ጠበቀች ። አክስቴ እናቴ ቆራጥ መሆኗን ስታውቅ፣ ወደ ክፍሏ በፍጥነት ገባች፣ የመጨረሻውን ሰላምታ ከለከለች። በድንገት ሄድን ወደ ጎዳናው ተሳደብን ተመለሰች, ስንሄድ ትንሽ ጥቁር ኪስ እስክትሆን ድረስ ከድንጋዩ ጋር የተዋሃደች ጥቁር ኪስ እስክትሆን ድረስ እየጠበበች አይተናል. ምናልባት ልጆች ብቻ እንደሚሆኑ ጨካኝ ሆኜባት ሊሆን ይችላል፣ ነገር ግን በእናቴ እጅ ተጠብቄ ከቤቷ ስወጣ፣ ከዓይኔ ልትጠፋ እንደሆነ ሳየሁ ንዴቴ ሁሉ በድንገት ወደ ፍቅር መቀየሩን አስታውሳለሁ። እና ለእሷ የርህራሄ ስሜት ተሰማኝ (በኋላ ላይ እንደተረዳሁት ለጥቂት ወራት ያህል በጎዳና ላይ እንደሞትኩ ስታለቅስ ነበር)።

በፒያሳ በርቶላሚ የታክሲ በሮች ተከፈቱ። በመስኮት ሆኜ እስከ ከተማይቱ መጨረሻ ድረስ ያየኋቸውን ሁሉ እያወዘወዘሁ ነበር። በጉዞው ወቅት ፓኖራማውን እና ሀገሩን ቀስ በቀስ ከእይታዬ የራቀቸውን ሀገሩን በምቾት እያየሁ፣ ባህሩን እስካላይ ድረስ ለረጅም ጊዜ ዝም አልን። አሁን እኔ ከኖቫራ በጣም ርቄ ነበር ፣ በእርግጠኝነት! ተቃራኒ ሀሳቦች በአእምሮዬ ተጣሉ እና እነሱን መቆጣጠር አልቻልኩም እና እናቴ ስትዳብስብኝ ከእንቅልፌ ነቃሁ፣ እንደደረሰን አስጠነቀቀችኝ። ከዚያም ባሳለፍኩት ሕይወት የተነሳ ለረጅም ጊዜ ስጠላው የነበረውን አገር

በጣም ወደድኳት። በሺግሊያቶር ጣቢያ ትልቅ ግራ መጋባት ተፈጠረ፤ እንደ እኛ ያሉ ብዙዎች ካርቶን ሻንጣቸውን እና ሌሎች በርሳዎቻቸውን ይዘው ወደ ሰሜን እየሄዱ ነበር።

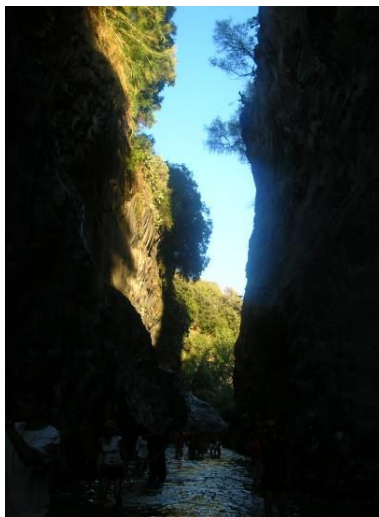
ከባህር ውስጥ ቀጭን ነፋስ መጣ እና ጨው ከንፈሮቹን ሲጠፍጥ ተሰማኝ. ለመጀመሪያ ጊዜ የተሰማኝ ቆንጆ ስሜት። ባቡሩን ለግማሽ ሰዓት ያህል ጠበቅን። ለእኔ አዲስ አየር ነበር። ሰዎች "ፕሮፌሰር፣ የትኛው መጀመሪያ እንደመጣ ንገረኝ ዶሮ ወይም እንቁላል" የሚለውን ተወዳጅ ዘፈን ዘፈኑ. ሁሉም በአህጉሪቱ ከበዓላት ይመለሱ ነበር። መሲና እንደደረሰን ሰረገላዎቹ በጀልባው ሲሰፈሩ በመገረም አየሁ። በሴፕቴምበር አጋማሽ ላይ ነበር እና በጣም በሰማያዊ ሰማይ ውስጥ ከጠባቡ በላይ በሺዎች የሚቆጠሩ የመዋጥ እንስሳት ይከበቡ ነበር። በነሱ በረራ ህልሜን እየሸፈኑ ነበር። በመጨረሻ ከቤተሰቦቹ ጋር ልኑር። እግዚአብሔርን በዚያ ብሩህ ዳራ መሃል ለማየት ሞከርኩ እና ባላየውም ከትንሿ ነፍሴ ስር አመሰግንኩት። ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሰአታት ካለፉ በኋላ ሮም ወረድን ለተጨማሪ ሰአታት ከተጠባበቀ በኋላ ባቡሩ ወደ ሚሊን ሄዶ ወደ ዶሞዶሶላ ሌላ የባቡር ለውጥ ተደረገ። ህልም ነበር። በዛ ባቡር ላይ እናቴ ብዙ የምታውቃቸውን ሰዎች ሰላምታ ሰጠቻቸው። ሁሉም ከየት እንደመጣች እና አብሯት የነበረችው ልጅ ማን እንደሆነች ይጠይቃሉ። ሌላ ሴት ልጅ እንዳለው አላወቁም ነበር።

የመሬት አቀማመጦቹን ተመለከትኩ፡- የማጊዮር ሀይቅን እና ደሴቶችን፤ ከዚያም ተራሮችን በሚገርም ሁኔታ አየሁ። ከተማዋ በተራሮች የተከበበ ሸለቆ ውስጥ እንዳለ እያወቅን እስክንደርስ ድረስ ምን ያህል እንደሆነ ጠየቅኩ። ዶሞዶሶላ ረፋድ ላይ ደረስን። ሰማዩ ግራጫ ነበር፤ መንገዶቹም እንዲሁ የጨለመ ይመስላሉ፤ ሰዎች መሬት እያዩ በቆራጥ እርምጃ ይራመዳሉ፤ ልብሳቸው እንኳን ጨለማ ነበር። ጣቢያው ላይ አባቴ ከሁለት አመት በፊት በሲሲሊ ካየሁት ከታናሽ ወንድሜ ጋር እየጠበቀን ነበር። መሳም እና ማቀፍ. ወደ ቤት ስንሄድ ብዙም ሳይቆይ ከተማዬ የሚሆነውን ቦታ ለማወቅ ሞከርኩ። የቤቶቹን መስኮቶች ቆጠርኩ ግን በጣም ብዙ ስለነበሩ ስሌቶቹን አጣሁ። በጣም ብዙ መስኮቶች እና እርስ በርሳቸው ላይ በጣም ብዙ ቤቶች ነበሩ. በጣም ከፍ ያሉ ከመሆናቸው የተነሳ ዓይኖቹ በሰማይ ላይ ጠፉ።

የማዘር ስሜት ተሰማኝ። በሺዎች የሚቆጠሩ ጥያቄዎች በጭንቅላቴ ውስጥ ተንሳፈፉ፤ ትዕግስት አጥተው እየመጡ እና እየሄዱ ነበር። በጉዞው ወቅት አንዲት ቃል መናገር

አልቻልኩም። ከዚያም ቤት ውስጥ ከፎቶግራፎች ብቻ የማስታውሳቸውን እህቶቼን ሳይ ሌላ አስገራሚ ነገር አጋጠመኝ። ሌላው የሚያስደንቀው ወጥ ቤት ከመታጠቢያ ገንዳው፣ ከቧንቧው እና ከጋዝ ምድጃው ጋር (በኖቫራ ውስጥ በቤት ውስጥ ውሃ አልነበረም እና በእንጨት እንሰራለን). ምሽት ላይ ኮሜሬ ግራዚያ ከልጄ ካተሪና ጋር ልትገበኘን መጣች። ጎረቤቶቼ እንኳን ሊያገኙኝ ፈለጉ። በሚቀጥለው ምሽት አባቴ ወደ ሲኒማ ቤት ወሰደኝ። እስከ መጨረሻው ቀን ድረስ ለዘላለም ከማስታውሳቸው በሕይወቴ ውስጥ ካሉት በጣም ቆንጆ ምሽቶች አንዱ። በመጨረሻ ከአባቴ ጋር ነበርኩ ፣ አንድ ሰው የማይገኝ አባትን እንደሚወደው ከመውደዱ በፊት ፣ አሁን እሱን አደንቃለሁ እና በመጨረሻም እኔ ልዕልት እንደሆንኩ ለመጀመሪያ ጊዜ ጥበቃ ተሰማኝ ። በአጭሩ፣ ከዳመናው በላይ እየተራመድኩ እንደሆነ ተሰማኝ፣ በሌላ የአጽናፈ ሰማይ ነጥብ ላይ አርፌ ነበር።

ምዕራፍ ዘጠኝ - የገነት በር

እናቴ ከሲሲሊ ከመውጣቷ በፊት በፉሪየርስ ውስጥ ሥራ ፈልጋችኝ እና ከሁለት ቀን በኋላ ወደ ሥራ ወሰደችኝ። በማለዳ ከቤት ወጣን፣ በዚህ ዜና በጣም ጓጉቻለሁ።

በመግቢያው ላይ ሚስት ቲልዴ ተቀበለችኝ እና በጣም ፈገግታ ሰጠችኝ እና እጄን ያዘችኝ ፣ ደስ የሚል እና ተግባቢ ሴት። ቲልዴ በሚላኔኛ እንዲህ አለችኝ "ሄሎ ቤላ ቱሳ (ልጃገረድ)፣ ና፣ ከእኔ ጋር አብረው የሚሰሩትን ሴት ልጆች ለስተዋውቅዎ ኔላ እና ቴሬሲና። ብዙ ልምድ ስላላቸው እንዴት መስራት እንዳለብህ ያስተምሩሃል። ካሉ ማንኛውም ችግር - አክላላች - ለመጠየቅ አታፍርም". ስለዚህ በዐይን ጥቅሻ ውስጥ ራሴን ከአዲሱ ሥራዬ ጋር አገኘሁት።

በቤላ ቱሳ ህይወት ላይ ይህን ለውጥ ለማየት፣ የወር አበባ ለመጀመሪያ ጊዜ እንደደረሰ ይሰማኝ ነበር። ስለዚያ ርዕሰ ጉዳይ ብዙም አታውቅም ነበር, ነገር ግን በኖቫራ ውስጥ ከታላላቅ ጓደኞቼ ከሰማቻቸው ታሪኮች, አንድ ሰው ወደ ወጣት ሴት የተለወጠው በዚህ መንገድ እንደሆነ ተረድታለች. ሴት ለመሆን ያንን ምልክት እንደማያስፈልጋት ተረድታለች፣ ቀድሞውንም የተማረችው፣ የምታውቀው እና የምትወደው ነገር ሁሉ ነበረች። ከአሁን በኋላ አባጩን አልነበረም እና ወደ ቢራቢሮው ሜታሞርፎሲስ ገብቷል. ከሩቅ መጥቶ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ ከአንዱ ዓለም ወደ ሌላ ዓለም አለፈ። ራሷን ብቻዋን አገኘች እና በጣም ትከራለች።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ከአዲሱ ሥራ ጋር መተዋወቅ ጀመርኩ። በዚያን ጊዜ የጸጉር አንገት ቀሚሶችን ለማያያዝ ያገለግሉ ነበር። ቆዳዎቹ በስፖንጅ ታጥበው በመጨረሻ ከሁሉም አቅጣጫ በማንሳት በእንጨት ሰሌዳ ላይ ተቸነከሩ። በሲሲሊ በሚገኘው ላቦራቶሪ ውስጥ የልብሴን ታች ለመልበስ መሪዎቹን ጨፍጭ የወጣሁበት ጊዜ አስታወስኩ። እዚህም በጣቶቹ ላይ መዶሻ ነበር። ትንሽ ፀሀይ ካለ በመንገድ ላይ ባለው የአትክልት ስፍራ ውስጥ ደርቀው ነበር ፣ ስለሆነም ለክቡር የፋርስ በግ ፣ ቀበሮ ፣ ሚንክ እና የአይጥ ሙስኩ ቆዳዎች ጠባቂ ሆኜ መሥራት ነበረብኝ። እነሱን እየተንከባከብኩ ሳለ መኪናዎችን እና የሚያልፉ ሰዎችን ማየት ወደድኩ። የመኪና ጭስ እንኳን ወደ ውስጥ ተነፈስኩ እና በዚያች ከተማ ጠረን ለመንከር ሞከርኩ ፣ ንጹህ አየር ውስጥ ላደገችው ትንሽ ልጅ በጣም አዲስ እና የሚያሰክር። ከተማዋ ከእይታዬ በፊት አለፈች እና ጊዜ እንኳን አጣሁ። አባቴ በዚያ ቀኑ በሰአታት እንደሚከፈል ገለጸልኝ፣ እኔ ግን ካስትራንጂያ በኖርኩበት ጊዜ የፀሀይ መውጣትና መግባትን ብቻ ነው የማውቀው። አንዳንድ ጊዜ ቆዳዬን እየተንከባከብኩ ሳለ ከላይኛው ፎቅ ላይ ያሉ አሮጊት እመቤት አብረውኝ ይመጡ ነበር። እሱ በጥብቅ በፒዬድሞንቴሴ ተናገረ እና ምንም ነገር አልገባኝም፡ "ምን አይነት ቆንጆ ቀልድ ነው, da ndua ti vegnat (ከየት መጣህ)? Cuma ti se ciamat (ስምህ ማን ነው)?" እቅይራለሁ። "Ti mi capisat mia (አልገባህም)?" ቆዳዎቹ ሲደርቁ ወይዘሮ ቲልዴ ለታዘዟቸው ስፊት ሴቶች የአንገትን ቅርጽ ቆረጡ።

ቀስ በቀስ የፍሪሴሊና ንጣፉን፣ በዙሪያው ያለውን ሉፕ እና ከዚያም መከለያውን ማስቀመጥ ተማርኩ። በችሎታዬ ሳምንታዊ የኪስ ገንዘብ መቀበል ጀመርኩ እና ብዙም ሳይቆይ የጡረታ ምልክቶችን ማክበር ጀመርኩ። እድሜ ተሰማኝ። በቤተ ሙከራ ውስጥ ሬዲዮ ነበር፣ ዘፈኖቹን ማዳመጥ እወድ ነበር። በዚያን ጊዜ ማቀዝቀዣዎች የተለመዱ አልነበሩም ነገር ግን ወጣቷ ሴት በከተማዋ አውራ ጎዳናዎች ላይ ከጋሪ ጋር በሚያልፈው አንድ ጨዋ ሰው በበረዶ የተሞላ የበረዶ ሰጥን ነበራት። እንዲህ ያለ ጣፋጭ ውሃ መጠጣት ለእኔ አዲስ ነገር ነበር። ርካሽ የእንጨት ምድጃ ቤቱን አሞቀው ስልክ አልነበረውም ነገር ግን ደንበኞችን መጥራት ሲፈልግ ብዙ ሰራተኞች ያሉት የግንባታ ድርጅት ባለቤት ወደሆነችው አክስቱ ላከኝ። ከእነዚህም መካከል፣ በአጋጣሚ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ አይቆዋለሁ... ግን ይህ ሌላ ታሪክ ነው፣ ጊዜ እና ፍላጎት ካለኝ በኋላ የምነግራችሁ።

ቤት ውስጥ ጥሩ ምግብ በልቼ ነበር፣ አመሻሹ ላይ የከተማዋን መሀል ለመጎብኘት ወጣን በድንጋይ ጣራዎቹ እና ውብ መስኮቶች ያሏቸው ሱቆች። ቅዳሜ እለት ከእናቴ ጋር እኩለ ቀን ላይ ከስራ ስወጣ የማዕከሉን ጥሩ ክፍል ወደ ሚይዘው ገበያ ሄድኩ። ኮት ለመሥራት ጨርቅ ገዛን. ተረጋግጧል። በገና በአል በእኩለ ሌሊት ቅዳሴ ላይ እቃዎቼን በመግጠም መረቅኩት። በአጭሩ ደስተኛ ሕይወት.

ካርኒቫል መጣ። ከቅርብ ቤተሰብ ጋር በጋለቲ ቲያትር የአዲስ አመት ዋዜማ ድግስ ላይ ተገኝተናል። በፎስፈረስ ጨረሮች ተውኔቶች መካከል የማስኬድ ኪሶችን ማየት ህልም ነበር።

በሚቀጥለው ቅዳሜ ስነሳ የሆነ ነገር ተሳስቷል። እናቴ ሳን ፔሌግሪኖ ማግኔቲያ ስላልሰጠችኝ እያለቀስኩ ነበር። የአጎቱ ልጅ ከማርቲግኒ ደረሰ። ከእኛ ጋር ምሳ በልቷል። ከሰአት በኋላ እንግዳ ነገር ተሰማኝ፣ ደስታዬ የሚያበቃ መሰለኝ። አባባ የአክስቱን ልጅ አስከትሎ ወደ ባቡር ሄድን ከዚያም እራት በላን።

በዚያ ምሽት ለእግር ጉዞ አልወጣንም። አባዬ እናቴን "ጓደኞቼን ቡና ቤት ልጠይቃቸው ነው" አላት። ከቀኑ 10 ሰአት አካባቢ ደረቱ ላይ በጠንካራ ምጥ ተበሳጭቶ እያቃሰተ እና ፊቱ ገረጣ። "ቴሬሳ፣ ካሞሚል አብሪልኝ።" አባዬ አልጋው ላይ ተንፍስፈው እያለ፣ 50 ሜትር ርቀት ላይ ዶክተር ለመጥራት ከአክስቱ ጋር ሮጥኩ። ወዲያው መጣ፣ ግን በዚህ መሀል አባቴ መኖር አቆመ። በኋላ ላይ የደም ቧንቧው መፈንዳቱን አወቅን። ለማንኛውም የሚሠራው ነገር አይኖርም ነበር፣ አባባ የገነትን በር አልፎ ወደ ሰማይ በረረ። ወቅቱ የካቲት 17, 1951 ነበር። ሌሊቱን ሙሉ ዓይኖቼ በአባቴ አካል ላይ እየተተኩኩ ቆየሁ። ጭንቅላቴ እየተሸከረከረ ነበር፣ የማይግሬን እና የማዘር ድብልቅልቅ ያለው የግፍ ሞት ምስክሮች በመሆናቸው እቃዎቹ ሁሉ በጥላቻ ከተያዙበት ክፍል ሊወስደኝ ትንሽ ነበር። ስለ አባቴ ማሰብ አላቆምኩም እና በዶሞዶሶላ ስለሚጠብቀኝ ጭካኔ የተሞላበት እጣ ፈንታ፣ እንባዬ ከዓይኔ ሊወጣ አልቻለም ምክንያቱም ከማልቀስ ደርቀዋል። በመሲና ባህር ዳርቻ ላይ ባለው አንጸባራቂ ብርሃን ውስጥ ስሄድ ያሰብኩት አምላክ፣ የት ደበቀው? ለምን ጥሎን ሄደ? ለምን ብዙ አታለላኝ? ለምን አባቴን ሳገኝ ለዘላለም ከእኔ ተወሰደ? የዚህ አሳዛኝ ሁኔታ ምን ነበር? አሁን እዚህ በዶሞዶሶላ ውስጥ ያለው እግዚአብሔር የተለየ፣ የራቀ፣ የማይታለፍ፣ ከጨለማ የተሰራ፣ የማይታለፍ እና

የማይደፈር፣ የመረረ መስሎ ስለታየኝ፣ እንደገና የማምነው ወይም ለቀሪ ዘመናች ችላ ብዬ የማላውቀው አምላክ። ለሊት እና ለሊት ፀጥ አልኩ ፣ ዓይኖቼ በጨለማ ውስጥ ተጨናንቀው እየተከታተልኩ ፣ ቀን ሲመጣ ሁሉም ነገር ወደ ቀድሞው ሁኔታ ይመለሳል ብዬ ተስፋ በማድረግ ነበር። በእነዚያ የጭንቀት ቀናት፣ ቤተሰቤ በገደል አፋፍ ላይ፣ ሰማይ ለትናንሽ ሴት ልጆች ቦታ እንዳልሆነ ተረዳሁ።

ከእነዚያ ምሽቶች አንዱ በማለዳው ተደፋሁ እና ከተሰቃየ እንቅልፍ በኋላ ጣፋጭ ህልም ውስጥ ገባሁ፡ እራሴን ሀይቅ ላይ አገኘሁት፣ ከዚያም አባቴ በሰማያዊ ብርሃን ውስጥ ዓይኖቼን እና ፊቴን በማጥለቅ ታየኝ. አሁን ፊቴ ምንም አልተሰቃየም እና እንደገና ቆንጆ ነበር. በጣፋጭነት ፈገግ አለኝ፣ እጄን ያዘ፣ አቅፎኝ ያናግረኝ ጀመር። "ልጄ - አለ - አሁን ልነግርህ የምፈልገው ፍቅሬን ነው፣ የምፈልገው መልካም ነገር ሁሉ. ሁኔታዎች እርስ በርሳችን አለመተዋወቅን ያመለክታሉ. ስታድግ ስላላየሁ ይቆጮኛል..." .

አንዳንድ ጊዜ ስለ ሕልሜ እና የመጨረሻ ጉዞዬን አስባለሁ ፣ ጌታ መቼ እንደሚጠራኝ አስባለሁ ፣ የገነትን በር ስሻገር አባቴ እንደሚጠብቀኝ መገመት እወዳለሁ ፣ እንደዚያ ምሽት ለብሶ ወደ ወሰደኝ ሲኒማ:- ከእርሱ ጋር የምንነጋገራቸው ብዙ ነገሮች አሉን፣ በዚያ ቀዝቃዛ የካቲት ምሽት የተቋረጠውን ውይይት ለዘላለም መቀጠል አለብን። የመጨረሻ ጉዞዬን ለመጀመር ጥሩው መንገድ ይመስለኛል።

አባቴ ተራ ኮብል ሰሪ ስለነበር እናቴ ከአራት ልጆች ጋር ተስፋ ቆርጦ ጡረታ አልወጣችም። በአለም ላይ ያለው ብርድ እና ስቃይ ሁሉ በድሃ ስደተኛ ቤተሰባችን ላይ ወርዶ ነበር።

ከመሬታችን ርቀን፣ ከሕይወት ርቀን፣ በበረሃ ነፋስ የተጎተትን የአሸዋ ቅንጣት ነበርን።

እናቴ እራሷን እና ነፍሷን በሙሉ አጣች። እሷ ባዶ ቅርፊት ሆነች. ሰውነቱ እንደ እንጨት ተወጠረ፣ ክብደቱን ከመቀነሱም አላቆመም እና የጠፋው እይታው በገረጣ እና ምንም አይነት ስሜት በሌለው ፊት ለደቂቃዎች ያህል በሩቅ ወደ አባቴ መቃብር ተወስኖ ቆየ። በመርሳት የማይቻልበት መንፈስ እንደያዘች መናፍስት ሆናለች። እሷ የምትወድቅበት እና መውጫ በሌለበት ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የምትጠልቅበትን ጊዜ ገባኝ። ልነቅፋት ሞከርኩ፣ ላበረታታት ፈልጌ አነጋገርኩት። በሚገርም ሁኔታ ሚናዎቹ ሙሉ በሙሉ ተቀይረዋል፡ ልጅቴ ነበረች እናቴን

አፅናናች፣ ታሪኳን ነግሯት ከባለቤቷ ውጪ ለህይወት እንድትዘጋጅ እና እንድትርሳት ይረዳታል። እኔ የመጀመሪያዋ ሴት ልጅ ገና 15 ዓመት አልሞላኝም።

ከእራት በኋላ ጥቂት ተጨማሪ ሰንቲም ለማግኘት ወደ ፍሪዩንድስ ወደ ሥራ ተመለስኩ። የተስፋ ነበልባል እንዳይኖር ለማድረግ የሞከርኩት እኔ ነበርኩ። በመጨረሻ ግን እናቴ፣ ምናልባት በተስፋ መቁረጥ ጥንካሬ፣ በአንድ ጩኸት እና በሌላ መሀል አለምን ሁሉ በትኩረት ላይ እንደያዘች እና ቀስ በቀስ ወደ ስፊት ሴትነት ተመልሶ ጥቂት ቀሚሶችን እና የአለባበስ ልብሶችን እየሰፋች እንዴት እንደሆነ አላውቅም።

ምዕራፍ አስር - ውብ የሆነው ቱሳ

በዚያው ዓመት ግንቦት ላይ ታናሽ ወንድሜ በኩፍኝ ታመመ እና እኔም በልጅነቴ ሳልይዘው ያዝኩት። አልጋ ላይ እያለሁ እናቴ በሩን ስትከፍት ሰማኝ። አንድ ሰው የበሩን ደወል ደወለ። ከዚያም የዚዚ እና የሚሼሊሎ ድምጽ ሰማሁ። ተጨንቄ ነበር፡ ወላጆቼን ለማየት ወደ ዶሞዶሶላ ወስደውኝ አያውቁም እና አሁን ታይተዋል። ለአንድ ሳምንት ያህል ቆይቼ ከዚያም አብሬያቸው ወደ ሲሲሊ እንደምመለስ ተስፋ ስላደረጉ ትንሽ ቅር ተሰኝተው ሄዱ። በኖቬምበር ላይ በጥቁር ቀለም የተሸፈነ ደብዳቤ መጣ. እናትየው ደነገጠች እና ስትከፍት እጇ እየተንቀጠቀጠ ነበር። ስታለቅስ አየኝ፡ ዚዚ የአያት ቱሪን ሞት አስታውቋል። ህዳር 8 ቀን በቦርዶናሮ ገጠራማ አካባቢ ሞቶ አገኙት። ዕድሜው 87 ነበር። በሚቀጥለው ዓመት ሌላ የበለጠ ተስፋ አስቆራጭ ነበር ፣ በአጋጣሚ ምርመራዎች በጉሮሮ ውስጥ ባለው መሀረብ መታፈን ምክንያት ለሞት መንስኤ ሲዳርጉ ፣ በሚወጣበት ጊዜ ተገኝቷል። ወንጀሉ የተፈጸመው አንዲት ሴት ከወንድሟ፣ ከገጠር ጎረቤቶች ጋር በመሆን የ11,000 ሊሬ ጡረታ ለመስረቅ ነው። በኋላም 24 አመታትን በእስር ቤት አሳልፋለች እና 12 አመታትን በመተባበር አገልግሏል።

ማዘኔን ቀጠልኩ። በትንሽ ገንዘብ ከ 5 ሰዎች ጋር ማግኘት አልቻልንም። ሚስቴም በቅጥር ቢሮ መመዝገብ እንድችል የውሸት መባረር እንድወስድ ነገረችኝ። ብዙ ጊዜ ሥራ እንዳለ ለማየት እኔም ነበር፣ ነገር ግን ብዙም ተስፋ አልነበረም። በሚያዝያ 53 አንዳንድ ሴት ልጆችን በፋብሪካ ውስጥ እንደቀጠሩ ተረዳሁ። አላስፈለጋቸውም አባቶቻቸው ቀድሞ ሥራ ነበራቸው። እናም ለተቃውሞ ወደ ቢሮ ሄድኩ፣ ከሌሎቹ የበለጠ መስራት ነበረብኝ። በግንቦት ወር መጨረሻ ላይ ላስቲክ ባንዶች፣ የጨማ ማሰሪያዎች፣ ሪባን እና ለኤሌክትሪክ ሽቦዎች ቱቦዎችን ያመረቱበት ፋብሪካ ገባሁ። ጠንክሮ መሥራት ከሳምንታዊ ፈረቃ 6-13 እና 13-21። በመካከላቸውም ደሞዜን ለማሟላት እና ለእናቴ እጩታ ለመስጠት ወደ ፍሪዩር ሄጄ ነበር።

ነሐሴ መጣ። ለበዓል፣ ኮሜሬ ግራዚያ አረጋዊ እናቷን ለመጠየቅ ወደ ሲሲሊ መሄድ ነበረብት። እኔም ከልጄ ካተሪና ጋር ለመሄድ ወሰንኩ። በባቡር ወደ ሚሊን ከዚያም ወደ ሮም ሄድን ከዚያም ማታ ደረስን። ወደ ሲሲሊ የሚወስደውን ባቡር ለጥቂት ሰዓታት መጠበቅ ነበረብን።

በጣቢያው ውስጥ አንዳንድ የመንደሩ ነዋሪዎችን አገኘን ፣ እና ከነሱ መካከል የኖቫራ ተዋናይ ሳልቫቶሬ ፍርናሪ እና ስሙን የማላስታውሰው ወታደር አገኘን። ወይዘሮ ግራዚያ አግዳሚ ወንበር ላይ ስታርፍ፣ እኔና ካተሪና ለእግር ጉዞ ተጋበዝን። ሞተሬሎ ለመብላት ፒያሳ ኢሰድራ ወሰዱን። እንደገና ወደ ሕይወት መምጣት የጀመርኩ ያህል ተሰማኝ።

ቀድሞውንም የተጨናነቀው ባቡር ሲደርስ ወይዘሮ ግራዚያ በሁለት በርሳዎች ለመሳፈር ቸኮላች። ባቡሩ ሙሉ በሙሉ አልቆመም እና በመንገዱ ላይ ጠፍጣፋ ወደቀች። ካትሪና፣ እኔ እና መላው ህዝብ በቁስሎች የተሞላ ነገር ግን በተአምራዊ ህይወት ስናወጣት ወደ ዘላለማዊው አባት ጮኽን። ወደ ሆስፒታል ለመውሰድ ፈቃደኛ አልሆነችም. ከአንድ ሰአት

በኋላ ባቡሩ ወጣ። እኩለ ቀን ላይ የዚህ እና ሚሼሪሎ እንግዶች ወደ ኖቫራ ሲሲሊ የሚወስደን አውቶቡስ ተሳፍረን ወደ ቴርሜ ሺግሊያቶሬ ጣቢያ ደረስን።

በክብር እንግድነት ተቀበሉን። በዚያ ምሽት ሶስታችንም አልጋ ላይ ነበርን፤ እኔና ካተሪና ዓይናችንን ዓይናችንን አላየንም። ወይዘሮ ግራዚያ በህመም ተሞላች። በዚያው ምሽት አንድ አስገራሚ ነገር ነበር፡ አንዳንድ ወጣቶች በጊታርና በቫዮሊን ያዙን፤ አጎቴ ሚሼሪሎ ግን ተበሳጭተው እንዲሸሹ አደረጋቸው።

የካትሪና እናት በአልጋ ላይ ጊዜዋን በሙሉ ማለት ይቻላል አሳልፋለች። በእድሜ የገፉ እናቱን ለመጠየቅ በአስር ቀናት ውስጥ ሁለት ጊዜ ብቻ ወጣ። ከሰአት በኋላ የክፍል ጓደኞቹን እና ጓደኞቹን በቤተ ሙከራ ልጠይቅ ሄድኩ። አንድ ቀን አብሮኝ የሚማር ጓደኛዬ ሊያቅፈኝ መጣ። በእጁ ብስክሌት ይዞ ነበር እና እንዲሳፈርልኝ ጠየቅኩት። በዚያን ጊዜ ኖቫራ አንዲት ሴት በብስክሌት ላይ አይታ አታውቅም። ልክ እንዳወቀች፣ ዚህ “ጉጉት ሆነሃል፣ እንደዚህ አይነት ነገሮችን አስቤ አላውቅም ነበር” ስትል ወቀሰችኝ።

ወደ ዶሞዶሶላ፣ ወይዘሮ ግራዚያ ለማገገም እየታገለ ነበር። ከዚያ ውድቀት በኋላ የአርትራይተስ ህመም ተወስዷል. ድፍረት ያገኘው ከቤተሰቦቹ ጋር ለፓርቲ ሲሄድ ብቻ ነው እኔም ተጋበዝኩ።

ወደ ፋብሪካው እና ወደ ፉሪየርስ ለመስራት ተመለስኩ፣ ነገር ግን አዲስ ተሞክሮዎች ያስፈልጉኛል። አንድ ቀን፣ ዶን ጁሴፔ ቤኔቲ የሳን ጌርቫሲዮ እና ፕሮታሲዮ ደብር እየጎበኘሁ ሳለ አንዳንድ ጥያቄዎችን ሊጠይቀኝ ቀረበኝ። ሀዘኔን ሁሉ ለእርሱ ተናገርኩት። አበረታታኝና “እሁድ ከሰአት በኋላ ወደ ንግግሩ ና። እዚያም ከልጃገረዶቹ ጋር የሚያስተዋውቁዎት እና ብዙ ጥሩ ምክር የሚሰጧችሁ የካቶሊክ አክሽን ሲቆሪና ጀርማና ፕሬዝዳንት ታገኛላችሁ። ወዲያው ራሴን ተረጋጋሁ፡ በትንሽ ዓይን አፋርነት ጓደኛ ማፍራት ጀመርኩ። እንዴት እንደምናገር አላውቅም ፈራሁ ግን በእግዚአብሔር እርዳታ የመጀመሪያዎቹን ችግሮች አሸንፌያለሁ። መሥራቱን አርሚዳ ባሬሊ በማድነቅ የማጎበሩን ጋዜጣ በፈቃደኝነት አነበብኩ፡ ለእሷ ምስጋና ይግባውና ህይወቴ ተሻሽሏል። የፋብሪካው ፈረቃ ሲፈቅድ፣ 7 ላይ ወደ ማለዳ መስዋዕትነት ሄድኩ፣ እዚያም እንደ መንፈሳዊ ዳይሬክተር የምቆጥረውን ዶን ቤኔቲ አገኘሁት። እሁድ ዕለት

በቤተክርስቲያኑ ፊት ለፊት ባለው ጥሩ የፕሬስ ማቆሚያ ላይ አንድ ሰዓት ለማሳለፍ አቀረብኩ። በኋላ ወደ ACLI ካውንስል እንድቀላቀል ጋበዙኝ። በእነዚያ ሁሉ ቃላቶች አስፈላጊ እና እንደተሟላ ተሰማኝ።

በፋብሪካው ውስጥ ያሉ ባልደረቦቼ እንደ ጭፍን አድርገው ይቆጥሩኝ ነበር፣ ግን አልተመቸኝም ነበር፣ እንደውም ፈረቃውን ከመጀመራቸው በፊት ጸላይኩላቸው እና መልሼ ደወልኳቸው።

ምዕራፍ አስራ አንድ - Porcelain Face

አንድ የበጋ እሑድ የጀርመን የካቶሊክ አክሽን ፕሬዚዳንት ወደ ተራራዎች ጉዞ አዘጋጀ። በቀረው ትንሽ ገንዘብ የጉዞውን ወጪ ለመክፈል ቻልኩ። በአውቶቡስ ወደ ጎግሊዮ፣ ከዚያም በኬብል መኪና ወደ አልፔ ዴቪሮ ከዚያም በእግር ወደ ክራምፕሮሎ ደረስን። በአበቦች የተሸፈኑትን ተራሮች ውበት አሳላስል ነበር-ሮድዶንድሮን, አደይ አበባ, የዱር ኦርኪዶች. ለመብላት ብሉቤሪ. ከድንጋይ የተሠሩ ካቢኔቶች እና የመስኮታቸው መስኮቶች በደማቅ ቀይ እና ሮዝ geraniums የተንጠለጠሉባቸው የእንጨት መስኮቶች። መንገዱ የት እንዳበቃ ጀርመናን ጠየቅኳት። " ሲደክመን ለታጫቀ ምሳ እንቆማለን።" ከምሽቱ 1 ሰዓት አካባቢ ከድንጋይ ወደ ሸለቆው የሚፈሰውን ንጹህ ውሃ ለመጠጣት ቆምን። ከበላን፣ ከጸሎትና ከዘፈን በኋላ ለመልስ ጉዞ ጀመርን። በደስታ እየተንቀጠቀጡ ነበር፡ እንደዚህ አይነት ቆንጆ ቀን አሳልፌ አላውቅም። ቤት ውስጥ ለእናቱ ሁሉንም ነገር ነገርኳቸው እና ፈገግታዎን አየሁ።

በየጊዜው ከኖቫራ ሲሲሊያ ከአንድ ጓደኛዬ ደብዳቤ ደረሰኝ፡ እንድንገናኘው በዶሞዶሶላ ውስጥ ሥራ እንዲፈልግለት ጠየቀ። በጣም ግራ ገባኝ ነገር ግን አንድ ሰው ስለወደደኝ ደስተኛ ነኝ። የዶሞዶሶላ ልጅም ነበር ነገር ግን አልወደድኩትም፡ በማለዳ የግራፕ ሾት ይጠጣ ነበር እና ሁልጊዜም ቀይ ጉንጣኖች ነበሩት.

የጠዋቱ ማሰላሰል ወደ ገዳሙ የሚወስደውን መንገድ አሳየኝ, ግን በተመሳሳይ ጊዜ ልጆችን እና ቤተሰብ የመመሥረትን ሀሳብ እወድ ነበር. ራሴን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ሰጠሁ።እሁድ ከሰአት በኋላ ከጓደኞቼ ጋር ሳምንታዊውን የካቴኪዝም ቃል ኪዳን በማቀድ ላይ ነበርኩ።

አንዳንድ እሑዶች ወደ አጎራባች ከተማዎች ንግግር ሄድን። የአውቶቡስ ጉዞ አስጨንቆኝ ነበር፣ ነገር ግን ድፍረት ትንሽ ስቃይ አሸነፈ።

ግንቦት 1 ቀን 1954 ACLI እና አፈ-ጉባዔው ጉዞ አደራጅተዋል-በማዶና ዲ አሮፓ መቅደስ ውስጥ በጠዋቱ እና ከሰዓት በኋላ በተከበረው ፓስተር የተደረገ ሰልፍ ። ከዳደኛዬ እና ከወንድ ዳደኛዋ ፒዬሪኖ ጋር አንድ ላይ ከተመዘገቡት የመጀመሪያዎቹ አንዱ ነበርኩ። በወጣቶች የተሞሉ 2 አውቶቡሶች ወጡ። ከነሱ መካከል ቀደም ሲል የሆነ ቦታ ያየሁት አንድ ዓይናፋር ቢጫ ልጅ። እሱ ነበር፣ የፈሪየር ደንበኞችን ልጠራ የሄድኩበት የግንባታ ድርጅት ሰራተኛ። ፒሪኖ ከእኔ ጋር አስተዋወቀው፣ የአጎቱ ልጅ ነበር። ቀን ላይ ዓይኑን በእኔ ላይ አልተወም። ቤት ስደርስ ለእናቴ ነገርኳት። በማግስቱ አንደኛ ፎቅ ላይ ከምትገኘው ትንሽዬ በረንዳ ስር አየሁት። "እናት, እናቴ, ና እና እዩ። በቢኤላ ያገኘሁት ልጅ አለ." እሷም በግማሽ ፈገግ አለች፡ "እሱ አንቺን እንደሚያፈናፍን ግልጽ ነው." በማግስቱ ምሽት ከአንድ ጎረቤት ጋር ስወጣ ከፊቴ አገኘሁት። ከእኛ ጋር መምጣት ትችል እንደሆነ በአፍረት ጠየቀች። ትንሽ እርግጠኛ ባልሆን ሁኔታ ተቀበልኩ። ይህን እና ያንን እያወራን በረዶውን ሰብረንዋል። የከሰዓት በኋላ የፋብሪካው ፈረቃ ካለቀ በኋላ ወደ ቤት ሸኘኝ። አንድ ቀን ምሽት ከእናቴ ጋር ለስተዋወቀው አነሳሁት፣ እሷም በጥሩ ሁኔታ ተቀበለችው። በትርፍ ጊዜውም በንግግር ትምህርቱ ላይ ተካፍሏል። ከዚያም ወንዶችና ልጃገረዶች ተለያይተዋል, በስብሰባው መጨረሻ ላይ ብቻ መገናኘት ይችላሉ. በACLI ስብሰባዎች ላይም ተሳትፈናል።

ምንም እንኳን እናቴ ከሲሲሊ ብትመጣም ሁለት የሚዋደዱ ወንድ ልጆች ብቻቸውን መውጣት የማይችሉበት ቢሆንም እኛን አምና በሰላም ጉዞ ጀመርን። ጁሴ ከአባቴ ጋር እንደተገናኘው ነግሮኛል፡ ጥቂት ገንዘብ ለማግኘት 4 ልጆች ስለነበሩ እና አባቴ ብቻ ይሰራ ነበር፣ በልጅነቱ ከቤቱ ጥቂት እርከኖች ርቆ በሚገኘው የጦር ሰፈር ገንዘብ ነሺዎች ላይ አንዳንድ ስራዎችን ሰርቷል። አንዳንድ ጊዜ ጫማቸውን ለመጠገን ወደ አባቴ ያመጣላቸው ነበር. በደስታ አዳመጥኩት።

ሌላም ነገር ነግሮኛል፡ በ16 ሴፕቴምበር 1950 በሮም በኩል ወደ ዶሞዶሶላ ለመድረስ በሞከርኩ ጊዜ ተገናኘን። ጁሴ አሁንም እንደምጠራው ለቅዱስ ዓመት በብስክሌት ደረሰ።

ጀብደኛ ጉዞ፡ ከሸለቆው አንድ ቁስ በተራራ በት ጫማ በፍጥነት ከሚሸከረከር ቁስ ጋር ዶሞዶሶላን ለቆ ወጣ። እሱን መከተል ፈጽሞ የማይቻል ነበር. ጥቂት ሰላጣ ለማግኘት የአትክልት ቦታን ሲያይ ብቻ ቆመ። በጉዞው አጋማሽ ጁሴ ብቻውን ቀረ። በመንገዱ ላይ አንድ አሮጌ ብስክሌት የሚሸጥ ቆሻሻ የጫነ አንድ የጎዳና ላይ ነጋዴ አገኘ። እስከ ሮም ድረስ እርስ በርስ ይተባበሩ ነበር.

ነሐሴ መጣ። ፋብሪካው ለበዓል ተዘግቶ ነበር እና እህቴን ሮዛን ሄጄ መርጎዘ ሀይቅ ላይ ከረብታ ላይ የምትገኝን መጎብኘት ወሰንኩ። ቤቱን የሚመሩ መነኮሳት ለጥቂት ቀናት እንዲቆዩ ጠየቅኳቸው። ይህንን ሀሳብ ለጁሴ ተናግሬው ነበር። በቤቱ ውስጥ በበዓል ቀን ሌሎች ልጃገረዶች ነበሩ። ከነሱ መካከል የአንድ መነኮሲት ቆንጆ የእህት ልጅ አለ. በ፲፮ኛው ቀን ጧት፡ የዕርገት በዓል፡ ከቅዳሴ በኋላ ወደ ክፍሉ ጠራን። ፊታችንን በተለያዩ ክሬሞች፣ማስካራ እና ሊፕስቲክ ሞላው፡- የሰም ሃውልት እንመስላለን። በምሳ ሰአት መነኮሲቷ አክስቷ የእህቷን ልጅ መልሳ ጠርታለች፡ እንዲህ ብታደርግ ምንም ፋይዳ አልነበራትም።

ከሰአት በኋላ ሀይቁን በመስኮት እያየሁ ጁሴን ብቅ ብሎ አየሁት። በዛ pocelain ፊት መታየት አልፈልግም ነበር። በሩ ላይ ሲያየኝ አላወቀኝም ነበር። ይቅርታ ጠየቅኩኝ፣ ሙከራ እንደሆነ እና ሌሎቹ ልጃገረዶችም እንዲሁ ተለውጠዋል። ከሰአት በኋላ በቤቱ የአትክልት ስፍራ ሄድን። ምሽት ላይ ሰላምታ ሰጠኝ፡ - "በዶሞዶሶላ ውስጥ በቅርቡ እንገናኛለን, ነገር ግን ፊትህ እንደ ቀድሞው ንጹህ እና ትኩስ ነው."

ምዕራፍ አሥራ ሁለት - ሻዮሌት

የሁለት ሳምንት የበዓላት ቀናት ካለፉ በኋላ ከምሽቱ 1 ሰዓት እስከ ምሽቱ 9 ሰዓት ወደ ፋብሪካው ተመለስኩኝ። በማሸፍኛ እንደሆነው ውስጥ በቢን እየከረረኩ ሳለ ስለ ጁሴ አሰብኩ፣ ግን በተመሳሳይ ጊዜ አላሰብኩም። እሱን ለማየት ከፍተኛ ፍላጎት ይኑርዎት. ከቀኑ 9 ሰዓት ላይ የሲሪን ድምጽ ሰማ እና ልቤ በፍጥነት መምታት ጀመረ. ማህደሩን ማህተም ካደረግኩ በኋላ በበሩ መውጫ ላይ አንድ ብስክሌት በከፊል ጨለማ ውስጥ አየሁ። እሱ በእርግጥ እሱ ነበር። ወደ እኔ መጣና በአፍረት ፊቴን ተመለከተ እና "በጣም ቀላል እወድሻለሁ" አለኝ። በብስክሌቱ ቱቦ ላይ አስቀመጥኝ እና ወደ ቤት ወሰደኝ። ቀላል የምሽት ሰላምታ ተለዋወጥን። ይህ በየቀኑ ማለት ይቻላል ተከስቷል. እሁድ ከሰዓት በኋላ በአቅራቢያ ባሉ መንደሮች ጥቂት የብስክሌት ጉዞዎችን ሄድን። አንድ ቀን አባቴን እና እናቴን፣ ሁለት እህቶችን እና አንድ ወንድሜን ሊያስተዋውቀኝ ወደ ቤቱ ወሰደኝ። ቀስ በቀስ ከአጎቶቼ እና ከአጎቶቼ ጋር እንደ ጓደኛ አስተዋወቀኝ።

እናቴ ከሰገነት ላይ ስታየን ወደ ቤት እንድንመጣ አደረገችን። እሷም ለዚያ ልጅ ስትወደው እኔ በጣም አልወሰንኩም። በታኅሣሥ 8፣ የንጹሐን ፅንሰ-ሀሳብ ቀን፣ ስሜ ቀን፣ የበሩ ደወል ተደወለ። የቀይ ካርኔሽን እቅፍ አበባ የሰጠኝ የአበባ ባለሙያው ነበር። "እናቴ፣ ጁሴ መልካም ምኞቱን ልኮልኛል!" ማስታወሻውን ስከፍት ምንኛ ያሳዝናል። እሱ ሳይሆን በአጋጣሚ ያገኘሁት የ14 አመት ልጅ ነው። በፊርማ "እወድሻለሁ" የሚል ነበር። ምናልባት የእሱ ዕድሜ እንደሆነኩ አስቦ ሊሆን ይችላል።

በገና ዋዜማ ጁሴ በቸኮሌት የተሞላ ትልቅ የአበባ ማስቀመጫ እና የሰላምታ ካርድ ይዞ ታየ። አመስግኜው ወደ እኩለ ሌሊት ቅዳሴ አብረን ሄድን። ወደ ቤት እንደተመለሰ ነገረኝ፡ "ነገ ከዘመዶቼ ጋር ምሳ ለመብላት ከቤተሰቦቼ ጋር መሄድ አለብኝ. በቦክሲንግ ቀን እንደገና እንገናኝ" አለኝ. በ26ኛው ቀን ጠዋት ለእናቴ "ከእንግዲህ ከዚያ ልጅ ጋር አልወጣም ፣ የአበባ ማስቀመጫውን እየመለስኩ ነው ፣ ቃል ኪዳን አልፏልግም" አልኩት። እሷም በጠንካራ መልክ፡ "እብድ ነሽ, ቸኮሎቹን ባትበሉ ኖሮ ይህን ማድረግ ይችሉ ነበር."

በቀጣዮቹ ቀናት ጁሴ ከስራ ሊወስደኝ እንደተለመደው መጣ። በእግር ወይም በብስክሌት ቱቦ ላይ በመንገድ ላይ እኔ አላናግረውም። እ.ኤ.አ. በ 1955 አዲስ ዓመት ወደ ጅምላ ሄድኩ። እሱም እዚያ ነበር እና በመጨረሻ ወደ ቤት ሸኘኝ። በሩ ላይ እንዲህ አለኝ፡- "እንዲህ ልታሰቃዮኝ ያሰብከውን ነገር ላውቅ እችላለሁ?" አለኝ፤ እንባውም ከዓይኑ ተረፈ። ያ ጭድ የግመሉን ጀርባ ሰበረና ፈገግ አልኩት። ሳመኝ እና "ዛሬ ከሰአት በካልቫሪዮ ተራራ ላይ ወደ ቬስፐርስ እንድትሄድ እወስድሃለሁ። ከተጣራ በኋላ ፊልም በ ACLI ክለብ ይታያል።" ተቀብቼ ተሰናበተን። ቤት ውስጥ ሪፖርት አድርጌያለሁ እና እናቴ በደስታ እንዲህ አለች፡ "እንደዚያ አይነት ጥሩ ልጅ እንደገና አታገኝም."

ከምሽቱ 2:00 ላይ በበቅሎው መንገድ ወደ ቀራኒዮ ሄድን በቪያ ክሩሲስ የጸሎት ቤቶች። መቅደስ እንደ ደረስን ቬስፐር ዘመርን ከበረከቱም በኋላ ወደ ክለብ ሄድን። የፊልሙን ርዕስ ባለስታውሰውም በጣም አሰልቼ ነበርና ወደ ከተማዋ ወደ ካቴና ሲኒማ እንድንመለስ ሀሳብ አቀረብኩና ወደ ከተማዋ ተመልሰን ወደ ካቴና ሲኒማ ቤት እንድንሄድ ሀሳብ አቀረብኩና "ሻዮሌት" የሚባል የተሻለ ፊልም ለመደሰት ቻልን።

በሚያዝያ ወር በቪጌዞ ሸለቆ እና በሴንቶቫሊ በባቡር እየተጓዝን ከወላጆቹ ጋር በሎካርኖ ወደሚገኘው የአበባ ተንሳፋሬ በዓል ሄድን። "የሴት ጓደኛ" ብሎ ያስተዋወቀኝን የጁሴን አባት አገኘነው። እጆቹን ወደ ኪሱ ከትቶ 10 የስዊዝ ፍራንክ ከኪስ በርሳው አውጥቶ ለጁሴ ሰጣቸው እና "ደህና ነህ መቼ ነው የምታገባው?" እርስ በርሳችን ተያየን, ስለዚህ ጉዳይ ተነጋግረን አናውቅም.

በቀጣዮቹ ቀናት የጋብቻን ሀሳብ ማዘናናት ጀመርን. እኛ ቤት ውስጥ እንኳን ተነጋገርን። እማማ ደስተኛ ነበረች ግን በተመሳሳይ ጊዜ ጥቂት የገንዘብ እድሎች ነበሩ. ቀስ በቀስ ጥቂት አንሶላ እና አንዳንድ የውስጥ ሱሪዎችን ገዛን። የተለየ ፍላጎት አልነበረንም። ትንሽ እና መጠነኛ አፓርታማ ለመፈለግ ሄድን. በጥንታዊው ሞገ አውራጃ ውስጥ አገኘነው ስለዚህም የሠርጉን ቀን አዘጋጅተናል፡ ሰኞ 19 ሴፕቴምበር። የሠርግ ልብሱን ዳንቴል ለመግዛት ከእናቴ ጋር ወደ ፓንዛራሳ የጨርቅ መሸጫ ሱቅ ሄድኩኝ እና ሁልጊዜ በፍቅር እንደምሰራው ቃል ወደገባት ወ/ሮ ቲልዴ ሄድኩኝ።

በማዘጋጃ ቤት እናቴ የጋብቻ እገዳዎችን መፈረም አለባት ምክንያቱም ገና ለአካለ መጠን ያልደረሰ ልጅ ነበርኩ። የጁሴ ወላጆችም ደስተኞች ነበሩ። በፓሪሽ ሞንሲኞር ፔላንዳ ውብ የማበረታቻ ቃላትን ነግሮናል፡- "ህይወታችን ያዘጋጀልንን ደስታ እና ሀዘን ለመጋፈጥ ሁል ጊዜ በብዙ እምነት ልካችሁን ኑሩ። ቀይ ሯጭ በናብ ዳር እንድታገኝ አደርግሃለው።"

እንደተለመደው ውለታ የሚደርስላቸውን ዘመዶች እና ወዳጆች ዝርዝር ማዘጋጀት ነበረብን። በጣም ጥቂት እንግዶች። የጁሴ እናት "በቤተሰብ ሁለት" አላች. ቀስ በቀስ 35 ሰዎች ደረሰን። ምስክሮቹ ተመርጠዋል፡ የጁሴ አጎት ካርሜሎ እና ለእኔ ፒሪኖ የስብሰባችን አርክቴክት ነው። ከሠርጉ አንድ ሳምንት በፊት በዶን ጁሴፔ ብሪያካ የሚመራው የወንዶች ንግግር ድግስ አዘጋጅቶልናል። መምህር ፉሪጋ የሰላምታ ሥዕልን በጥቁር ሰሌዳው ላይ በመሳል ከጓደኞች ዝርዝር ጋር ጥቅልል ፈጠረ። በመጋገሪያዎች እና መጠጦች የተሸፈነ ጠረጴዛም ነበር. በንግግር ውስጥ እንደዚህ ያለ ድግስ አልነበረም። የቅዱሳን ገርቫሲዮ እና የፕሮታሲዮ ኮሌጃት ቤተ ክርስቲያን እየታደሰ ነበር እና አስፋልቱ በፍርስራሾች እና በድንጋይ የተሞላ ነበር፤ ነገር ግን አንዳንድ ፈቃደኛ ሴቶች ለጁሴፔ እና ኮንሴታ ክብር ሲሉ ለማጽዳት የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል።

ሴፕቴምበር 16፣ ዚዚ እና ሚሼሪሎ መጡ፣ ኮንሴቲና እያገባች ስለሆነ ተዛውሩ እና እሷን ወደ መሠዊያው አብሯት መሄድ ነበረባት፣ በዚያም በሌለበት የአባቷን ቦታ ወሰደ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ አንዳንድ ትናንሽ ስጦታዎች መጡ-የቡና ማሰሮ ፣ የቡና መፍጫ ፣ የሮሶሊዮ መነጽሮች ፣ ሞገስ ከተቀበሉ ዘመዶች እና ጓደኞቻቸው የወጥ ቤትና የወጥ ቤት

ስብስብ ፣ ከፕሪኖ እና ከአጎቶቹ። የሴቶች የካቶሊክ ድርጊት ከቅዱስ ቤተሰብ ፣ ረዳት ዶን ቤኔቲ ጋር የአልጋ ላይ ሥዕል ሰጠን ፣ የብር ጌጣጌጥ ያለው አስደናቂ አረንጓዴ የአበባ ማስቀመጫ።

ያለፈው ምሽት ረጅም ነበር. ሦስት ትንንሽ ልጆች እና ጥቂት ሀብቶች የቀሩትን እናቴን አሰብኩ። "ትንሽ እምነት የለህም፣ የቃል ትምህርት ቤቱ ሁል ጊዜ በህይወት ውስጥ ፕሮቪደንስ እንዳለ አላስተማረህም?" አልኩ ለራሴ። ሰኞ በ19ኛው በሰባት ተነሳሁ። ወይዘሮ ቲልዴ በዳንቴል ቀሚስ ደረሱ። አለበሰኝ እና ሚላን የገዛሁትን መሸፈኛ አስተካክሏል። በ9:00 ላይ ታክሲዋ ቤተክርስቲያን ሊወስደኝ መጣ። ግራ ገባኝ፣ የሚመለከቱኝ ሰዎች ባህር አገኘሁ። ጁሴ ቀድሞውኑ በመሠዊያው ላይ ነበር የብርቱካን አበባዎችን እቅፍ አድርጎ ይጠብቀኝ ነበር, ከእህቱ ሮዛ ጋር በመሆን እናት አሊምፒያ የመጀመሪያ ልጅ በማግባት በጣም ጓጉታ ነበር. በቀይ ሯጭ ላይ ከአጎቱ ሚሼሪሎ ጋር አብሬ ተቀላቀልኩት።

ቅዳሴው ተጀመረ። ሞንሲኞር ፔላንዳ እንዲሁ ስሜታዊ ነበር። አንድ የሚያበረታታ ንግግር፣ የቀለበቶቹ በረከት፣ የዕድሜ ልክ ታማኝነት ቃል ኪዳን እና፣ በሥነ ሥርዓቱ መጨረሻ ላይ ፊርማዎችን አስታውሳለሁ። በዚያን ጊዜ አክስቴ የሆነችው የፕሮፊሰር እናት ወደ መውጫ መንገድ ላይ ሳለሁ የካቶሊክ አክሽን ሴቶችን ባጅ ደረቴ ላይ አስቀመጠች።

ምዕራፍ አሥራ ሦስት - አዲስ ሕይወት

በቤተክርስቲያኑ ውስጥ ያለው አከባባር አንዴ ካለቀ በኋላ በካስቲላዞ በኩል በሚገኘው ግራንዳዚ ባር ውስጥ መዝናናት ተከተለ። በአንድ መሳሳም እና በእንግዶች መካከል ሌላ ጊዜ እና መጋገሪያዎች አጥሪቲፍ አደረግን። ልዩ ሰላምታ እና ሰላምታ ለአማኞቹ አሊምፒያ እና አርማንዶ ከእናታቸው ጋር ሻንጣውን ሊወስዱ ለሄዱት ከዚያም ለጫጉላ ሽርሽር 12.15 ባቡር ለመያዝ ወደ ጣቢያው በፍጥነት ሄዱ።

እማማ አይኖቿን ስታለቅስ ነበር። ወደ ክፍሉ ገባን። የጣቢያው ጌታቸው በፋጭት መውጣቱን ሲያበስር እኔና ጁሴን በመስኮት ተደግፈን ለመጨረሻ ጊዜ ተሰናብተናል። የህይወታችን ጀብዱ ተጀመረ።

ፍሎረንስ እንደደረስን ፈሪያ ወይዘሮ ቲልዴ ወደ ጠቆመችው ሆቴል አመራን። በቅንጦት መግቢያው ላይ በሙዚቃ ተቀበልን ፣ከዚያ ጠጅ አሳዳሪው ሰስተኛ ፎቅ ወዳለው ክፍል ወሰደን። ለኛ ሁሉም ነገር አዲስ ነበር፣ በድርብ አልጋ ላይ እንኳን መተኛት።

ከተማዋን የጎበኘንበት የመጀመሪያ ቀን፣ ሁለተኛው ወደ ፒያሳሌ ማይክል አንጄሎ ሄድን ሁሉንም ፍሎረንስ ማድነቅ ትችላላችሁ። አንዳንድ ፎቶግራፎችን አንስተናል፣ የጁሴ ካሜራ ስምንት ጥቁር እና ነጭ ፎቶዎችን በጥቅልል ፊልም ማንሳት ይችላል።

በሦስተኛው ቀን ወደ ሮም ጉዞ። ሆቴሉ የበለጠ መጠነኛ ነበር ምክንያቱም በመስዋዕትነት የተቀመጠው ገንዘብ በቂ መሆን ነበረበት። ጁሴ በቅዱስ ዓመት እና በትሬቪ ፏፏቴ ያየውን አራት ባሲሊካዎች ለመጎብኘት ለሁለት ቀናት ቆምን። በ53 ታዋቂው ምሽት ሲንጎራ ግራዚያ በባቡሩ ስር ስትወድቅ ወደነበረው የኤሴድራ ምንጭ ተመለስን።

ወደ ሲሲሊ ለመሄድ ጊዜው ደረሰ። ከረጅም ጉዞ በኋላ ባቡሩ ካላብረያ ደረሰ እና በመጨረሻም ሲሲሊ ከቪላ ሳን ጆቫኒ ታዩች። ጁሴ እነዚያን ጊዜያት አጣጥሟል፡ ባቡሩ በጀልባው ላይ ሲጫን፣ ማዶኒና ወደ መሲና ወደብ መግቢያ ከፍ ብሎ።

አጎቴ ካርሜሎ፣ የእናት ወንድም፣ ከሚስቱ ጌታና እና ሴት ልጆቹ ሮዝታ እና አንቶኒታ ወደ ጣቢያው እየጠበቁን ነበር።

እንደ ሁለት መሳፍንት ተቀበሉን። ሜሲናን ለመጎብኘት ለሁለት ቀናት ቆየን- በልጅነቴ ያየሁት የካቴድራል ሰዓት ፣ Madonna di Montalto እና ሌሎች በጣም የሚያምሩ አደባባዮች።

በዚያ ቤት ውስጥ አንድ ጉድለት ብቻ ነበር፡ በእራት ጊዜ አጎቶች እና የአጎት ልጆች ልብስ ለብሰው ጠረጴዛው ላይ ከመቀመጥ ይልቅ "በባህር ዳር ለመራመድ እንሂድ" አሉ. እኔና ጁሴ ስራችንን ለቀቅን። ከምሽቱ 11 ሰዓት አካባቢ ወደ ቤት ተመለስን እና አክስቴ ምግብ ማብሰል ጀመረች. አንድ ምሽት ቀንድ አውጣዎቹን በሼሎቻቸው ውስጥ በሾርባ ውስጥ አስቀመጥ, ነገር ግን ዋናው ነገር ፍቅር እንጂ ልማዶች አይደለም.

በሶስተኛው ቀን ጥቂት እንባ እያነቡ ወደ ባቡር አጅበውናል። አጎቴ ሚሼሪሎ ኖቫራ ለመድረስ ከታክሲው ሹፊር ጋር በቴርሜ ቪግሊያቶር ጣቢያ ነበር። ዚዚ፣ አክስት ማሪቺያ እና አክስት ፔፒና በመንደሩ ውስጥ እየጠበቁን ነበር። የዶሞዶሶላ መኪንንት እየደረሱ ያሉ ይመስላል።

በማግስቱ የአባቴን አያቴን ኮንሴታን እና የአባቴን አጎቶችን፣ እህቶችን እና ወንድሞችን ለመጠየቅ ወደ ባዲያቪቺያ ሄድን። ከሴት አያቴ የትምባሆ መሸጫ ሱቅ ባለችበት ትንሽዬ አደባባይ በልጅነቴ የሚያውቁኝ ብዙ የሰፈሩ ነዋሪዎች ተሰብስበው ሌሎች ሰዎችን እየጠሩ "ኮንሴቲና ከባለቤቷ ጋር መጣች!"

መሳም፣ ማቀፍ፣ ቀይ ፊቶች። ህልም መሰለኝ። ከሀገር ከወጣሁ አምስት ዓመታት አልፏል።

ከሁለት ቀናት በኋላ በታክሲ ሹፊር "Cauzi i Lupu" ወደ ታኦርሚና ተጓዥን። እኩለ ቀን ላይ ነጭ ጓንቶችን ወደተሰጠን ምግብ ቤት ወሰደን። እኔ እና ጁሴ ተያየን: "በቂ ገንዘብ

ይኖረናል?". ታኦርሚናን ከጎበኘን በኋላ ካስቴልሞላን በዝናብ ጎበኘን፣ አመሻሹ ላይ ደክመን ግን ረክተን ወደ ኖሻራ ተመለስን።

በሚቀጥለው ቀን ወደ ዶሞዶሶላ ለመመለስ ጊዜው ነበር. የአዲስ ሕይወት ቃል ኪዳኖች ይጠብቁን ነበር።

ምዕራፍ አሥራ አራት - የመጀመሪያዎቹ ጎጆዎቻችን

ምንም እንኳን በ50 እና 53 ወደ ዶሞዶሶላ የተጓዙትን ቢሆንም፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የሄድኩ ያህል ነበር፡ እንደ ባልና ሚስት ወደ አዲስ ህይወት እየሄድኩ ነበር።

በባቡሩ ተሳፍረን በጀልባው ላይ እንደጨረስን የወደቡ ማዶኒናን ለማየት ወደ እርከን ወጣን እና ሲሲሊ ቀስ በቀስ ርቃለች።

በእንጨት ወንበሮች ላይ ተቀምጦን በእንባ ወደ ሠረገላው ተመለስን። ያኔ ባንዶች አልነበሩም።

ማታ ሲደርስ አንገታችን ተንጠልጥሎ መዋጥ ጀመርን። በየጊዜው መስኮቱን ለማየት ተነሳን። በአስፈላጊ ጣቢያዎች የጣቢያው ጌታው የከተማዋን ስም ጮክ ብሎ አስታወቀ. በኔፕልስ ውስጥ ፒሳ የሚሸጡባቸው መንገዶች ላይ "ጓግሊዮኒ" ነበሩ። በተንኮላኛነት ገንዘቡን ከተጓዥች መጀመሪያ አገኙ፣ከዚያም ባቡሩ ሄደው ገንዘብና ፒያሳ ቀሩ።

ቀስ በቀስ ወደ ሚላን ተቃረብን። ወደ ዶሞዶሶላ በሚወስደው ባቡር ላይ ከ5 ዓመታት በፊት ለመጀመሪያ ጊዜ ያጋጠመኝ ስሜት እንደገና ተሰማኝ-ማጊዮር ሐይቅ ፣ የአሶላ ተራሮች ፣ የድንጋይ ጣሪያዎች። በዚህ ጊዜ ከባለቤቴ ጁሴ ጋር። እኩላ ቀን አካባቢ መድረሻችን ደረስን።

የጁሴ አርማንዶ እናት እና አባት እየጠበቁን ነበር። አከባበር ነበር፣ ደውሎቹን ቢደውሉ ኖሮ።

ፈጣን ምሳ ከእናት አሊምፒያ ጋር እና ከዚያም በሞጣ አውራጃ ውስጥ በአዲሱ የህፃናት ማቆያችን ውስጥ ለማረፍ። በማግስቱ በፋብሪካው ውስጥ ስራዬን ቀጠልኩ እና ጁሴ ወደ ግንባታው ቦታ ተመለሰ።

ሀሳቤ ለእናቴ ድጋፍ በማጣት ወደ እናቴ ሄዳ ነበር፣ ነገር ግን መንፈሳዊ ዳይሬክተሩ ዶን ቤኔቲ እንድጸልይ አበረታታኝ፣ ይህም ብዙ ሰዎች እንደሚወዷት አረጋግጦልኛል። አንዳንድ ጊዜ እኔና ጁሴ ቤቷ ምሳ ለመብላት እንሄድ ነበር፣ እሷም በጣም ትደሰት ነበር። ይህ በእንዲህ እንዳለ አንዲት እህቴ ለቤተሰቡ አዲስ ድጋፍ የምታደርግበት ሥራ አገኘች።

ብዙም ሳይቆይ ለእማማ፣ ለእናት ኦሊምፒያ እና ለአባ ኦርማንዶ በጁላይ አያት እንደሚሆኑ አሳወቅን።

የእርግዝና ምቹት ይሰማኝ ነበር ነገር ግን ስራ እየደወለ ነበር. ያኔ ሰራተኞቹ እንደ አሁኑ ጥበቃ አልተደረገላቸውም። ጁሴ ከቤት ውጭ ከሚገነባው የግንባታ ቦታ የተሻለ ሥራ ለማግኘት ችሏል። እንደ በርሜል መሰኪያ ያሉ የእንጨት እቃዎችን የሚሠራ አንድ ትንሽ ፋብሪካ፣ የሱፍ ስኪን መፈልፈያ መሣሪያዎች እና እንዲሁም “ፓውንጊ” (የእንጨት የሚሸከረከሩ ጣራዎች)። በአምስተኛው ወር ለወደፊቱ አራስ ፕራም ለመፈለግ ሱቆችን መጎብኘት ጀመርን. ስፋቱ ሁልጊዜ ከመግቢያው በር ይበልጣል እና ቤትን ለማንቀሳቀስ መወሰን ነበረብን.

ያኔ ኤጀንሲዎች አልነበሩም፣ ሄዳችሁ እዚህም እዚያም ጠይቃችሁ ነበር። ፕሮቪደንስ በፎሪየር ዎርክሾፕ አቅራቢያ በስካፓቺኖ በኩል ባለው ቤት ሁለተኛ ፎቅ ላይ አፓርታማ እንድናገኝ አድርጎናል።

በአጭር ጊዜ ውስጥ እርምጃውን አደራጅተናል። እኛ አሁን መሃል ከተማ አልነበርንም ፣ ግን ብዙም አይርቅም ፣ ለስራ ቦታዬ ቅርብ ነበር።

ወርሃዊ የቤት ኪራይ 8,000 ሊሬ ነበር፣ ለትንሽ ደሞዞችን በጣም ብዙ፣ ግን አፓርታማው እንግዳ ተቀባይ እና ብሩህ ነበር። በግቢው ውስጥ ጥሩ መዓዛ ያላቸው እፅዋትን እና አበቦችን የማበቅልበት ሁለት ካሬ ሜትር መሬት ሊኖረን ይችላል።

ቁልፎቹን ከተቀበልን በኋላ ክፍሎቹን አጽድተን መስኮቶችን በኩሽና ውስጥ ከሻላንስ እና ከዳንቴል መጋረጃዎች ጋር በሚያማምሩ መጋረጃዎች አለን. እርምጃው ከተጠናቀቀ በኋላ ህይወት እንደተለመደው ቀጠለ። ሆዴ ከጊዜ ወደ ጊዜ ይበልጥ የሚታወቅ ሆነ። አንድ ቀን አንድ የሥራ ባልደረባዬ ለወሊድ ፈቃድ ቤት መቼ እንደምሆን ጠየቀኝ እና ወደ የማህፀን ሐኪም እንድሄድ መከረኝ። እናም ቀጠሮውን በግል ያዝኩት። ዶክተሩ ለረጅም ጊዜ ስለጠበኩኝ ሊወቅሰኝ ተቃርቦ ነበር፡- "ከስድስተኛው ወር በኋላ መስራት አትችልም እና ሰባተኛው ወር ላይ ነህ፡ ስጋት ወስደሃል።" በማግስቱ ሰነዱን ለቢሮው አስረክቤ ሰራተኛው ሳይቀር የዋህ ነኝ አለ።

በዚህ መሀል እናቴ ያቀረበችንን ሹራብ፣ ሸሚዝ፣ ጫማ እና ዳይፐር ሹራብ አዘጋጀሁ።

ወንድ ወይም ሴት ልጅ መሆኑን ሳላውቅ ገለልተኛ በሆነ ቀለም በተሸፈኑ አንሶላ ያዘጋጀሁትን መኪና ልንገዛ ሄድን። በመጨረሻም፣ በጁላይ 2 ምሽት ውሃዬ ተበላሽቶ ሸንጣዎቻችንን ይዘን በእግራችን ወደ ሆስፒታል ሄድን። የመረመረኝ የማህፀን ሐኪም ለጁሴ ወደ ቤት መሄድ እንደሚችል ነገረው። የጉልበት ሥራ ገና ተጀምሮ 20 ሰዓት ያህል ፈጅቷል። በማግስቱ ገና በወሊድ ክፍል ውስጥ እየጠበቅኩ እያለ ወደ ወሊድ ሆስፒታል ተመለስ።

በአንድ ወቅት ወንድ ልጅ ተወለደ እና ነርሷ ለልጁ አባት ለመንገር ሄዳ በስሜት ታምሞ ነበር። ከአንድ ሰዓት በኋላ አርማንዶ የሚባለውን የመጀመሪያ ልጆችንን እንደ አያቱ ማቀፍ ቻለች። ከጥቂት ሰዓታት በኋላ, አያቶች, አጎቶች እና የአጎት ልጆች እንዲሁ ተነግሯቸዋል. እሱ በዓለም ሁሉ የመጀመሪያው ሕፃን ይመስላል።

ምዕራፍ አሥራ አምስት - እግዚአብሔርን እናመሰግናለን...

በወሊድ ክፍል ውስጥ ያሉ ነርሶች ከተወለድኩ ከጥቂት ሰአታት በኋላ ይህን የስጋና የደም ፍጡር ወደ አልጋዬ አመጡት። ወደ ጡቴ አስገቡት። ዚዚ በልጅነቴ ከሰራችኝ የራግ አሻንጉሊት ሌላ።

በዚያን ጊዜ የሆስፒታሉ ቆይታ አንድ ሳምንት ነበር። ወደ ቤት ከመመለሳችን በፊት ወደ ሆስፒታል ቤተክርስቲያን ሄድን "ለመንጻት", ከካህኑ በረከት.

በዎርድ ውስጥ ሁሉም ነገር ወደ ቤት ለመሄድ ዝግጁ ነበር፤ ግን ጭንቅላቴ መሽከርከር ጀመረ። አዋላጅዋ ትኩሳቱን ፈተነች፡ 39. እኔና አሻንጉሊት ሌላ ሁለት ቀን መቆየት ነበረብን። በመጨረሻ ሐሙስ 12 ኛው ቀን ተፈውሰናል ወደ ቤት ተመለስን። እሱም 15 ኛው አርማንዶ ከአባቱ ጁሴቴ ፣ ጓደኛው ማሪዩቺያ እንደ አምላክ እናት እና የአባታቸው ባሲሊዮ ፣ የቃል ወዳጅ ከሆነው በአዲሱ ተሽከርካሪ ወንበር ላይ ወደ ጥምቀት ስፍራ ተወሰደ። በአጉል እምነት የተነሣ ሽማግሌዎች ቤት እንድንቆይ ስለመከሩን በዝግጅቱ ላይ በመገኘቴ ደስታ አልነበረኝም። ትንሽ እረፍት በማዘጋጀት ራሴን ረካሁ።

የሶስትሶም ህይወት የተለየ ነበር ነገር ግን እኔ በጣም ጥሩ ነበር. ብዙ ወተት ነበረኝ, ህፃኑ እያደገ ነበር እና በየሳምንቱ ለምርመራ ወደ መዋዕለ ሕፃናት ማእከል ወሰድኩት.

እንደ አለመታደል ሆኖ በሁለት ወር መጨረሻ ወደ ፋብሪካው ሥራ ተመለስኩ። ያኔ የችግኝ ማረፊያዎች አልነበሩም። ሴት አያቶቹ እያንዳንዳቸው ለአንድ ሳምንት ያህል እሱን ለመንከባከብ ተስማምተው ነበር።

የስድስት ሰአት ፈረቃን ስሰራ ጁሴ ወደ ስራ ከመሄዴ በፊት በፋሻ ያሰራውና ወደ መድረሻው ይወስደዋል። ሳናውቀው ይህ ልጅ እየተሰቃየ ነበር እና አብሬው እያለቀስኩ ነበር።

እንደ አለመታደል ሆኖ ሥራ መልቀቅ አልቻልኩም። ቀስ በቀስ፣ በእምነት፣ ጉዞውን በሶስት መንገድ ቀጠልን፡ የመጀመሪያዎቹ ምግቦች፣ የመጀመሪያ ደረጃዎች ድንቅ ነገሮች ነበሩ። በመዋለ ሕጻናት የመጀመሪያ ቀን ጁሴ በመጨረሻ የተሻለ ክፍያ የሚያስገኝ ሥራ አገኘ።

ለሁለት ዓመታት ያህል በአንደኛ ደረጃ የፅዳት ሰራተኛ ነበር፣ ከዚያም ወደ ማዘጋጃ ቤት ተጠርቷል የማስታረቅ ቦታ .

ይህ በፋብሪካው ውስጥ ሥራዬን ትቼ ራሴን ለልጁ ለመስጠት ትንሽ ወንድም ለመስጠት እየጠበቅኩኝ እንደሆነ እድል ፈጠረልኝ። ነሐሴ 17, 1962 ሁለተኛ ልጄችን በመወለዳችን ተደስተናል። ሉቲያኖ ከአርማንዶ ተቃራኒ የሆነ ፀጉር ያለው ቀላል ቆዳ ነበር። ተረት። እሑድ ፳፮ ቀን ከአባቱ ጁሴ፣ ከአባታቸው ከአጎት ልጅ ከማሪውቺያ እና ከአባታቸው ከአንቶኒዮ፣ ከጊዩስ ወንድም ጋር ተጠመቁ። በዚህ ጊዜ እኔም ቤት ውስጥ መቆየት ነበረብኝ. አንዴ የወሊድ ፈቃድ ካለቀ በኋላ ራሴን ለሁለት ቆንጆ ልጆቼ ለመስጠት ስራዬን ተውኩ።

እ.ኤ.አ ኦክቶበር 1, 1962, አርማንዶ በትከሻው ላይ ሰማያዊ ቀሚስ እና የትምህርት ቦርሳውን በመያዝ አንደኛ ደረጃን ጀመረ. ለመምህር ሊዮፓርዲ በጥቂት እንባ ሰጠው።

በዚህ ጊዜ የዶሞዶሶላ ከንቲባ ጁሴን አስጠርተው ማዘጋጃ ቤቱ መልእክተኛ ጡረታ ሲወጣ ባዶ በሆነው የከተማው ሕንፃ ሁለተኛ ፎቅ ላይ ማረፊያ ሰጠው። በጥቂት ቀናት ውስጥ እርምጃውን አደራጅተናል። በማዕከሉ ውስጥ ሁሉም መገልገያዎች ነበሩን. ምሽት ላይ አንድ ጊዜ ትልቁ በር ከተዘጋ እኛ የከተማው ገዥዎች ነበርን። ሰልፉን በምቻት ከከንቲባው ጽህፈት ቤት በረንዳ ለመመልከት ችለናል። ከመስኮታችን የገቢያውን ክፍል ለዘመናት የቆየ ባህል ማየት እንችላለን።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሉቲያኖ የመጀመሪያ እርምጃውን እየወሰደ ነበር፣ የማዘጋጃ ቤቱ ሰራተኞች አለቃ ሆነ።

የጁሴን ደሞዝ ለመጨመር ሥራ መፍጠር ፈልጎ ነበር። ለዳደሮቹ መስኮቶችን፣ አልጋዎች እና ትራስ መልበስ ጀመርኩ። ቃሉ ተስፋፋና እኔም "መጋረጃ ሴት" ሆንኩ። በእረፍቱ ጊዜ ጁሴ የመስመሮችን ስብሰባ ማዘጋጀት ተምሯል እና እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ, የበለጠ ምቹ ህይወት ለመደሰት ችለናል.

ኦክቶበር 1፣ 1968 ሉቲያኖ ከመምህር ሉዊሳ ሴሪ ጋር ትምህርት ጀመረ።

ጊዜው በፍጥነት አለፈ። በበጋ ወቅት ጣሊያን አካባቢ ከካምፕ ድንኳን ጋር ለእረፍት ሄድን. አንዳንድ ጊዜ ወደ ሲሲሊ፣ ወደ ትውልድ መንደሬ።

በጁላይ 73 በሽል ዲኦኦስታ ካምፕ ነበርን እና የመጀመሪያዎቹ የእርግዝና ምልክቶች መታየት ጀመርኩ. እ.ኤ.አ. ወቅቱ የካርኒቫል ወቅት ነበር እና በከተማው አዳራሽ በር ላይ ያለውን ሮዝ ረባን የተመለከቱ ሰዎች ቀልድ መስሏቸው ነበር። የደብሩ ቄስ የጥምቀት በዓልን በፋሲካ ምሽት እንድናከብረው መክረው ነበር፣ ጓደኛችን ጂያና እንደ እናት እናት እና አማችን ቤኒቶ እንደ አባት አባት።

ከአጉል እምነቶች በተጨማሪ በዚህ ጊዜ እኔም በኤፕሪል 13 ምሽት በነበረው ዝግጅት ላይ ተሳትፎያለሁ። በማግስቱ በንግግር መቀበያው ላይ አንድ መቶ እንግዶች ነበሩ።

ዳኒላም አደገች እና አሁን አረጋዊ ነን። ሦስቱ ልጆቻችን 7 የልጅ ልጆችን ሰጡን እስቴፋኖ፣ ቨርጂኒያ፣ ግሬታ፣ ሎሬንዞ፣ ሬቤካ፣ ሌቲሲያ እና ማትዮ።

ታሪኩ እያበቃ ነው። በሴፕቴምበር 19, 2015 እኔ እና ጁሴ 60 ዓመታትን አብረን አከበርን።

እግዚአብሔርን, እመቤታችንን እና የወደዱን ሁሉ እናመሰግናለን.

ፈ ማዛ ኮንሴታ ማጊሊዮ፣ በኖቬራ ዲ ሲሲሊ በኤፕሪል 18 ቀን 1936 ተወለደ።

መረጃ ጠቋሚ

1. የአባት ቤት
2. ከዚህ ዓለም
3. በአሸዋ ውስጥ ጨዋታዎች
4. ዘይት, የሽረረት ድር እና ክፍ ዓይን
5. ጉጉቶች
6. ሸሲያ ይቅርታ አድርግልኝ (የከዋክብት ብርሃን)
7. ኤሚሊያ
8. የመዋጥ በረራ
9. የሰማይ ደጅ
10. ቆንጆው ቱሳ
11. Porcelain ፊት
12. ሻዮሌትስ
13. አዲስ ሕይወት
14. የመጀመሪያዎቹ ጎጆዎቻችን
15. እግዚአብሔርን እናመሰግናለን...

